

දැඩින
ඉරුද සංග්‍රහය

ලිපි මාලාවක් අසුරන්

වෛරුණුත්
චාර් මා එකඟ

අනෙකුවේ 8

වෛරුණුත් චාර් මා එකඟ

ඉදුරින් ඩීම
ඉන්දුපිත් සුබසිංහ

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ

අතහැරීම 8

ඉදිරිපත් කිරීම
ඉන්දුරිත් සුබකිංහ

දිවයින ඉරිඳා සංග්‍රහයේ
ලිඟ මාලාවක් ඇසුරිනි

© ඉන්දර්ත් පුබසිංහ

පළමුවන මුද්‍රණය - 2015 සැප්තැම්බර්

දෙවන මුද්‍රණය - 2015 ඔක්තොක්ති

තෙවන මුද්‍රණය - 2015 දෙසැම්බර්

හතරවන මුද්‍රණය - 2016 පෙබරවාරි

පස්වන මුද්‍රණය - 2016 අප්‍රේල්

ISBN 978-955-7887-05-0

පොත ලබාගත හැකි ස්ථාන

දිවයින පුරා පොත් අලෙවි සැල්

නිෂ්පාදන වියදමට මෙම දහම පොත් ලබා ගැනීම සඳහා විමසන්න.

දුරකථන: 0112755768 (සතියේ දිනයන්හිදී පෙ.ව. 9.00 සිට ප.ව. 1.30 දක්වා), 0712199900

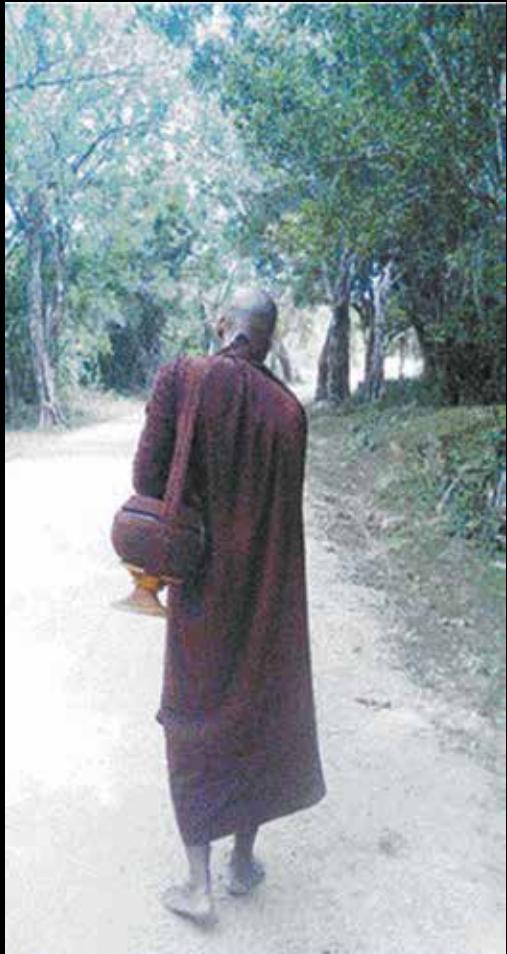
ජ්‍යාර්ඩ්පා

වාසල කේනාර්ත්න

මුද්‍රණය සහ බෙදාහැරීම

ස්මාර්ට් ප්‍රින්ට් සොලුෂුනස් සෙන්ටර්

444/3B, පිටිපන දෙපාර්තමේන්තු, හෝමාගම

විජයග්‍රෑම වැඩි වාරු පිසක්

මේ මිහි මාලාව ලුණු ස්ථානීය ව්‍යාහැරේ ලේ වහා විට කොට්ඨ වැඩි සිටිනවාදායි මල නොදැනීම්. එහෙන් උත්ච්චහැරේ ලේ පින් ඩීලේ කුවන යෝ ගැඹුරු වනගාබඕ ඇම් කොට්ඨ, වැලුපුන් වැඩු ඡීක විජාර්ග දූම් සුව විදුලින් සිටිනයායි මල වියුතාස කාඩ්ම්. මේ සේට් කුවුන සංසාරයේ සිය දායක මේ ආත්මයුදු සුයා දුකීන් එනැංඡීම ඇදවත් ක්‍රියාත්මක සංස්ක්‍රිත්ව නිවන් වෙයි ගෙන් කළ උත්ච්චහැරේ ලබා ඇති වැග එල ගැන කියන්නට තාබ්ම මල සැලැනක නොවෙමි. එහෙන් උත්ච්චහැරේ වැඩිය යුතු බැවුන් විවින උත්ච්ච බෙත් කියන්නට මල නොඳාකීමෙන්. තම ඇවෙබාධිය වෙත්ම ඇත්තාකීමිද උත්ච්චහැරේ සහුතු සවිභාන භෞත් කිහිපයක සංස්ක්‍රිත්වය නොකළ සවිභාන් ලෙසින් වා ඇත් පත්කළ උත්ච්චහැරේ නොඳාන් ගියා. එහෙන් ඒ සවිභාන කෙනෙවි දැක්වා ගැනීම්ද, ගැඹුරුද, ආය්චියෝමන්ද, නිවන් වෙයට එශ්‍රිපත් ගිස් තැවැදු උපාය පාස්ක්‍රියෝම වෛය ආගා ප්‍රායාච්‍රිත විනු ඇතාදයි වෙත් ප්‍රාදුන් සිහු කියයි. ඒ සියලුම බැඩි වෙන ඉදෑරිපත් වුවද එවා ලුණු උත්ච්චහැරේගේ නායු ගෙල් නොකළන සේ කැඳුන ලද ඇයදැයුම්ද විය. ක්‍රිංක ඇඟුව වැඩිය යැයෙන ගැහැන සේ නිසාම වා ලැං ඒ ඇතියියේන ආගා දූම් ප්‍රතිඵල් භෞත් භෞත් ගෙන් ගැහැන සේ නිසාම වා ලැං ඒ ඇතියියේන ආගා ඇඟුව ප්‍රතිඵල් වෙත ඉඩ දුන එකාන්නි

(2012 ටොසක් යුතු පෙනෙන් දීන)

శ్రీ గోవర్ధన జ్ఞానికా అంశురణ్య
శిఖమై, శ్రీ ఆంశురణ్యామిల్తి
అంశురణ్యకు ప్రశ్న చేసి
శ్రీమతిగాం కార్యాల వీర్య ప్రశ్నలు
ప్రశ్నలు ఏం అంశురణ్యుడు “శ్రీమతి”
శిఖ శ్రీమతి ఆంశురణ్య ప్రశ్నలు
ఎవ ఆంశురణ్య వ్యవాచిషయ
ప్రశ్నలు ఉంటాయి, అంశురణ్య ప్రశ్న,
ప్రశ్నలు ఉంటాయి
అపి తమిత శిఖమై బ్రహ్మాందిం
అపి తమిత ప్రశ్న శిఖులు అంశురణ్య
శ్రీమతి దొంగ వ్యవాచిషయ శ్రీమతి శ్రీమతి
ప్రశ్న ఉంటాయి
అపి తమిత శిఖులు అంశురణ్య
అపి తమిత ప్రశ్న శిఖులు అంశురణ్య
శ్రీమతి దొంగ వ్యవాచిషయ శ్రీమతి శ్రీమతి
ప్రశ్న ఉంటాయి

(இனில்த வில வேநுவேந் மேல் சுற்று நடவு ஶிக்ஷுந் புதாங்கே விசின் லியுவகி.)

‘මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ’ ලිපි මාලාව පින්වත් ඔබ වෙනුවෙන් පුද්ග්‍ර ලැබූ උන්වහන්සේ එදා ඒ සටහන් තබනු ලැබූවේ අප්‍රකටවය. මහා සහ වනන්තරයේ ඇතා කුටියක සිට, සිතත්, පරිසරයත් සහ මූලින්ම නිසල මොහොතක, තොටම නිදනා රාත්‍රීයක, විටෙක රුස්ස ගස් අතරින් පෙරි එන ප්‍රහිරු කිරණ හෝ තවත් විටෙක උන්තැරුමේ දුප්පත් එලියේ පිහිටෙන් තැබූ ඒ සටහන් දිවයින සිසාරා සදහම් සුවද වී හමා ගියේය. ඒ සුවද හමන්නේ කොයි ඉසට්ටෙන් දැයි සැදුහැති දනෝ විමසුහ. ඒ දහම් සුවදින් හදවත සුවදවත් කරගත් අයක් ඒ හාරාවතුන් වහන්සේගේ ඒ දහම් සුවද පතුරුවාහල බුදුපුත්‍රන් දැකීමට ප්‍රාර්ථනා කළහ. සත්‍යත්‍රියා කළහ. තවමත් ගලපා ගත නොහැකි දහම් ගැටළුවක් වේ නම් එය ඒ පින්වත් ස්වාමීන්වහන්සේගෙන්ම විමසා ගලපා ගැනීමට උනාන්දු වූහ.

කාලයාගේ ඇවැමෙන් ඒ ප්‍රාර්ථනා ඉටුවිය. සටහනකින් ඔබ දුටු උන්වහන්සේව සියැසීන් දැක ගැනීමට ඔබට හැකිවිය. නැතිනම ඔබට ඒ සදහා හේතු තිබුණි. එතෙක් ඇසීන් කියවූ දහම් ගැලපුම දෙසවනින් ඇසීම උදෙසා දස දහස් ගණනින් රස්වූහ. පිරිස කොතරම් උන්වහන්සේ වටා රස්වූවද, උන්වහන්සේ උන්වහන්සේගේ ස්වභාවයෙන්ම සිටිසේක. රස්වන කදු ගණන් පිරිකරද, දහස් ගණන් පිරිවරද ලෝකය වශයෙන්ම, මාරයා වශයෙන්ම දුටු සේක. ප්‍රසංගාවත්, සාමුකාරයත්, ගැරහුමත්, විවේචනයත් ධර්මයටම ගැලපුහ.

වනයේ රැක්ෂ මණ්ඩලයක රුදුණු භුද්‍යලාව තමන් වහන්සේගේ විවේකය පිණීසත්, ගම නගරයේ සැකැසුණු ධර්ම මණ්ඩපයක ඉල්ලීම ධර්මකාමී ජනතාවගේ පහසුව පිණීස කැපකිරීමක් ලෙසත් වස්කාලයෙන් වස්කාලය, උන්වහන්සේ ඉකත් වසර කිහිපය ගෙවා දැමුහ. නමුත් උන්වහන්සේ අප සැම කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් අඛණ්ඩවම ශ්‍රී සද්ධර්මය අප සැම වෙත දායාද කළ සේක. මේ එවැනි වූ තවත් උතුම් දහම් ගැලපුම් පෙළක එකතුවකි.

පිළුම

මේ අනත්ත වූ සංසාරයේ අප කරක් නොගැසු තැනක් වේද? අත් නොවිද අත්දුකීමක් වෙද්ද? ඒ සා තැන්හි කරක් ගසා, ඒ සා අත්දුකීම විද මෙලෙසින් තවත් උපතක් ලැබූ අපි මේ හට වතුයේ තවත් කැරකෙමුද? අප හැමදාම කැරකුන් ඒකම තැනක් වටාය. විදුගත්තේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ.... වැනි එකම අත්දුකීම පෙළකි.

හිත හැරැණු අත්, හිස හැරැණු අත්....යන්නන් වාලේ හිය මේ ගමනේ වෙහස යනු 'දුක' යැයි කියාදුන්, ඒ දුකට සමුදීමේ ක්‍රමවිදය 'දුක අවබෝධ කිරීම' යැයි කියාදුන්, දුක අවබෝධ කිරීමේ උත්සාහයට වචනයකින් හෝ ආදර්ශයෙන් හෝ සවිය දෙන කළුණාණ මිතුයෙක් යැයි කියන්නා වූ යමෙක් වෙත්ද, ඒ කළුණාණ මිතුයා වෙනුවෙන් මෙය පුදම්.

ඉන්දුරුන්

පටුන

නිමාවක් නැති ලොවක අදට වඩා හොඳ හෙටක් කොහිද?	1
ප්‍රයාවේ ඇසින් අත්දුටු ලොවිතරා ධර්මයේ ආශ්වර්යය	4
ඉත් අනතක් අයත් අතර නැතිනම් වෙනසක්, දුකෙන් පිරැණු සසර කතර සදා උරුමයක්	8
සංසාරයේ කී වරක් නම් ඔබ මතැනම මිහිදන්ව ඇත්ද?	10
මධ්‍ය අතිත හව ගමන් කැඩපතක් ඔබ ඉදිරියේ ඇත.	13
අධර්මයේ කාලය අති දිර්සයි	16
මේ ගාසනයේ අවසාන බැබලිමයි	19
මතු සංසාරේ ඔබේ මළකදන් තුවණින් දැක්කොන් ද්ස්කමකි...	23
මධ්‍ය රේලුග ආත්මයේ නිමැවුම්කරු ඔබමය	27
මැරෙන මොහොතේ මොකද වෙන්නේ	30
කලුෂාණ මිත්‍රයකු නොමැති නම් කනිව සිටීමත් වටියි	32
හොරකම සූච්‍යවෙන් තැකුවට ලෙහෙසිද එය එල දෙන විට	35
ලෝකය අසාධාරණයක්මයි ඔබට සාධාරණය ඔබ තුළමයි	39
අහෝ ! තිරිසන් අපාය	43
අතහැරීමක ආරම්භය සහ අල්ලාගැනීමක අවසානය (දිඹරන් දෙවියා 1)	51

කොට්ඨයේ කඩ පැහැය සහ සිලයේ රත් පැහැය (දශරන් දෙවියා 2)	57
කළණ මිතුරුබවේ අගය නිමක් තොවේ	63
මේ බිහිසුණු සිර දූෂ්‍යවම්න් නිදහස් තොවුන ගොන්..	68
ආරක්ෂා වීමේ අරුත...	72
උතුරේ තුස්තවාදයට වචා හයානක තුස්තවාදයක් මඟ ඉදිරියේ ඇත	77
මය කඩුල්ල පැන ගන්න ඇයි බැරි?	82
ලෝකය අයිති කාවද?	88
තාක්ෂණයට තොපෙනෙන ප්‍රයාවේ විද්‍යාව	91
දිව්‍ය ලෝක සැපයි... ඒත්?	96
සැපයෙන් එහා ගිය නිදහස්වීමක හිමිකරුවෙකි මඟ	107
එළය ගැන දුක් වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන සොයන්න	112
පඩුර බෙල්ලේ බැඳ ගන්න සිලයේ කොචිය අතට ගන්න	117
මස් මාත්‍රවල තොවයි කොළස්වල පිළි ගෙදන් මිදෙන්න...	120

නිමාවක් නැති ලොවක අදට වඩා නොදු හෙටක් කොහිද?

ලෝකය නොනවතින ගමනක යනවා. ලෝකයාගේ මේ ගමන දැනුමෙන්, හැකියාවන්ගෙන්, නවතම සෞයාගැනීම් වලින් පරිපූරණ එකක්. පසු කරන සැම කඩ ඉමක්ම අලුත් දෙයක් ලෝකයට ඉදිරිපත් කරනවා. ලෝකයාට ඉදිරිපත් කරන තාක්ෂණයේ ප්‍රගතිය තුළින් ජනතාවට ප්‍රයෝගනයක්, පහසුවක් තාවකාලිකව උදාකරනවා. නමුත් ඒ පහසුව තුළින් ඉතිරිවෙන විවේකය මනුෂ්‍යයා යොමුකර ගන්නේ තව තවත් අවවේකී දියාවන්ටමයි. තාක්ෂණය මාරයා වශයෙන් හඳුනාගෙන තාක්ෂණය නිසාම ඔබට ලැබෙන කාලයේ ඉතිරිය මාරයාට එරෙහිව තම ධර්ම මාරයා ගක්තිමත් කිරීමට යොමුකර ගැනීමට අපි දක්ෂ විය යුතුයි.

එක පරියේෂණාගාරයක මනුෂ්‍යයාගේ ආයු කාලය වැඩිකර ගැනීමට ඇති හැකියාව මාශධ වලින් සෞයන විට තවත් විද්‍යාගාරයක මස් පිණිස ඇති කරන සතුන් ඉක්මනින් තර කොට මැරීමට අවශ්‍ය ක්‍රමවේදයන් සෞයනවා. මේ කිසිවෙක් මනුෂ්‍යයා මරණින් පසු උරෝගක්, හරකෙක්, එළවෙක්, බැට්ලවෙක්, කුකුලෙක් වෙන්නේ ඇයිද? කියලා සෞයන්නේ නැහැ. මිට වඩා රෝගයක්, මිට වඩා වෙරයක් ලෝකය තුළ තිබෙනවාද? අවිද්‍යාව නිසාම මනුෂ්‍යයා තමා විසින් සෞය ගන්නා ක්‍රමවේදයන් තුළින් තමාම අනාගත හවයන්හිදී අඩු ආයුෂයෙන් තිරිසන් සතුන් වෙලා මැරුම් කනවා.

වර්තමාන ලෝකයට දැනුමේ කිරීතිය නිසා ප්‍රයාච මෝදු වෙන්නේ නැහැ. අප්‍රත් සොයාගැනීම ඉදිරිපත් කරන මහත්වරුන් ලෝකයාගේ සම්මානයට, ගොරවයට පාතු වෙනවා. යම් මහත්මයෙක් යම් දෙයක් තම පර්යේෂණ තුළින් සොයාගෙන ඔහුට ඒ සඳහා සම්මාන ගොරව දක්වන විට තව මහත්මයෙක් එම සොයාගැනීම ර්වත් වඩා ගුණාත්මක තත්වයට උසස්කර ඔහුද සම්මානයට පාතු වෙනවා. සොයා ගැනීම්වලින්ද නිමාවක් තොමැති, සොයාගන්නත්ගෙන්ද නිමාවක් තොමැති ලෝකයක් තුළ අඩිත් අදට වඩා නොද හෙටක් බලාපොරාත්තුවෙන් මොකක් හෝ දෙයක් සොයනවා.

ලෝකයේ කලබලකාරී ස්වභාවය ගැන බැලීමේදී මේ සොයන කිසිවෙකුට තමා සොයන දෙය භමු වී තොමැති බවසි පෙනෙන්නේ. ඒකයි මේ පෙරල පෙරලා තවත් සොයන්නේ. ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ලෝකය පෙරල පෙරලා සේවීම වෙනුවට තමාගේ ජ්විතය තුළින්ම ලෝකය දකින හැටි ඉදිරිපත් කළා. ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ලෝකයේ පහළ වීමට පෙරාතුව දූදිව විමුක්තිය සොයන කණ්ඩායම් 62 ක් සිටිය. මේ අය එසේ මෙසේ අය තොවේ. විශාල ග්‍රාවක පිරිස් සිවිපසයෙන් සූක්‍ර, රජ සිටුවරු ඇසුරු කරපු කණ්ඩායම්. මේ හැම දෙයකින්ම ලෝකයට ප්‍රකාශ කළේ, තම ග්‍රාවකයින්ට ප්‍රකාශ කළේ කරන්න බැරි දෙයක්මයි. සමහරු තම ග්‍රාවකයින්ට හරකුන් බල්ලන් මෙන් හැසිරීමට උගන්වනවා. එය මුවන් විමුක්ති මාර්ගය ලෙස හැඳින්වා. තවත් සමහරු නිර්වස්තුව ජ්වත් වෙමින්, ජලයේ බැස ජ්වත් වෙමින්, අවධේ වේලෙමින් සිටිමින් තම විමුක්ති මාර්ගය ලැබෙනා බව විශ්වාස කළා.

තවත් සමහරු දිව්‍ය තලයක, බුහ්ම තලයක සිත පිහිටෙවිවා. එය විමුක්තිය හැටියට දැක්කා. මේ කිසිම කණ්ඩායමක් සැබැ අවසානයක් දකින්න පුළුවන් දෙයක් තොවේ ලෝකයට ඉදිරිපත් කළේ. කරල ඉවරයක් කරන්න බැරි දෙයක්මයි. මෙවා තුළින් විමුක්තියක් තොවේ දේශනා ව්‍යුතේ, සිරගත වීමක්. තැවතිමක් නම් තොවේ. ලෝකයාගේ ගමන තවත් විකෘතියක් වීමයි සිද්ධ වුතේ.

ආලෝකය තොදුක්ක මිනිස්පු අදුර වර්ණනා කරන්නේ ගොඩක් ලස්සනට, හැරීම්බරවයි. මෙවැනි මිනිසුන්ගෙන් පිරැණු ලෝකයකම බිහි වූ ලොවිතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ කරන්න බැරි දේවල්, කරලා ඉවරයක් කරන්න බැරි දේවල්, කරලා වැඩක් තැකි දේවල් කරන්නය කියලා කිසිදාක දේශනා කලේ තැහැ. බුදුරජාණන් වහන්සේ පැහැදිලිව දේශනා කරනවා, “මේ ලෝක බාතුව බොහෝම සංකීර්ණයි. ලෝකය සොයන්න යන්න, එය වෙනස් කරන්න යන්න එපා” කියලා. එය නිශ්චිල කියාවක්. ලෝකය කියන්නේ ස්වභාවයෙන්ම වෙනස්වෙන තැනක්. එහි අපට වෙනස් කරන්න දෙයක් තැහැ. මොකද අපිත් වෙනස් වෙනවා. අපි වෙනස් වෙනකාට අපි ගැන සොයන්න කෙනෙක් තැහැ. අපි වෙනස් වෙනවා කියන්නේ අපිත් ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලට ලක්වෙනවා. ලෝකය වෙනස් කරන්න යන ගමනේ කොතැනකදී හෝ අපිවත් මරණයට පත්වෙනවා. එහෙම මිය ගිහින් අපි අහාවකාග ප්‍රේතයින්, විද්‍යාගාර ප්‍රේතයින් වෙලා උපත ලබයි. ඔබෙන් පස්සේ තව මහත්තයෙක් ඔබේ තනතුරට පත්වේවි. ඒත් ප්‍රේතයෙක් ව්‍යුණ ඔබ අසරණ වෙනවා. ලෝකයන් අපිත් සැම නිමේෂයකම වෙනස් වෙනවා. ලෝක බාතුව තමැති විෂය ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ තමකගේ සම්මා සම්බුද්ධ යුතායට පමණක් විෂය වෙන දෙයක්. ඒ නිසා මූල ලෝක බාතුවම අමතක කරලා මේ නාම රුප දෙකට ලෝකය ගෙනත් පෙන්නුවා. බැරි දෙයින් වළක්වලා පුළුවන් දෙය දේශනා කළා. ලෝකය කවදාත් තෘප්ත්‍යාව පස්සේ ලෝකය තුළ දුවනවා. ලෝකයේ අවසානය සොයන්න දිව ගොස් අවසානය තබා ආරම්භයටත් තොදුක සංවේදයට, මරණයට පත්වූ දෙවියන් අතිතයේ සිටියා. මේ කවුරුත් අවසානයේ සැනුසුනේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සෙවනේමයි. මේ අසිරීමත් ලොවිතුරා ධර්මය පින්වත් ඔබට ලෝකය විනිවිද දැකිය හැකි ධර්මයක්. ඒ ලෝකය විනිවිද දැකින්නේ විද්‍යාගාර පර්යේෂණාගාර තුළදී තොවු පංචීවරණයන් යටපත් තොවු ඔබගේ ප්‍රභාෂ්වර සිත තුළින්මය.

ප්‍රජාවේ ඇසින් අත්දට මොවිතුරා ධර්මයේ ආග්චර්යය

මස් ඇසෙන් දකිනා ලෝකය මෝනයයි. ප්‍රජාවේ ඇසින් දකිනා ලෝකය යථාර්ථයයි. සිලයේන් සමාධියේන් එලයෙන් උපදින ප්‍රජාවේ ඇස, මංමුලා වූ ලෝකයෙන් ඔබිබට හට තිරෝධය දෙසට පාර පෙන්වන ආලෝකයයි.

හික්ෂුව සමාධියෙන් පසුවන විට අරමුණු නොකරම ඒ ආලෝකය ඔස්සේ අපුරු දරුණනයක් දරුණනය විය. එය පිටසක්වල ජ්වීන් පිරිසකගේ කියලයි හික්ෂුව අනුමාන කරන්නේ. ඒ කියන්නේ එය පිටසක්වල දරුණනයක්. හික්ෂුවට දරුණනය වන තැන බොහෝම ආලෝකවත් ස්ථානයක්. අක්කර දහයක පමණ භූමි පුදේශයක් දරුණනය වුණා. ගහකොළ කිසිවක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැහැ. වැඩි උස නොවූ කෙටි ගොඩනැගිලි කිහිපයක් තිබුණා. මේවා පෙට්ටි භැඩයටය තිබුණේ. කෘතිම ද්‍රව්‍යවලින් තනපු බවකුදී පෙනුණේ. එම ස්ථානය ප්‍රමා උදානයක්, ප්‍රමා පාසලක් වගේ තැනක්. කළ සහ සුදු පැහැති අගුවුම්ටි ලමයින් 25 ක් පමණ එතැන සිටියා. මේ හැම දරුවෙක්ම උපරිම අඩි 2 ක් පමණ උස ඇති. සියලුම දරුවන් දේහ ප්‍රමාණයෙන් එක වගේ. මේ දරුවන් බොහෝම කඩිසර වේගවත් ඉරියටි දැක්වුවා. සැම දරුවෙක්ම එක සමාන, වර්ණවත් ඇඳුම් ඇදගෙන සිටියා. තද දීම් පැහැති කෙටි කළිසමක්, රතු පැහැයට හුරු රෝස පැහැති උඩුකය බැනියමක්. එය මහත තුළෙන් ගෙතු ඇදුමකි. එහි කොටුවෙන් කොටුව හිදැස් ඇත. බැනියමේ පසුපස ගෙතු පටි දෙකක් හරහට එල්ලෙමින් තිබිණා. සියලුම අගුවුම්ටි ලමයි

එකම ස්වභාවයේ ඇදුම් මෝස්කර දරාගෙන සිටියන. ස්වීටර මහන රෙදි වර්ගයේ වැනි රෙදිවලිනි කෙටි කළිසම නිර්මාණය වී තිබුණේ. එම ඒකාකාරී ඇදුමත්, දරුවන් සියලු දෙනා එකම ප්‍රමාණයේ විමත්, ඔවුන්ගේ කඩිසර භාවයන් නිසා එය අපුරු විතුයක්.

මෙම දරුවන් සමග එක වැඩිහිටියෙක් සිටියා. මහු අඩි 4 ක පමණ අයෙක්. මේ ස්ථානයට යාබද පාරක් තිබුණා. එය අඩි 30 ක පමණ පළල පාරක්. එම පාරේ අලියෙක් ගමන් කළා. ඒ වැඩිහිටු අලියාගේ උස අඩි 5 ක් පමණ ඇති. එම සතා හිලැ කළ කුරු අලියෙක් වගේ. මේ අලියාගේ එක කන් පෙන්තක කෙළවර වටාපතක් සේ මොනර පිල් කළඹක් තිබුණා. මොනරක් පිල විහිදාගෙන සිටින ආකාරයට එම පිල විහිදිලයි අලියාගේ කනේ පෙනී අගට මුහුවෙලා තිබුණේ. එය ස්වභාවික පිහිටිමක් හැරියටයි හික්ෂුව දැක්නේ. මේ අලියා සමග එක ප්‍රහු මහත්මයෙක් ඇටිදාගෙන යනවා. මහු සුදු ජාතිකයෙක් වගෙයි. මහුගේ උස අඩි 4 ක් විතර ඇති. මහු හොඳින් වැඩිහිටු වයස අවුරුදු 55 ක වගේ මහත්මයෙක්. මොහු කොට් එකක්, දිගු කළිසමක් සහ ප්‍රහුන් පළදින තොප්පියක් පැලදාගෙන සිටියා. මොහු බොහෝම තැන්පත් ප්‍රහු ලිලාවෙනුයි අලියා පසුපස ගමන් කළේ. අලියා සමග ඇත්ගාවෙවකුත් ගමන් කළා. මහු කළ ජාතිකයෙක් වගෙයි. මහුත් අඩි 4 ක් පමණ උස ඇති. මොවුන් සියලු දෙනාම ප්‍රමාණයෙන් මිටි මනුෂ්‍යයින්. හැබැයි මේ අය බොහෝම කඩිසරයි. ඒ වගේම පොරුෂන්වයෙන් ඉහළයි. ගහකොළ නැති කෘතිමව නිර්මාණය කළ නගරයක්, පරිසරයක් වගෙයි එම පරිසරය හික්ෂුවට දර්ශනය වුණේ.

ඉහත අගුවුම්ටි ප්‍රමා පිරිස ඉහත ස්ථානයේ රැඳී සිටියදී තවත් ප්‍රමා අගුවුම්ටි පිරිසක් උද්‍යානයට ඇතුළුවීම සඳහා වාහනයකින් බසිමින් සිටියෝය. එම වාහනය නවතා තිබුණේ උද්‍යානයට යාව තිබු අලියා ගමන් කළ මාර්ගයේ. එම මාර්ගය ගුවන් පථයක්, අධිවේශී මාර්ගයක් සේ තැනු ඉතාමත් පිරිසිදු, මැදුණු කෘතිම

මාරුගයක්. එම අගුවුම්මී ප්‍රමා පිරිස පැමිණි වාහනයේ හැඩය අමුතුයි. වෙසක් සැරසිලි සඳහා හදන අටපටිවම් කුඩාවක හැඩය තිබුණා.

හික්ෂුව ඉහතින් සමාධිය තුළ දී දකින්නේ පිටසක්වල ජ්වින් පිරිසක් බව හික්ෂුවට හොඳවම පැහැදිලියි. ලොවිතරා බුදුජාණන් වහන්සේ දේශනා කොට වදාල අප්‍රමාණ ලෝක ධාතුන්ගෙන් එකක ජ්වත් වන මනුෂ්‍යයින් පිරිසක්. එය විනාඩියක් වැනි කෙටි කළකදී දරුණය වී මැකි ගොස් අවසන්. මේ කෙටි කාල පරාසය තුළ හික්ෂුව අත්දුටු දරුණයයි මෙහි සටහන් තැබුවේ. මෙම කාරණය කෙනකුගේ හාසායට විවේචනයට ලක් වීමටත් පූජාවන්. ප්‍රතිචාරය කුමක් වුවද එය හික්ෂුවට අදාළ වන්නේ තැහැ. මේ ධර්ම මාරුගයේ ගමන් කිරීමේදී උතුම් සමාධිය තුළින් යමක් දැක්කද එය හික්ෂුව සටහන් තබන්නේ පින්වත් ඔබට උතුම් සද්ධරුමයේ අසිරිය ගැන තැවත තැවත සිතන්නයි. එසේ තැනිව පිටසක්වල ගැන පරුයේෂණ කරන්නට නොවේ. ලෝකයේ දේවත්වයෙන් සලකන තාක්ෂණය විසින් නොදැක්කා වූ ලෝකය, ප්‍රයාවේ ඇසින් අත්දකින ලොවිතරා ධර්මයේ ආශ්චර්යය ගැන කියන්නයි. හික්ෂුවට අවශ්‍ය සද්ධරුමය කෙරෙහි ඔබගේ විශ්වාසය එක දශමයකින් හෝ වැඩි කරන්න පමණයි.

ලෝකය බොහෝම අනතුරුදායකයි. මොකද ඔබ සීමාව ඉක්මවා පිටසක්වල ලෝකයන් කෙරෙහි උපාදානය සකස් කොටගතහොත්, පින්වත් ඔබව ධර්මයක් නොමැති මිල්‍යාදාශ්ටීක පිටසක්වලක අගුවුම්ටිටෙක් වෙලා, අගුවුම්මී තිරිසන් සතේක් වෙලා ඉපදීමේ අවදානම තිබෙනවා. ලෝකය තාක්ෂණයට විද්‍යාවට ලොල්වෙන්න ලොල්වෙන්න පිටසක්වල ජ්වින්ගේ ගහනය වැඩි වෙන්න පූජාවන්. දැනුම හරහා ලෝකය තුළින් ඔබ කොතැනින් එතෙර වීමට ගියත් දුකමයි. මිල්‍යා දාශ්ටීක හාවයමය උරුම වන්නේ. සද්ධරුමය තුළින් ඔබ ලෝකයෙන් එතෙරට යන්න තබන පියවරක් පාසා සැපයමයි අයිති වෙන්නේ. මෙලොව ඇති ග්‍රේෂ්ඩිතම බලය, සිල සමාධි ප්‍රයා බලයයි. එම බලයට ඕනෑම

මනුෂයයක්, දෙවියයක්, බුහුමයයක් යටත්ය. ඒ ශේෂේය බලයට අභියෝග කළාත් ඔහු අභියෝග කරන්නේ ඔහුටමය. මන්ද, බලවත් අකුසලයන් ඔහු එන පෙරමග බලා සිටිනා බැවිනි.

ඡබත් අනෙක් අයත් අතර නැතිනම් වෙනසක්, දුකෙන් පිරිණු සසර කතර සඳා උරඟමයක්

පින්වත් ඔබ හැම විටම ගෙදර සිටින අනෙක් අයට වඩා වෙනස් කෙනෙක් වෙන්න. පන්ති කාමරයේ, කාර්යාලයේ, ගම්, රටේ.... සිටින අන්‍යයන්ට වඩා වෙනස් කෙනෙක් වෙන්න. දන් දීමේදී, සිල් ආරක්ෂා කිරීමේදී, හාවතා කිරීමේදී අනෙක් අයට වඩා වෙනස් කෙනෙක් වෙන්න. මේ කියන්නේ කැපී පෙනෙන කෙනෙක් වෙන්න කියන කාරණාව තෙමෙයි. 'වෙනස්' කියලා මෙතැනදී කියන්නේ අර්ථයෙන් ධර්මයෙන් ගුණාත්මක කෙනෙක් වෙන්න කියලයි. මොකද ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ තම නිය මතට පස් ස්වල්පයක් අරගෙන දේශනා කරනවා, පොලොවේ තිබෙන පස් ප්‍රමාණයට සාපේක්ෂව නියසිලේ තිබෙන පස් ප්‍රමාණය කොපමණක් ද, මේ වෙසෙන සත්ත්වයන්ට සාපේක්ෂව මරණින් මතු සුගතිගාමී වන සත්ත්වයන් ද ප්‍රමාණයෙන් ඒ වගේය කියලා.

පින්වත් ඔබට, බුදුරජාණන් වහන්සේගේ නිය සිලෙහි ඇති පස් රිකෙන් එක වැළි කැටයක් වෙන්න අවශ්‍ය නම්, ඔබට අනිවාර්යයන්ම අනෙක් අයට වඩා වෙනස් කෙනෙක් වෙන්න වෙනවා. පින්වත් ඔබත් අනෙක් සියල්ලන්ම වගේ වුණෝත් ඔබත් සුගතිය අහිමි වේවි. මේ ලැබූ උතුම් අවස්ථාව ගිලිහි යාවී.

වරක් හික්ෂුව වස් තුන් මාසය එක්තරා ගම්මානයකට ආසන්න කුටියක වැඩි සිටියා. මාසයකටම එක් දිනක් පමණයි ගමේ ගෙදරකට පිණ්ඩාතය බෙදන්න යෙදී තිබෙන්නේ. වෙසක් පෝය දිනය ආවත් ඒ අය තමන්ගේ දිනයට පිටින් වෙනත් දිනයක අතිරේකව දානයක් බෙදන්නේ නැහැ. අවම වශයෙන් වෙසක් පුරුපසොලාස්වක දිනකටත් අතිරේකව දානයක් පූජා කරන්නේ නැහැ. නමුත් මේ ගමේ එක්තරා මැදි වියේ කාන්තාවක් හිටියා, ඇය තම දානය යෙදී ඇති දිනයට අමතරව මාසයකට හතර පස් වතාවක්, පාරට ඇවිත් ගෙදර උයන කැමට හදා ගත් මොකක් හරි පොඩි දෙයක් හෝ පූජා කරනවා. ගමේ කාටවත් නැති ලක්ෂණයක් හික්ෂුව ඇගෙන් දුටුවා. ඒ කියන්නේ ගමේ සියල්ලන්ට වඩා ඇය වෙනස් කෙනෙක්. නමුත් වස් කාලයේ අවසන් මාසයේදී ඇය ඒ පුරුද්ද අතහැර දැමුවා. මොකද ගමේ අනෙක් පින්වතුන් කිසිවෙක් එහෙම තොකරන නිසා. ඒ කියන්නේ ඇයත් අනෙක් සියල්ලන් වගේම වුණා. එම නිසා පින්වත් ඔබත් අනෙක් හැමෝම වැඩි කරන කාලසටහනට, ඒ අයගේ වර්යාවටම වැශෙන්න එපා. දාන, ශීල, භාවනා මාරුගයේ ගුණාත්මක භාවයෙන් පෙරට යන්න දක්ෂ වෙන්න. මොකද, ඔබ තුළින්මයි ඔබේ සැනසීමත්, දුකත් දෙකම සකස් වෙන්නේ. පින්වත් ඔබ ගුද්ධාවෙන්, ගොරවයෙන්, කර්මලල විශ්වාසයෙන් බෙදන එක බත් හැන්දක, සමාදන්ව ආරක්ෂා කරන එක සිල් පදයක් තුළ දෙවියෙක්, දිව්‍යාංගනාවක් දැකින්න ඔබ දක්ෂ වෙන්න. එක මොහාතක් අනිත්‍ය සංයුෂ්ව වැඩිමේදී, එම අනිත්‍ය සංයුෂ්ව තුළින් රහතන් වහන්සේ නමක් දැකින්න දක්ෂ වෙන්න. එහෙමයි ඔබ විරෝධ සකස් කොටගත යුත්තේ, මේ මාරුගයේ පෙරට යන්න. අනුත් ආදර්ශයට අරගෙන තොවේ, තමා තුළින්ම දුකේ අමිහිර බව දැකළයි එසේ කළ යුත්තේ. අනුත් කරන දේවල් කරන්න ගිහිල්ල තමයි අපි සංසාරයේ තවමත් දුක තුළම සිටින්නේ. ලොවිතා බුදුරජාණන් වහන්සේ කියපු දෙයම කරන්න. උන්වහන්සේ දැකින්න කියපු ආකාරයටම දැකින්න.

සංසාරයේ කී වරක් නම් ඡබ ඔතැනම මිහිදන්ව ඇතේද?

ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ජ්වලානව වැඩ සිටින කාලයේ එක්තරා වස්තු සම්පත් ඇති සශ්‍රීක බමුණෙක් ජ්වත් වුණා. මේ බමුණාට කාටවත් ඇති තොවන විදිහේ අඟාවක් ඇති වුණා. ඒ ආඟාව තමයි තමන් මැරුණාට පසුව කිසිම සත්වයෙක් වළ තොදැමූ බිමක තමාගේ දේහය මිහිදන් කළ යුතුයි කියන ආඟාව.

බමුණා මිථ්‍යාදාශ්ටීක කෙනෙක් වුවත් මරණානුස්සතිය කියන කාරණය වඩා තිබෙන කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ තමා මැරෙනවාය කියල දත්ත කෙනෙක්. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන් තොරව මරණානුස්සතිය වැඩිම තිසාම සංසාර බිඳීමේ තොවේ මේ බමුණාට මරණානුස්සතිය වැඩුණේ. මරණය තුළිනුත් ආශ්චර්යක් සෙවීමේ අරමුණ ඇතිවයි, මරණානුස්සතිය වැඩිලා තිබුණේ. මරණයට පෙර මරණය ආශ්චර්යක් කරගන්න මනුෂ්‍යයෝග් ඕනෑ තරම් සමාජයේ සිටිනවා. මරණය ආශ්චර්යක් කරගන්නා තැනත්තා මැරිලා ඉපදෙනවාය කියන කාරණය දකින්නේ තැහැ. එයා මරණය කියන කාරණය දකින්නේ තැහැ. එයා මරණය කියන කාරණය ලැග තවතිනවා. මේකම බුදුරජාණන් වහන්සේ 'විහව තණ්හාව' කියලා කියනවා. තැවත උපතක් තැහැය කියන විශ්චාසයයි ඔහු තුළ තිබෙන්නේ. ඔහු සිතනවා මරණින් පස්සේ සියල්ල ඉවරයි කියලා. ඒ තිසාම ඔහු මරණය ආශ්චර්යක් කරගෙනමයි මැරෙන්න හදන්නේ.

හික්ෂුව දන්න එක්තරා මහත්තයෙක් සිටියා ඒ මහත්මයා තමා මැරෙන්නට පෙරාතුව මිනි පෙට්ටියක් ගෙදරට ගෙනත් තියාගත්තා. ඔහු හැමදාම මේ මිනි පෙට්ටියේ නිදා ගත්තවා. ඔහු බීමත්වය පුගාක් වෙලාවට සිටින්නේ. ඔහුට මරණය ආශ්චර්යක්. මරණින් මතු තැවත උපදිනවාය කියල ඔහු දන්නේ තැහැ. ඔහු මැරෙන්න කැමතියි. ඔහු සිතනවා මරණින් පස්සේ මේ දුක් ගොඩ ඉවරයි කියලා.

හික්ෂුව දන්න තවත් මහත්මයෙක් සිටියා. ඔහු තමන්ගේ යාතින්ට මරණයට පෙරාතුව කියා තිබුණා මරණයට පසුව තමාට පාංගුකුලයක්, මතක බණක්, දානයක් දෙන්න එපාය කියල. ඔහු සැම වෙලාවේම කිවිවේ 'මැරෙනකම් භොදට කාල බිල ඇදලා, පැලදලා, ජ්වත් වෙන්න. සියල්ල මැරෙනකම් පමණයි, මරණින් පසුව කිසිවක් තැහැ'ය කියලා. මේ අය මරණය ආශ්චර්යක් කරගත්ත අය. මරණය තමයි මේ අයගේ විමුක්තිය. මැරිල තැවත ඉපදෙනවාය කියන විශ්වාසය මේ අයට තැහැ. මරණින් පසුව සියල්ල ඉවරයි කියන විශ්වාසය ඔවුනට තිබෙන්නේ. ඉහත බමුණත් මේ දෘශ්ඨීය තිබුණ කෙනෙක්. බමුණා තමන්ගේ සේවකයනුත් අරගෙන මිට පෙර කිසිවෙකු වළ තොදැමූ බීමිකඩක් සොයමින් කැලය පීරමින් ගියා. බොහෝම දුරක් කැලයේ ඇවිදලා විභාල ගසක් යට යම් ස්ථානයක් බමුණා සලකුණු කළා. වටපිට භොදින් නිරික්ෂණය කළා. බමුණාට භොදටම විශ්වාසය තමා සලකුණු කළ තැන අතිතයේ කිසිවකු වළ තොදැමූ තැනක්ය කියල. බමුණා තම සේවකයන්ට අණ කළා තමා සලකුණු කළ ස්ථානයේ වළක් භාරන්න කියලා. බමුණා ලෝකයක් දිනා ගත්තා වගේ සතුවකින් සිටියේ. ඔහු තම යාතින්ට සේවකයින්ට දැනුවත් කළා. තමා මැරුණාට පසුව මේ වලේම වළදමත්ත කියලා. තමා මරණින් පසුව මේ වළ ඇතුමේ සමාදානයේ සැතපෙන ආකාරය මේ බමුණා සිහිපත් කළා. බමුණාගේ සේවකයන් මිනි වළ භාරමින් සිටියදී මෙතැනට ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩිම කරනවා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ බමුණාගෙන් විමසනවා 'බමුණ, ඔබ ඔය කුමක්ද කරන්නේ කියලා. ඒ වෙලාවේ බමුණා කියනවා මම මේ කවිරුවත් නොකළ වැඩික් කරන්න යන්නේ. මම මැරුණාට පස්සේ මගේ දේහය මීට පෙර කිසිවෙකු වළ නොදැමූ තැනක වළ දැමීමට මට ආඟාවක් ඇති වුණා. මට නොදාටම විශ්වාසය මේ ස්ථානයේ මීට පෙර කිසිවෙකු වළදමා නැහැ'ය කියලා. ඒ වෙලාවේ බුදුරජාණන් වහන්සේ පුරවෙනිවාසානුස්සති ඇානයෙන් අතිතය බලා දේශනා කරනවා, බමුණ ඔබ මේ සලකුණු කර ඇති ස්ථානයේ අතිතයේ ඔබවම දහතුන්දාස් වාරයක් මැරිල වළ දුමලා තිබෙනවාය කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ බමුණාට දුන් මේ පිළිතුර බමුණාට සිතාගන්නවත් බැරිව හියා. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහා කරුණා ගණය අනියස බමුණා නුවණීන් මෙනෙහි කරන්න පටන් ගත්තා. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාල සංසාරයේ ගැහුර තේරුම් ගත්ත බමුණා තමාගේ ලදරු මෙන්භාවයට සමවිවල් කරමින් තේරුවත් සරණ පිහිටියා. තමාම අතිත හවයන්හිදී දහතුන්දහස් වාරයක් මිහිදත් වුණ බිමිකඩ කමටහනක් කරගනිමින්, බමුණා සද්ධර්මය ගුවණයකර තමාගේ අනාගත හවගමන උපරිම ආත්ම භාව හතකට සීමා කොට ගත්තා.

පින්වත් ඔබ නුවණීන් දකින්න, ඔබ දෙපා තබාගෙන සිටින ඔය බිමි තීරුව මත ඔබ අතිතයේ කි දහස් වාරයක් මිහිදත් වෙලා ඇතිද කියලා.

ඡබේ අතිත හට ගමනේ කැඩපතක් ඡබ ඉදිරයේ ඇත.

ඛුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මූල දැඩිව තිබෙන කේටු කැබලි එක ගොඩක් ගසලා ඒ සැම කේටු කැබල්ලකම ඡබේ ඇගිල්ලේ ප්‍රමාණයට කඩන්න කියලා. දැන් මේ කේටු කැබල්ල කේටු කැබල්ල අයින් කරන්න කියනවා. මේ මගේ මේ ජීවිතේ අම්මා, මේ මගේ අම්මාගේ අම්මා, වශයෙන්. ඡබේ පරපුර ඉවර නොවී තිබියදීම කොටු කැබලි ප්‍රමාණය ඉවර වෙනවා කියලා. මෙසේ මැරෝතින් ඉපදෙශීන් පැමිණි ගමනේදී මනාප දෙයින් වෙන් වීමට සිදුවෙලා, අමනාප දෙය සමග එක් වීමට සිදුවෙලා තෙතින් ගා ගිය කදුල් මහා සාගරයේ ජලයට වැඩිසි කියලා. ඛුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා, මේ මහ පොලවේ ඇති පස් සියල්ලම වෙරඳ ගෙඩි තරමට ගුලි කරන්න කියලා. එහෙම ගුලි කරලා එක් එක් වෙරඳ ගෙඩි ප්‍රමාණයේ පස් ගුලිය ගුලිය අයින් කරන්න කියනවා. මේ මගේ ගෙවී ගිය එක කල්පයක්. මේ මගේ ගෙවී ගිය දෙවැනි කල්පය, මේ මගේ ගෙවී ගිය තුන්වෙනි කල්පය කියලා ඛුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. වෙරඳ ගෙඩි ප්‍රමාණයේ පස් ගුලි ඉවර වෙනවා. ඒත් තමා ගෙවාගෙන පැමිණි කල්ප ප්‍රමාණය ඉවර වෙන්හෙ තැහැ කියලා.

මේ සංසාරේ ගැඹුර පින්වතුන්ලා කමටහනක් කරගන්න. මේවා නුවණින් මෙනෙහි කරමින් සංසාර බිය සකස් කරගන්න.

ප්‍රයාව කියන කාරණය ආලෝක පුජා තුළින්, විදුලි පත්දම් පුජාව තුළින් ඇති වන්නේ නැහැ. ඔබ තුළ ප්‍රයාව මෝදු වෙන්න නම් කලුණාණ මිතු ආගුය ලැබෙන්න යින. සද්ධර්ම ගුවණය සිද්ධ වෙන්න යින. ගුවණය කළා වූ සද්ධර්මය නුවණින් මෙනෙහි කරන්න යින. එවිටයි පින්වත් ඔබ තුළ ප්‍රයාව ඇතිවෙන්නේ.

මේ නුවණින් මෙනෙහි කිරීම කියන කාරණයෙන් වර්තමානයේ පින්වතුන්ලා පුගක් බැහැරවයි සිටින්නේ. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම හින වන විට අපි මෝහය දෙසටයි ගමන් කරන්නේ. ඔබ සංසාරයේ ගෙවා පැමිණි දුර සද්ධර්ම ගුවණය ඔස්සේ මතු කර ගන්න. විවේකිව සිටින වේලාවට තමා සංසාරයේ ලබා ඇති ජීවිත නුවණින් සිහි කරන්න. දෙහිවල සත්ත්ව උද්‍යානයේ ඇති සතුන් මධ්‍යී අතිත හට ගමන් කැඩිපතක් ලෙස දකින්න. අතිතයේ ඔබ සක්වීති රාජ සම්පත්, ගතු, දිව්‍ය සම්පත්, මතු ලොව ධන කුවේර සම්පත් ලබලා සතුව වුන හැරි නුවණින් දකින්න. එම සැපයන්ගෙන් තාප්තිමත් හාවයට පත් තොටු නිසාම තැවත කළේ ගණන් සතර අපායන්හි ඉපදිලා සෙම්, සෙම් සොටු ගිනි අගුරු, ලොදිය, තණකොළ, පුන්නක්කා ආදී දුකම අනුහව කර ජීවත් වුණ අතිතය සිහිපත් කරන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේ තමයි කලුණාණ මිතුයා වශයෙන් අපට මේ සංසාර බිය මතකර පෙන්වන්නේ. පින්වත් ඔබ මේ අතිත සංසාර ගමන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න දක්ෂ වුවහොත් ඔබට දැනෙන්වී මේ තිරිසන් ලෝකයේ ජීවත්වෙන සැම සතෙක්ම, මේ ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වෙන සැම සත්ත්වයෙක්ම, ඔබගේ යාතිවරයෙක්ය කියලා. මේ සුගතියේ දිව්‍ය, බුහුම, මතුෂා ලෝකවල ජීවත්වන සැම සත්ත්වයෙක්ම ඔබගේ අතිත යාතිවරයෙක්ය කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ ස්වාමීන් වහන්සේලාට දේශනා කරනවා අවිද්‍යාව තිසා ඉපදෙශීන් මැරෙමින් පැමිණි ගමනෙහිදී රජවරු හිස ගසා දමදිදී වගුරපු රුධිරයද මහා සාගරයේ ජලයට වැඩිය කියලා. ගව යෝනියේ, බැවැළ යෝනියේ, උරු යෝනියේ ඉපදිලා හිස ගසා දමදිදී ගලා ගිය රුධිරය මහා සාගරයේ ජලයට වැඩිය කියලා. මහා සාගරය පරදවන තරම් රුධිරය අප සංසාරයේ

හෙපා තිබෙනවා. ඉපදෙශීත් මැරෙන ස්වභාවය අවසන් නොවන දෙයක්. නිදහස් වෙන්නමයි ඕනෑම කියලා, බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා.

අනේපිඩු සිවුතුමා, විශාලා උපාසිකාව, තකුලමාතාව බුදුරජාණන් වහන්සේ හමුවන මුල්ම දැක්මේදීම සංසාර බිඟ තුවණින් මෙනෙහි කිරීම තුළින්මයි සෝචාන් එලයට පත්වෙන්නේ. පින්වත් ඔබට සිතන්න පුළුවන් ඒ අයට ගොඩාක් පාරමි ගක්තිය වැඩිය කියලා. එම අදහස සද්ධාවේ දුර්වලතාවයක් හේතුවෙන් සකස් වෙන විවිධිව්‍යාවේ ස්වභාවයක් හැරියට දකිමින් බැහැර කර දමන්න. ලෝකයා සිතන විදිහට සිතන්න ඔබ පෙළමෙන්න එපා. ලෝකය යන්නේ දුක දිඹාවයි. ඔබ ලෝකයම කමටහනක් කරගෙන ලෝකයෙන් මිදෙන දිඹාවට එන්න.

රූපය කෙරෙහි තිබෙන තං්ෂාව රූපය ඇසුරු කරමින් කුමානුකුලව හින කරගන්න. රූපයට රූපයේ ස්වභාවයෙන් තිබෙන්ට හැර රූපය කෙරෙහි ඇති තං්ෂාව අතහරින්න. ඔබ අතහරින දෙය අල්ලා ගන්න ඕන තරම් ලෝකයා ඉන්නවා. ඔබ ලෝකයෙන් හිස්වුණාය කියලා ලෝකයට පාඩුවක් නැහැ.

අධර්මයේ කාලය අති දීර්ඝයි

ලෝකයට හැමදාමන් පෙරහැරවල් දෙකක් තිබෙනවා. එක පෙරහැරක් තමයි ධර්මයේ පෙරහැර. අනෙක් එක තමයි අධර්මයේ පෙරහැර. ලෝකයේ හැමදාමන් අධර්මයේ පෙරහැර දිග වැඩියි. ධර්මයේ පෙරහැර හැමදාමන් දිගින් අඩුයි.

ධර්මාචලෝධය සඳහා ඇතිවන බුද්ධේධ්‍යපාද කාල වල ආයුෂන් භූගක් අඩුයි. අධර්මයේ කාලය, අති දීර්ඝයි. කාශයප බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කාලයේ මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ අවුරුදු විසි දහසක්. ගොතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කාලයේ පරමායුෂ අවුරුදු එකසිය විස්සයි. දැන් ඔබ තුළුණින් දකින්න. කාශයප බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන්පා අවුරුදු කි ලක්ෂයක් ගියාට පස්සේද අපේ ගොතම බුදුරජාණන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධත්වයට පත්වෙන්නේ?

පරමායුෂ අවුරුදු විසි දාහක්, පරමායුෂ අවුරුදු එකසිය විස්සක් බවට තුමානුකුලට අසු වෙන්න අවම තරමින් අවුරුදු ලක්ෂ දහයක්වත් ගතවෙන්න ඕනෑ. ඒ අවුරුදු ලක්ෂ දහයම පාහේ අමුද්ධේධ්‍යපාද කාලය. ඒ කියන්නේ මාරයාගේ කාලය. මාරයා විසින් ලෝකය පාලනය කරන කාලය. කාශයප බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන්පාලා අවම වශයෙන් අවුරුදු ලක්ෂ දහයකට පසුවයි ගොතම බුදුරජාණන් වහන්සේ පහළ වෙන්නේ. ඒ වගේමයි ගොතම සම්මා සම්බුද්ධ ගාසනය තව රික කාලයකින් අතුරුදෙන් වෙලා, නැවත මෙමත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගාසනය ඇති වන්නේ තවත් අවුරුදු ලක්ෂ විසි පහක්වත් ඇතිව ගිහිල්ලයි.

අඛුද්ධේධ්‍යෝපත්ති කාල වලදී, සතර අපායේ සත්ත්වයාගෙන්, මනුෂ්‍යයාගෙන් අතර වෙනසක් නැහැ. සුගතියෙන් දුගතියෙන් වෙනස ඇතිකොට දෙන්නේ සිලය විසින්. අඛුද්ධේධ්‍යෝපත්ති කාලවලදී ධර්මය බවට පත්වෙන්නේ දුස්සිල භාවයයි. දුස්සිලභාවය නිසා, මනුෂ්‍යයාගේත්, දෙවියාගේත් තිබෙන ගුණාත්මක භාවය හින කරනවා. මනුෂ්‍යත්වයට වටිනාකමක් ලබා දෙන්නේ බුද්ධේධ්‍යෝපාද කාලයයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබීම ඉතාම දුර්ලභ දෙයක් හැරියට. එය කණ කැස්බැවෙක් විය සිදුරෙන් අහස බලනවා වගේ දුර්ලභ දෙයක්ය කියලා.

එසේ නම් පින්වත් ඔබ තුවණින් දකින්න ඕනෑම්, මෙතැනිදී බුදුරජාණන් වහන්සේ කණ කැස්බැවෙක් විය සිදුරෙන් අහස බලනවා වගේ, මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබීම දුර්ලභ දෙයක් බව කියන්නේ මේ උතුම බුද්ධේධ්‍යෝපාද කාලයක, උතුම බොද්ධයෙක් වශයෙන් ඉපදීමයි. මිට්‍යාදාශ්ටීක භාවයට පත් වී ඉපදීම, අඛුද්ධේධ්‍යෝපත්ති කාලවල මනුෂ්‍ය ජීවිත ලබා ඉපදීම, දුර්ලභ මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් බවට පත්වන්නේ නැහැ. පින්වත් ඔබ තුවණින් මෙනෙහි කිරීම තුළින්ම මේ සත්‍යය දකින්නට ඕනෑම. ඔබ මේ සත්‍යය දකින්නට අදක්ෂ වුවහොත්, මේ ලැබූ උතුම බොද්ධ ජීවිතයේ වටිනාකම ඔබ මතුකොට ගන්නේ නැහැ. මේ ලෝක ධාතුව තුළ ජීවත් වෙන හැම මනුෂ්‍යයෙක්ටම වඩා ඔබ මේ බුද්ධේධ්‍යෝපාද කාලය තුළ ලැබූ මනුෂ්‍ය උපත ග්‍රේෂ්ඨ වෙනවා. කණ කැස්බැවෙක් විය සිදුරින් අහස දකිනවාය කියන අතිශයින් දුර්ලභ ඉලක්කය ඔබ සපුරාගෙන සිටිනවා. ඒකයි හික්ෂුව ඔබට කියන්නේ ඔබ ලැබූ මේ උපත, කාලය, දීපය, දේශය, කුලය, මව කියන කාරණා බලා ලැබූ උපතක්ය කියලා. පින්වත් ඔබ මේ උතුම ධර්මතාවයන් සපුරා ගතිමින් ලැබූ මේ උපත අර්ථවත් කරගන්න දක්ෂ වෙන්න ඕනෑම.

අපි සිතා ඉන්නවා මෙමත් බුදුරජාණන් වහන්සේ තව අවුරුදු පත් දහසකින් පහළ වෙනවාය කියලා. මෙවැනි අදහස් අමුලිකා

ගුද්ධාව හැටියටයි ගැනෙන්නේ. ඔබම පැනක් කොළයක් අරගෙන කාලය පිළිබඳව තීරණයකට එන්න.

බ්‍යුදුරජාණන් වහනසේ ජ්‍යෙෂ්ඨමානව වැඩිසිටි කාලයේ පරමායුෂ අවුරුදු එකසිය විස්සයි. වර්තමානයේ මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ අවුරුදු හැක්තුවට විතර අඩු වෙලා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ වසර දෙදහස් පන්සියයක කාලය ගෙවී යද්දී පරමායුෂ අවුරුදු පනහකින් මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ අඩුවෙලා තිබෙනවා. මෙත් බ්‍යුදුරජාණන් වහනසේ පහළ වන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ අවුරුදු අසු දහසක් දක්වා ඉහළ තැගපු කාලයකදියි. එසේ නම් ඔබම ගණන් හදා බලන්න, අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයකට ආයුෂ අවුරුදු පනහක අඩු වීමක් සිද්ධ වෙනවා නම්, මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ අවුරුදු අසු දහසක් දක්වා ඉහළ යන්න අවම වශයෙන් තව අවුරුදු ලක්ෂ විසි පහකටත් වැඩිය යනවා. පින්වත් ඔබ තිවැරදිවම ගණන් හදා බැලුවහාත් මෙම කාලය මීටත් වඩා වැඩිවිය හැකි බව ඔබට තෝරුම් යනු ඇත. අතිත, වර්තමාන, අනාගත තුන් කාලයම අනිත්‍යවන ලොවක, පින්වත් ඔබගේ ධර්ම මාර්ගය, අනිත්‍යවන කාලයට භාර තොදෙන්න. අතිත, වර්තමාන, අනාගත තුන් කාලයම අනිත්‍ය වශයෙන් දකිමින් කාලය පරාජය කොට අවබෝධය මතුකොට ගන්න. පින්වත් ඔබ යම් ද්‍රව්‍යක කාලයේ අනිත්‍යභාවය අවබෝධ යුණයට හසුකොට ගනිදී අතිත, වර්තමාන, අනාගත තුන්කාලය යනු සංස්කාරයන්ගේම ඇස්බැන්සුමක් බව ඔබට අවබෝධවනු ඇත. පින්වත් ඔබ මොහොතක් ඇස් දෙක පියාගෙන අනිත්‍යට සිත යොමු කොට අතිත, වර්තමාන, අනාගත තුන් කාලයම වංචාකාර තුවණීන් මෙනෙහි කරන්න. කාලයේ හිස් භාවය දකිමින් වර්තමානය කෙරෙහි තෘප්ණාව අතහරින්න.

මේ ගාසනයේ අවසාහ බැබල්මයි

මේ මොහොත ධර්මයේ අර්ථයන් දීප්තිමත්ව බබලන මොහොතක්. එය හරියටම සටසට මුහුදු වෙරලට ගොස් ඉර බැස යනවා බලන විට ඇති වන ඉරේ දීප්තිය වගේ. අතුරුදුන් වීමේ ඇරඹුමයි අපිට දීප්තියේ ප්‍රහාර්වරහාවය තුළින් මතක් කර දෙන්නේ. වර්තමානයේද බුදුදහමේ අර්ථයන් ජ්වලානව තිබෙන බැවින් එම අර්ථයන් තුළින් ගුණාත්මක පණිවිච්‍යක් ලෝකයාට ලැබෙන නිසා ලෝකයේ පවතින අනෙකුත් ආගමිද එවායේ ගුණාත්මකභාවය ඉහළ මට්ටමක පවත්වා ගැනීමට උත්සාහ ගන්නවා. මොකද බුදුදහමේ ගක්තිමත් අර්ථයන්ට මූහුණදීමට. එසේ තොටුණහොත් බුදුදහමේ අර්ථයන් ඉදිරියේ ඔවුන්ගේ ආගම් අර්ථගුනා වෙනවා. නමුත් යම් ද්වසක බුදුදහමේ අර්ථයන් ගිලිහි ගියෙන්, ඒ කියන්නේ ගුද්ධාවෙන් පෝෂණය වුණ සිලය අතුරුදුන්ව ගියෙන්, අතු ආගමිවලට තරග කිරීමට දහමක් ලෝකයේ නැතිව යනවා. ඒ හේතුව නිසා මුළු ලෝකයම සඳාවාරාත්මක බිඳ වැට්මකට ලක්වෙනවා. සිලය විකෘති වී ගිය දුර්සිල සමාජයකදී මනුෂ්‍යයා සහ තිරිසන් සත්ත්වයා අතර වෙනසක් නැහැ. එවන් සමාජයක මනුෂ්‍යත්වය කියන කාරණය දුර්ලහ දෙයක් වෙන්නේ නැහැ.

එක් ධර්ම සාකච්ඡාවකදී මහත්මයෙක් ප්‍රග්නයක් ඇසුවා සමාජය එන්න එන්නම පිරිහුණන් උතුම යැයි සැලකෙන මනුෂ්‍ය ජනගහණය ශිසුයෙන් වැඩිවෙන්නේ කොහොමද කියලා. නමුත් මෙවන් කළක මනුෂ්‍යයා දුර්සිල වෙන්න වෙන්න මනුෂ්‍ය ජනගහණය වැඩි වෙනවා. එය හේතුවෙන් ධර්මයක්. මනුෂ්‍යයා

සීලයෙන් පිරිහෙනකාට මනුෂ්‍යයා තිරිසන් සතුන් සමග වඩාත් ලෙන්ගතු වෙනවා. දැන් බල්ලෙක්, පූසෙක්, මාල වැංකියක් නැති ගෙදරක් නැති තරම්. ගුද්ධාවෙන් පෝෂණය වුණ සීලය පිරිහෙනවිට මනුෂ්‍යයා තිරිසන් සතුත්ව මගේ කරගන්නවා. දරුවන් කරගන්නවා. බිරිඳ කරගන්නවා. තිරිසන් සතුන් සමග කාමයේ හැසිරෙන මිනිසුන් සමාජයේ සිටිනවා. විදේශ රටවල මේ තත්ත්වය වැඩියි. ඒ වගේමයි මනුෂ්‍යයා ගුද්ධාවෙන් පිරිහෙන විට ප්‍රේතයා, යක්ෂයා කියන සත්වයින් සමග ඇසුරත් භූගක් වැඩි වෙනවා. රට පුරාම තොවිල්, දේවාල, සාස්තර කියන ස්ථාන වෙශයෙන් වැඩි වෙනවා. මේ හැම දෙයක් තුළින්ම අමනුෂ්‍යයින්, මනුෂ්‍යයින් සමග සම්බන්ධ වෙනවා වැඩියි. මනුෂ්‍යයාත් සතර අපායේ සත්ත්වයන් අතරත් ඇසුර වැඩිවෙන්නේ ගුද්ධාවෙන් තොර දුෂ්කිල්භාවය තිසයි.

සතර අපායත් උතුම මනුෂ්‍ය ජීවිතයත් අතර ඇති පරතය තොදකින තිසා මනුෂ්‍යයාත් සතර අපායේ සත්ත්වයාත් වෙන්කර දක්වන සිල්වත්භාවය මනුෂ්‍යයා තුළින් අතරදැන්වෙමින්, මනුෂ්‍යයා දුසිල්වත් වෙනවිට, මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබීම දුර්ලභ කාරණයක් වෙන්නේ නැහැ. එවිට මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ වටිනාකම තිරිසන් සතා, ප්‍රේතයා කියන තැන ආසන්නයටම වැටෙනවා. එවිට මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබීම කණකැස්බැවෙක් විය සිදුරෙන් අහස බලනවා වාගේ දුර්ලභ දෙයක් තොවේ. මනුෂ්‍යයා මැරිලා තිරිසන් සතෙක්, ප්‍රේතයෙක් වෙනවා වගේම තිරිසන් සතුන් අමනුෂ්‍යයින් මැරිලා මනුෂ්‍යයින් වශයෙන් ඉපදෙනවා. මනුෂ්‍යයාගේ දුස්සිල්භාවය තිසා වැඩි වශයෙන් තිරිසන් සතුන් ප්‍රේතයින් ඇසුරට යාම හේතුවෙන් මේ සතර අපායේ සත්ත්වයින් මැරෙන මොහොත් මනුෂ්‍ය උපාදානයක් සකස් කරගෙන මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් උපදිනවා. මේ හේතුවෙන් වශයෙන් මනුෂ්‍ය ගහනය ඉහළ යනවා. තිරිසන් සතුන් අමනුෂ්‍යයින් මැරිලා වශයෙන් මනුෂ්‍යයින් වශයෙන් ඉපදෙනවා. නමුත් එම මනුෂ්‍යයාගේ ගුණාත්මකභාවයක් නැහැ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මත්‍යාජ්‍යයා දුස්සීලභාවයට පත්වෙන වේගයෙන්ම දෙවියාද දුස්සීලභාවයට පත්වෙනවා කියල. මොකද මත්‍යාජ්‍යයාගේ දුස්සීලභාවය දැකුල කාමණ්දුයන්ට ප්‍රිය කරන මාරුගල්ලලාහි තොවන දෙවියනුත් මත්‍යාජ්‍යයාගේ ආදර්ශය ලබමින් දුස්සීලභාවයට පත්වෙනවා. දෙවියන්ද දුස්සීලභාවයට පත්වීම නිසාම දෙවියන් තුළද ලෝභ, ද්වේෂ, මෝභ අකුසලයන් බහුල වී දෙවියන්ද මත්‍යාජ්‍ය ලෝකයේ උපදිනවා. මත්‍යාජ්‍ය ජනගහණය තව තව වැඩි වෙනවා. අඛ්‍යද්ධේය්ත්පාද කාලවල දිව්‍යතලවල දෙවියන්ගේ ගහනය ශිෂ්‍යයෙන් පහළ බසිනවා කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. මේ පහළ යන දිව්‍ය ගහනය, මත්‍යාජ්‍ය ලෝකයේ ජනගහණයටද එකතු වෙන්නේ. දැන් ලෝකය එකම අවුලක්.

පින්වත් ඔබ මේ ජීවිතයේදී අදක්ෂ වුවහොත්, ඔබටත් මේ අවුලේ කොටස්කරුවෙක් බවට පත්වෙන්නාට සිද්ධ වේවි. එදාට ලෝකයේ ධර්මය බවට පත්වන්නේ ඇත්තෙකාටා ගැනීම, මරා ගැනීම සහ යටත් කොට ගැනීමයි.

ග්‍රද්ධාවෙන් පෙශීණය වූණ සීලය අතුරුදින්ව ගිය සමාජයකදී ඔබව හරකුන් එළවන් වගේ කැලි කැලි වලට කපා මරා දමාවි. මුවන් ගේනුන් සේ වෙඩි තබා මරා දමාවි. ගස්වල අතුරිකිලි කපනවා වාගේ ඔබගේ අතපය කපලා දමාවි. ගල්ගෙඩි හිස මතට අතහැරලා පණ පිටින් ඔබේ හිස කුඩාකරාවි. අමු අමුවේ ඔබලාව පුව්වලා මරාගෙන කාවි. ජනගහණය වැඩි වීමත්, ස්වභාවික සම්පත් හිනව යැමත් නිසා බලකාම් පුද කෝලාහලවලට මැදිවී ඔබ මැරුම්කාවි. දුකම, කදුළම වියෝවම උරුම කරදෙන දුස්සීල සමාජයක් අනාගතයේ ඔබට උරුම කරදෙන්නේ. මේ සත්‍ය තත්ත්වය තුවණින් මෙනෙහි කරමින් අනාගත සංසාර බිය ඇතිකර ගන්න. අතිතයේ ගෙවුණ අඛ්‍යද්ධේය්ත්පාද කාලවල ඔබ විද ඇති දුක් ගොඩ තුවණින් දකින්න. මැනවින් දැකීම තුළින්මයි ඔබ අවබෝධයෙන් කළකිරෙන්නේ. අවබෝධයෙන් කළකිරීම තුළින්මයි ඔබ නොඇලීමේ අර්ථය මතුකරගන්නේ. නොඇලීමේ

අර්ථය තුළින්මයි පින්වත් ඔබ තුළ හවයෙන් නිදහස් වීමට අවශ්‍ය සාධක පකස් වෙන්නේ. නිදහස් වීම තුළින්මයි කවදාහරි ද්වසක අපි නිවීම සාක්ෂාත් කර ගන්නේ. එහෙම නම් නිවීමට අවශ්‍ය ප්‍රධාන සාධකය බවට පත්වෙන්නේ සංසාර බිඟ නුවණීන්, මැනවින් දැකීමමයි.

මතු සංසාරේ ඔබේ මළකඳන් නුවණින් දැක්කෙනාත් දැක්කමති...

සංසාර හය ඔබ තුළ ඇති කර ගන්නා තරමටම පින්වත් ඔබ තුළ හටයට ඇති තාශ්ණාව සියුම් වෙනවා. මෙතැනදී අපි උපකුමධිලි වෙන්න ඕනෑම, ඇසට හමුවන සැම රැජයක්ම කමටහනක් කරගන්න.

වැරහැලි ඇදුගත්ත යාචක මහත්මයෙක් මහපාරක ඉන්නවා දැක්කනම එම යාචක මහත්මයා තුළින් තමාව දැකින්න දක්ෂ වෙන්න ඕනෑම. තමා කොතෙක් නම් සංසාරයේ වැරහැලි ඇදුගතන, අපිරිසිදුව, විසිකරල දමන රෝමි කැබැල්ලක්වත් නැතිව මොන තරම් දුක් විද්‍යා ඇතිද? හිසට සෙවණක් නැතිව අගුමිල්වල, සිතලට, උෂ්ණයට හසුවී කි වරක් නම් මිය යන්නට ඇතිද? මේ ජ්විතයේදී සතර අපායෙන් මිදිමට අදක්ෂ වුවහොත්, අනාගත සංසාරයේ තව කොතෙක් යාචක ජ්විත ගතකරන්නට සිදු වේවිද? නුවණින් ඒ යාචක ජ්විතය මෙනෙහි කරන්න. යාචක පින්වතා තුළින් තමාව මතුකොට ගන්න.

මළ මිනියක් දැක්කෙනාත්, ඒ මළමිනිය තුළින් තමාව දැකින්න උත්සාහ කරන්න. අතිතයේ තමා මැරි මැරි ගොඩගැසුණු මළ කඳන් ප්‍රමාණය එක ගොඩක් කළාත්, එය ගිජ්කකුට පර්වතයේ ප්‍රමාණය පරදවන බව නුවණින් දැකින්න. ඔබ බල්ලො, බල්ලේ, හරක්, අලි ඇතුන් වෙලා මැරිලා ගොඩගැසු මළකඳන්, එම මළකඳන් ගොඩ තුළින්ම දැකින්න. මේ ජ්විතයේදී සතර අපායෙන් මිදෙන්නට බැරි වුණෙන් අනාගතයේ ගොඩගැසීමට තියමිත මළකඳන් ප්‍රමාණය නුවණින් දැකින්න.

බල්ලෙක්, හරකෙක්, උගරෙක් දැක්කහම ඒ සතා තුළින් තමාව දකින්න. ඔබ සංසාරයේ මෙවැනි සතුන් වෙලා, අපි අනුන්ගෙන් මොන තරම් ගුට් කාලා ඇත්ද? මහ පාරවල වාහනවලට හසු වී මොන තරම් නම් මැරිලා යන්නට ඇතිද? අතිතයේ ගිණු කළවලට හසු වෙලා, භූමිකම්පාවලට හසුවෙලා කොච්චර නම් පණිපිටින් වැළැළ යන්න ඇතිද? අතිතයේ සිදු වූ කල්ප විනාශයන්ට මැදිවෙලා කොච්චර නම් පිවිවිලා මිය යන්නට ඇතිද? අවුරුදු ගණනාවක් හාවනා කර ලබාගත්තාට වඩා වැඩි සංසාර බිජක්, ඉහත ධර්මතාවයන් තුවෙනින් මෙනෙහි කිරීම තුළින් ඔබ තුළ සකස් වෙනවා. එවිට ඔබ රුපයන් කෙරෙහි ඇලෙන්නේ නැහැ. අනාගත හවය කෙරෙහි බැසුගන්නේ නැහැ.

ඛහ්මයා කියන රුපය, දෙවියා කියන රුපය දැක්කම, එම ඛහ්මයන් දෙවියන් නැවත සතර අපායට වැමෙන හැරී තුවෙනින් දකිනවා. රුපය කෙරෙහි කළකිරීම සකස් වෙන දිගාවට ඔබ රුපය තුවෙනින් දකින්න දක්ෂ වෙන්න. සත්ත්වයා බැඳිලා යන්නේ රුපයටමයි. පංච උපාදානස්කන්ධයේ මුල්ම උපාදානස්කන්ධය රුප උපාදානස්කන්ධයයි. රුපය කෙරෙහි ඔබ ඇති කොට ගන්නා ජන්ද රාගය තිසාමයි වේදනා, සංයු, වේතනා, විශ්වැකුණ කියන ධර්මතාවයන් ඔබ ඇතිකරගන්නේ. රුපය කෙරෙහි ඔබ අවබෝධයෙන් කළකිරීම ඇතිකරගත්තා නම් වේදනා, සංයු, වේතනා, විශ්වැකුණ කියන ධර්මතාවයන් පිළිබඳව ඔබට ප්‍රශ්නයක් මත්වෙන්නේ නැහැ.

රහතන් වහන්සේට් ඇසක් තිබෙනවා. රහතන් වහන්සේත් ඇසෙන් රුප දකිනවා. රහතන් වහන්සේ කනෙන් ගබා අහනවා. දකිනවා, ඇසෙනවා කියන්නේ එස්සය කියන කාරණයට. එස්සය කියන්නේ කාරණා 3 ක එකතුවයි කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා. මේ කාරණා 3 තමයි අධ්‍යාත්මික රුපය, බාහිර රුපය සහ විශ්වැකුණය. මේ ධර්මතාවයන් 3 එකතු වුන තැනැදී එස්සය සිද්ධ වෙනවා. ඒ කියන්නේ රහතන් වහන්සේට් ස්ථරගය හෙවත් එස්සය සිදුවෙනවා. නමුත් රහතන් වහන්සේ

එස්සයේ අනිත්‍ය භාවය දැකිනවා. ඒ නිසා රහතන් වහන්සේ තුළ විදිමක් ඇතිවන්නේ නැහැ. විදිමක් නැති නිසාම හටයට යන පංච උපාදානස්කන්දයක් සකස්වෙන්නේ නැහැ. රහතන් වහන්සේ වතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධය ලබන වෙලාවේ යාන දරුණ තුළින් රුපයේ අනිත්‍ය භාවය අවබෝධ කර ඇති නිසා රහතන් වහන්සේ එස්සය සිද්ධ වෙන මොහොතේම ඕනෑම රුපයක් අනිත්‍ය වශයෙන් දැකින්න දක්ෂ භාවය ලබලයි තිබෙන්නේ. මෙතැනදී පින්වත් මෙට 'සම්මා යාන' කියන ධර්මතාවය ගොඩාක් වැදගත් වෙනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ 'සම්මායාන' කියන වචනය පනවන්නේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාරුගයේ 9 වැනි අංගය හැටියටයි. 10 වැනි අංගය හැටියට 'සම්මා විමුක්තිය' පනවනවා. එහෙම නම යාන දරුණ කියන කාරණය යම් හික්ෂුවක් තුළ වැශෙන්නේ ලෝකෝත්තර ආර්ය අෂ්ටාංගික මාරුගයේ මාරුග අංග 8න් පරිපූරණ භාවයට පත් වීමෙන් අනතුරුවයි. සම්මා සතියෙන්, සම්මා සමාධියෙන් පරිපූරණ හික්ෂුව තුළයි, සම්මා යාන සකස් වෙන්නේ. සම්මා යාන තුළින් අවබෝධය සකස් කොට දිලා, සම්මා විමුක්තිය සාක්ෂාත් කොට ගන්නවා. මෙතැන දී මුළුන්ම සකස් වෙන්නේ සම්මා යානයයි. සම්මා යාන තුළිනුයි හික්ෂුවක් සම්මා විමුක්තිය සාක්ෂාත් කර ගන්නේ.

මෙතැනදී වතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධයට මෙහොතකට පෙරාතුව සම්මා යාන තුළින් රුපයේ අනිත්‍ය භාවය තියුණු සමාධියේ ඇසෙන් ප්‍රකට කර පෙන්වනවා. පරිපූරණ වූ සමාධිය තුළයි මේ සම්මා යාන සකස්කර දෙන්නේ. රහතන් වහන්සේ දැකින රුපයේ අනිත්‍යත්, අපි දැකින රුපයේ අනිත්‍යත් ස්වභාවයත් දෙකක්. අපි අනිත්‍යය කියලා දැකින්නේ කෙනෙක් වයසට යනවා, ලෙඩි වෙනවා, මැරෙනවා කියන කාරණයයි. පින්වත් මෙට ඉදිරියේ තිබෙන මල් කළඹ අනිත්‍යය කියලා මෙට දැකින්නේ එම මල් පරවෙනවා, පෙනි වැවෙනවා, නරක් වෙනවා, කුණු වෙනවා... කියන කාරණාවත්. නමුත් සම්මා යාන

තුළින් රහතන් වහන්සේ රුපය දැකින්නේ වේගයක් වශයෙන් පමණක්මයි.

පින්වත් ඔබ මෙහෙම උදාහරණයක් ගන්නාකෝ. නිවන් මග වඩා හික්ෂුවක් සම්මා යාන තුළින් පිදුරුතලාගල කන්ද දැකිනවා කියලා. එම පිදුරුතලාගල කන්ද, එම හික්ෂුවට උතුම් සමාධියෙන් දරුණය වෙත්තේ වේගයෙන් භුමණය වන සුළුයක් හැටියට. ඒ සුළුය වේගයෙන් භුමණය වෙලා වාතයේ පාවී යන දුවිල්ලක් ලෙසින් අර අයෝමය පිදුරුතලාගල කන්ද දරුණය වෙත්තේ. මෙතැනදී එම හික්ෂුව තමන්ට අරමුණු වන සැම රුපයකටම අනිත්‍ය සංයාව, වේගයෙන් ගලපා බලනවා. රුපය විනිවිද දැකිනවා. රුපයේ හිස් බව දැකිනවා.

ඡැබේ රේලු ආත්මයේ නිමැවුම්කරු හිඛමය

එක් තරුණ මහත්මයෙක් හික්ෂුවගෙන් විමසුවා රහතන් වහන්සේ නමක් තමා ඉදිරියේ සිටින මනුෂ්‍යයාට දකින්නේ කොයි විදිහටද කියලා.

රහතන් වහන්සේට එම මනුෂ්‍යයාට බාහිර ස්වරූපයෙන් පෙනෙනවා. නමුත් එම බාහිර රුප සංයුත් ඉක්මවා ගිය, අවබෝධාත්මක මනුෂ්‍ය රුපය, වේගයක් හැටියටයි රහතන් වහන්සේ දකින්නේ. රහතන් වහන්සේට පුළුවන් මනුෂ්‍ය රුපය දුවිල්ලක් කර දකින්න. රුපයේ අර්ථයක් තොමැති නිසාම රහතන් වහන්සේ රුපයක් එස්සය වන මොහොතේම ‘දැක්කාය’ කියන තැන නවතිනවා. ඇසුරාණාය, දැනුරාණාය කියන තැනම නවතිනවා. රහතන් වහන්සේ දක්ෂය මහා බුහුමයා කියන රුපය දැක්කත්, ගකුයා කියන රුපය දැක්කත්, සක්විති රජ කියන රුපය දැක්කත් එම රුපයන් එස්සය ලැගදීම අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්න. මේ දක්ෂ භාවය රහතන් වහන්සේට පමණක් ලැබෙන්නේ යාන දරුණන තුළින් රුපයේ සුවිශේෂී අවබෝධය ඔහු ලබන නිසාමයි. මේ රුපයේ වේගය යාන දරුණන තුළින් දකින මොහොතේ රුපය කෙරෙහි තාශ්ණාවෙන් බැහැර වී උතුම් සම්මා විමුක්තිය සාක්ෂාත් කර ගන්නවා. රහතන් වහන්සේ දක්ෂය පරිච්චෙමුප්පාද ක්‍රියාවලිය තුළ ඕනෑම රුපයක් විසිරුවා දකින්න.

ඉහත කාරණාවන් හික්ෂුව පින්වත් ඔබට සටහන් තැබුවේ රුපයේ අනිත්‍යතාවය දකිමින් ජ්වත් වීමේ අය පවසන්නයි. මස්

අැසෙන් පෙනෙන රුපයේ අනිතා භාවයත්, උතුම් යුතා දරුණන තුළින් දකින රුපයේ අනිතා භාවයත්, අභසය පොලුවයි වගේ වෙනස් වුවක්. පින්වත් මෙ මේ මොහොත් මස් අැසෙන් දකින රුපයේ අනිතා භාවය දකිමින් සිටින්න. මොකද මෙ බැඳුනෙනාත් බැඳී යන්නෙන් රුපයටමයි.

හික්ෂුවට මතකයි හික්ෂුව අනිතා සංයුත්වන් තීවු ආකාරයෙන් වඩන කාලයේදී ලෝකයේ සිටි සුරුලී කුමරියක් රිය අනතුරකට පත් වී මිය ගිය බෙදුරුනක ආකාරය තුවණීන් දැක්කා. ඇයගේ සුරුලී භාවය, ප්‍රහු භාවයේ අවසානය කොයි තරම් නම් බෙදුරුනකද කියලා තුවණීන් මෙනෙහි කළා. ඇයගේ මීලග ජීවිතය කුමක් වේවිද කියලා තුවණීන් මෙනෙහි කළා.

රාජු නායකයෝ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බ කරුවන් විසින් මරා දමනු ලැබූ බෙදුරුනක ආකාරය තුවණීන් දැක්කා. එම රුපය කෙරෙහි, එම ප්‍රහු භාවයන් කෙරෙහි අවබෝධයෙන් කළකිරුණා. මෙය සටහන් තබන හික්ෂුව බෝම්බ අනතුරකට හසු වී තමාගේ ගරීරය කුඩා වී විසිරි තිබෙනු මතසින් දැක්කා. එම කුරිරු මරණය තුවණීන් මෙනෙහි කළා. මේ මොහොත ගිලිහි ගියෙන් තවත් එවැනි කුරිරු මරණ ලක්ෂ ගණනක් හිමි වන බව තුවණීන් දැක්කා. ඒවා තුළින් සංසාර බිය ඇතිකර ගැනීම සඳහා.....

දරම සාකච්ඡාවකදී මහත්මයෙක් ප්‍රශ්නයක් විමසුවා රහතන් වහන්සේට විදිම කියන කාරණය තිබෙනවා නේද කියලා. රහතන් වහන්සේට විදිම ඇතිවෙනවා කියන කාරණය වැරදි කාරණයක්. රහතන් වහන්සේ තුළ විදිම සකස් වෙන්නේ තැහැ. විදිම කියලා කියන්නේ ඇලීම, ගැලීම, උපේක්ෂාව කියන කාරණා තුනට. මේ කාරණා තුන තුළම තෘප්ණාව බැසැගෙන තිබෙනවා. රහතන් වහන්සේ කියන්නේ තෘප්ණාව ක්ෂය කරපු උත්තමයෙක්. රහතන් වහන්සේ තුළ විදිම සකස් වෙනවා නම් එයින් අදහස් වෙන්නේ ඔහු තෘප්ණාව තැනි කරල තැහැ. මෙතනදී සමහරක් පින්වතුන්ලා එස්සය සහ වේදනාව කියන

කාරණා දෙක පටලවා ගන්නවා. රහතන් වහන්සේ තුළ එස්සය සිද්ධ වෙනවා. නමුත් රහතන් වහන්සේ එස්සය පුරදීම එස්සයේ අනිත්‍යතාවය දකිනවා. විදිමක් සකස් වීමක් නැහැ.

එතකාට එම මහත්මයා තැවත ප්‍රශ්න කළා. රහතන් වහන්සේට උෂ්ණය, ශිතල, දැනෙන්නේ තැතිද කියල. ආහාරයක තිත්ත, පැණි රස දැනෙන්නේ තැතිද කියලා. රහතන් වහන්සේට උෂ්ණය, ශිතල දැනෙනවා. තිත්ත, පැණි රස දැනෙනවා. එය විදිම තොවෙයි එස්සයයි. දැනුනා කියන තැන රහතන් වහන්සේ නවතිනවා. එය බොහෝ සියුම් තැනක්. උෂ්ණය, ශිතල දැනෙනවා තිත්ත පැණි රස දැනෙනවා. එවා කෙරෙහි ඇලීම්, ගැටීම්, උපේක්ෂාවන් ඇතිවෙන්නේ නැහැ. විදිම් ඇති වෙනවා නම් ඉන් අර්ථවත් වෙන්නේ තෘප්ණාව ක්ෂය කරලා තැති බවයි.

රස දැනෙනවා. නමුත් රසයට බැඳෙන්නේ නැහැ. ඒ කියන්නේ ඇලීම් ගැටීම් උපේක්ෂාවන් සකස් කර ගන්නේ නැහැ. එම නිසාම රහතන් වහන්සේ තුළින් විදිම් කියන කාරණය ප්‍රතික්ෂේප වෙනවා. මේ නිසායි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ රහතන් වහන්සේ දැක්කාය, ඇසුණාය, දැනුණාය කියන තැන නතර වෙනවාය කියල. පැණි රස දැනෙනවා. ඇලීමක් නැහැ. තිත්ත රස දැනෙනවා ගැටීමක් නැහැ. පැණි රසත් තිත්ත රසයන් මධ්‍යස්ථාව දැනෙනවා උපේක්ෂාවක් නැහැ. එස්සය අනිත්‍ය වශයෙන් දැක්ක තැනදී විදිමට පැවත්මක් නැහැ.

මැරෙන මොහොතේ මොකද වෙන්නේ

දරම සාකච්ඡාවක් වෙලාවේදී මහත්මයෙක් ප්‍රශ්නයක් විමසුවා හාමුදුරුවනේ මැරෙන මොහොතේ කුමක්ද වෙන්නේ කියලා. මැරෙන මොහොතේ වෙන දෙය කවුද තීරණය කරන්නේ කියලා.

මැරෙන මොහොතේ වෙන්නේ මොකක්ද කියන කාරණය අපිට ධර්මානුකුලට හොඳට පැහැදිලියි. අපි කවුරුන් හෝ මිය යන මොහොතේ අවසාන ව්‍යති සිත ඇතිවෙන විට, ව්‍යති සිත කියන්නේ මේ රුපය උපයේගේ කරගෙන සකස් වෙන අවසාන පංචපාදානස්කන්ධයට. ව්‍යතිසිත සකස් වෙන්නේ මතේ වික්ද්‍යාණයක් හැටියට. කුමක් හෝ බාහිර රුපයක් අරමුණුවෙලයි සකස් වෙන්නේ. තමන් කළා වූ ගක්තිමත් කුසලයක් හෝ ගක්තිමත් අකුසලයක් මෙහිදී අරමුණු වෙන්න පුළුවන්. මෙම අවසාන ව්‍යති සිතට අදාළව ර්ලග ප්‍රතිසත්ධිය සකස් වෙනවා. ඉහත කාරණය පින්වත් ඔබට හොඳින් තේරුම් ගන්න පින්වත් ගොරවණිය ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් හික්ෂුවට කියු කරා ප්‍රවෘත්තියක් මෙහි සටහන් තබනවා.

එක්තරා තරුණ මහත්මයෙක් මුහුදු බඩ ප්‍රදේශයේ ජ්වත් වුණා. ඒ මහතාගේ විනෝදාංගය මාඅ සහ කකුලිවන් ඇල්ලීම. සැම උදෑසනම එම තරුණ මහත්මයා මුහුදු වෙරළට යනවා. මාඅ සහ කකුලිවන් අල්ලන්න. මෙහෙම කාලයක් මේ කටයුත්තේ නියලෙන විට මේ මහත්මයා හඳිසි අනතුරකට ලක්වෙනවා. ඔහු

දැඩි සේ ගිලන් වෙනවා. ඔහු මරණාසන්න බවට පත්වෙනවා. ඔහු සිතනවා තමාව මැරෙන්නයි යන්නේ කියලා. නමුත් ඔහුගේ සංසාරයේ පිනට මැරෙන්නේ නැහැ. ඒ තරුණ මහත්මයා කියනවා තමා මරණාසන්න වෙවිව වෙලාවේ තමා නොවාසිකව සිටි රෝහලේ වාච්‍යවේ තිබෙන සෑම කොන්ත්‍රීට් කණුවක්ම ඒ මහතාට පෙනුනේ අඩු දික් කරගෙන සිටින විශාල කකුල්වන් වගේය කියල. දැන් ඔබට මට කොන්ත්‍රීට් කණුවක් පෙනෙන්නේ කොන්ත්‍රීට් කණුවක් වගේන්. නමුත් මේ මහත්තයාට මරණාසන්න වෙලාවේ කොන්ත්‍රීට් කණු සියල්ලම පෙනිල තිබෙන්නේ අඩු දික් කරගත් කකුල්වන් වගේයි. යම් හෙයකින් මේ තරුණ මහත්මයා මිය පරලොව ගියා නම් අනිවාර්යෙන්ම මේ මහත්මයා නැවත උපත ලබන්නේ කකුල බිත්තරයක් තුළයි. උපාදාන පවිච්‍ය හටෝ, උපාදානයයි හවය සකස් කර දෙන්නේ. නමුත් මේ මහත්මයා මිය පරලොව ගියා නම් ඒ මහත්මයා කකුලවෙක් වෙලා උපදීයි කියලා මේ ලෝකේ කිසිවෙක් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. නමුත් ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය ඒ උතුම් යථාර්ථය අපිට මැතිවින් පැහැදිලි කර දෙනවා. ඉහත කරාවෙන් ඔබට පැහැදිලි වෙනවා. තමාගේ රේලය උපත තීරණය කරන්නේ තමා තුළින්මය කියලා. තමා තුළ සකස්වෙන අවසාන පංචුපාදානස්කන්ධයේ හේතුවෙන ධර්මයන් තීසාය කියලා.

කලහාණ මිත්‍රයකු නොමැති නම් තනිව සිටීමත් වටිසි

හික්ෂුවක් උතුම් සමාධියෙන් පසුවන විට මත්‍රා ලෝකය ආශ්‍රිතව ජ්‍රේත් වන දිව්‍යාංගනාවක් ද්‍රැශනය වෙනවා. ඇය සාමාන්‍ය දිව්‍ය ස්වභාවයෙන් යුත්තයි. ඇය පැළඳගෙන සිටියේ බොහෝම පිළිවෙළට තිබූ සුදු සාරියක්, අත් දිග සුදු හැටිටයක්. ඇය යන යන තැනට ඇයට සිංහාසනයක් වගේ පුටුවක් ලැබේල තිබෙනවා. මේ පුටුවේ හිඳගෙනම තමයි ඇය ගමන් කරන්නේ. ඇයට ආකාශයේ පාවී යන්න පුළුවන්. එම පුටුව හරියට ඇයට බද්ධවෙලා තිබෙනවා වගේයි පෙනෙන්නේ. එම හික්ෂුව උතුම් සමාධියෙන් අරමුණු කරල බලනවා ඇය පෙර ජ්‍රේතයේ කවරෙකක්ද කියලා. ඇය කාලයකට පෙර මේ ගමීම ජ්‍රේත වුණ වයෝවඇද සිල්වත් උපාසිකාවක්. ඇය ගිහි උපාසිකාවක් හැටියට බොහෝම දක්ෂය ස්වාමීන් වහන්සේලාට ආසන පනවන්න. ඇයගේ නිවසට යම් ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් වැඩියත්, ඇය ආරණ්‍යයට ගියත් බොහෝම සුව පහසුව ස්වාමීන් වහන්සේලාට වැඩ සිටින්න ගොරවණිය ලෙස ආසන පනවල තිබෙනවා. නමුත් කලහාණ මිත්‍ර ඇසුර, සද්ධරෘම ගුවණයේ දුර්වල භාවයන් නිසාම ඇයට ධර්මයේ නියම හරයන් ජ්‍රේතයට ලැබේල නැහැ. ඒ නිසාම ඇය මැරෙන වෙලාවේ ඇය තමා සිදු කළ, හික්ෂුවකට ආසන පැනවීමේ පින්කමක් තමයි සිහි වෙලා තිබෙන්නේ. එම උපාදානයට අදාළව, එම පිනට විපාක හැටියට සිංහාසනයක් වැනි පුටුවක වාඩි වුණ සංදේශීමත්භාවය ඇති සාමාන්‍ය දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලැබේල තිබෙනවා. ඉහත කාරණයෙනුත් පින්වත්

මුහුරත පැහැදිලි වෙනවා කෙනෙකුගේ ර්ලග ජීවිතය තීරණය වන්නේ තමා තුළින්මය කියලා.

එක පින්වත් මහත්මයෙක් ප්‍රශ්නයක් විමසුවා. ර්ලග ජීවිතයේ අපි කුවුරුන් වෙනවාද කියල, කුවුරුන් විසින්ද තීරණය කරන්නේ කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ බොහෝම පැහැදිලිව දේශනා කරනවා දෙවියෙක්, බ්‍රහ්මයෙක්, මත්‍යාෂ්‍යයෙක් එසේත් නැතිනම් වෙනත් අදාෂ්‍යමාන බලවේගයක් නොවෙයි ර්ලග ප්‍රතිසන්ධිය තීරණය කරන්නේ කියලා. උපාදානයයි මීලග උපත තීරණය කරන්නේ කියලා. උපාදානය සකස් වෙන්නේ තාශ්ණාව නිසා. එහෙම නම් තමා තුළයි තීරකයා සිටින්නේ. එම තීරකයා අවසාන පංචුපාදානස්කන්ධය වන ව්‍යුති සිතයි. තමාම තීරකයා වන ලොවක තාශ්ණාවේ ඇති හයානකඟාවය නිසාම සතර අපායන්ට වැටී ඔහම විදි දුක් කන්දරාව තුවණින් දකිමින් සංසාර බිය ඇති කරගන්න. මේ සංසාර බිය අපිට ඇති නොවූයේ ධර්මය අධර්මය ගැන නොදත් නිසාමයි. කළයුත්ත නොකළ යුත්ත ගැන නොදත් නිසාමයි. එහෙම නම් කලුෂාණ මිතු ආගුර නොලැබීම, කලුෂාණ මිතු ආගුර ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හේතුවෙන්මයි අපි මේ විනාශයට වැටිල තිබෙන්නේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ මුළු ගාසනයම රඳා පවතින්නේ කලුෂාණ මිතු ආගුර මතය කියලා. එහෙම නම් හට නිරෝධයේ දුක තැති කිරීමේ ගමන රඳා පවතින්නේ කලුෂාණ මිතු ආගුර මතමයි. එම නිසාම අශ්‍රී දරුවන් වස්තුව දේපලවලට තබන විශ්වාසයට වඩා වැඩි විශ්වාසයක් කලුෂාණ මිතුයා මතම තබන්න. කලුෂාණ මිතු ඇසුරින් තොර ජීවිතය ගැන බිය ඇතිකර ගන්න.

හික්ෂුව මූණගැසීමට එක්තරා ප්‍රහු මහත්මයෙක් පැමිණියා. එතුමා සමග තවත් තුන් දෙනෙක් පැමිණ සිටියා. ඉන් එක මහත්මයෙක් අවුරුදු 65 ක විතර මහත්මයෙක්. මේ මහත්මයා ධර්මයේ ගැඹුරු ප්‍රශ්න කිහිපයක්ම විමසුවා. ඇත්තටම හික්ෂුව හිතුවේ නැ එවැනි ගැඹුරු ප්‍රශ්න මෙම කණ්ඩායම අසාව කියලා. හික්ෂුවත් හර සතුවක් ඇති වූණා. ඒ වෙලාවේ හික්ෂුව මේ ප්‍රහු

මහත්මයගෙන් විමසුවා මේ වයෝවද්ද මහත්මයා කවුද කියලා. මහු සූදු සරමක් කම්පයක් ඇදගෙන සිටියේ. ප්‍රහු මහත්මයා කියනවා මේ වයෝවද්ද මහත්මයා මගේ කළුයාණ මිතුයා කියලා. මට විතක් කේන්ති යන වැඩක් වුණාම මම උපදෙස් ගන්නේ මේ මහත්මයාගෙන් කියලා. සැබැම කළුයාණ මිතුයා කියන්නේ අඩුම තරමින් සෝවාන් එලයට පත් වූ පින්වතායි. ඉන් පහළ කෙනෙකුට සැබැ කළුයාණ මිතුයෙක් වෙන්නට තිබෙන ඉඩ කඩ අඩුයි. නමුත් ඔහුටත් පුළුවන් හොඳ නරක කියලා දෙන්න. ධර්මය අධර්මය කියල දෙන්න, වැරද්දෙන් මුදව ගන්න. එම නිසා තමා දැක්ෂ වෙන්න අවශ්‍යය තමා කෙරෙහිම අනුකම්පාවෙන්. සැබැම කළුයාණ මිතුයෙක් සොයා ගැනීමට එසේ අපහසු නම් සැබැම කළුයාණ මිතුයෙකුගේ උපදෙස් ලබා ගැනීම ප්‍රශ්නයක් නම්, තමාට වඩා ධර්මය ගරු කරන පින්වතුන්ගේ අවවාද අනුගාසනා ලබන්න. තමන්ට වඩා ගුණ ධර්මවලින් උසස් කෙනෙක්වමයි තමන් නිතරම ආගුයට තෝරා ගත යුත්තේ. එහෙම කෙනෙක් තැකිනම් තමාට සමාන ගුණ ධර්ම තිබෙන කෙනෙක් ආගුයට තෝරා ගන්න. එහෙම කෙනෙකු තැකිනම් පුදකලාව තනිව ජ්වත් වෙන්න කියල බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා.

හොරකම සුජ්‍යවෙන් තැකුවට ලෙහෙසිද එය එම දෙන විට

දැන් වේලාව සටස හයට පමණ ඇති. මැටි කුටියේ ඉදිරිපස තිබෙන ලැයි බංකුවේ වාචී වෙලා හික්ෂුව මේ සටහන තබන විට හික්ෂුවට ඇතින් ඇසෙනවා අලියක් අතු බිඳින වේගවත් ගබඳයක්. අලියා අතු බිඳිමින් කරුමානම් අල්ලන්නේ ඇදිරි වැටුනාට පසුව ගමට යන්න. උදේශ දායක මහත්වරුන් පිණ්ඩාත මුඩුවේදී කියනවා ඇසෙනවා රෝගී රාත්‍රියේ මගේ වට්ටක්කා වගාව, බඩු ඉරිගු වගාව ඉවරයි කියලා. මොකද අලියා ජ්‍යෙන් විනාශ කරලා.

අලියා කියන සතා එයාගේ බලවත් හාවය නිසාම ගොඩක් අකුසල් සිද්ධ කර ගන්නවා. හොරකමට පූරුදුවෙවිව අලින් ගැන කතා සමහර ගමමානවලදී හික්ෂුවට ඇසිල තිබෙනවා. හොරෙක් යම් සේද වගාවක් හානි කරන්න, වගාවක් සොරකම් කරන්න සැලසුම් කරන්නේ, ඒ ආකාරයටම බොහෝම සියුම් උපකුම වල් අලින් යොදා ගන්නවා. තමා කරන්නේ සොරකමක්ය කියන වේතනාව මේ සතාට පහළ වෙනවා. ඒ සතා ඒ සඳහා උපකුම යොදනවා. නමුත් මේ සතා කරමය කරම්ථල විශ්වාසය ගැන දන්නේ නැහැ. කරමය කරම්ථල විශ්වාසය මේ සතා තොදන්නවා වුනාට අනුනට පිඛා කිරීමේ, සොරකම් කිරීමේ අකුසලයේ විපාකයන් අනාගතයේ විපාක පිණ්ස එම සතාට සකස් වෙනවා.

හික්ෂුවක් උතුම් සමාධියෙන් පසුවන විට ප්‍රේත අලියන් කිහිප ආකාරයකින් දුක් විදිනවා දැක තිබෙනවා. ප්‍රේත සතුනගේ

ලෝකයේ අමානුෂික, වේදනාත්මක, කටුක අකුසල් විපාකයන් අත් විදින සතෙක් තමයි ප්‍රේත අලියා කියන්නේ. අලියා තමාට තිබෙන බලවත් හාවය නිසා, අකීකරු හාවය නිසා තම ගක්තියෙන් සැවෙම යටත් කරගෙනයි ජ්වත් වෙන්නේ. එම නිසාම එයාට සිදු වන අකුසල් වැඩියි. තමාගේ පාඩුවේ සැරිසරමින් ජ්වත්වන අලින් කැලයේ සිටිනවා. ඒ බවත් සඳහන් කරන්න යින. ගම නොවදින වල් අලින් සමහර කැලැ වල ජ්වත් වෙනවා. ඒ අය මනුෂ්‍ය වාසයට බියයි. ඒත් බහුතරයක් අලින් ගමමානවලට වැදි වගාවන් විනාශ කරනවා.

හික්ෂුවකට එක්තරා රාත්‍රියකදී උතුම් සමාධියෙන් පසුවනවිට විශාල වනාන්තරයක් ද්‍රේශනය වෙනවා. මේ වනාන්තරයේ කොළ පැහැයක් තැහැ. ඔබ දැකුල ඇති හේත් වගාවට කැලය ගිනි තැබේමෙන් පසුව දැවී ගිය හේනක ස්වභාවය. හික්ෂුවට උතුම් සමාධිය තුළින් මේ මුළු විශාල වනාන්තරයම පෙනෙන්නේ කිසිම ගසක කොළ පැහැයක් තැහැ දැවී ගිය වනාන්තරයක් ලෙසින්. මේ කොළ පැහැයක් තැහැ දැවී ගිය වනාන්තරයේ ප්‍රේත අල රංවුවක් සිටිනවා. මේ ප්‍රේත අල හොඳවැල් දිගු කරමින් වියලි ගස් ඉව කරනවා. කිසිම ගසක අනුහව කිරීමට කොළයක් තැහැ. කුසට අහරක් තොමැතිව වැහැරුණු ගරීර සහිත ප්‍රේත අලින්ගේ ගරීර ස්වභාවය හරියට ඩුලං ගිය බෝලයක් වගේය. මෙම ප්‍රේත අල කුසගින්නෙන් දුක් විදිනවා. ඉඩ්රයට දැවී ගිය වනාන්තරයේ ආහාරයක් තැහැ. ජලය ඩේක් තැහැ. හික්ෂුව මේ ද්‍රේශනය තමාගේ නුවණීන් සලකා බැලුවා. කුමක්ද මේ සිද්ධ වෙන්නේ කියලා. එවිට හික්ෂුව පැමිණි නිගමනය පහත සඳහන් කරනවා.

හික්ෂුවට මෙතනදී ද්‍රේශනය වෙන්නේ හොඳින් ගහකොළ තිබෙන සශ්‍රීක කැලැවක්. නමුත් මේ ප්‍රේත අලියන්ගේ අකුසල් විපාකය නිසා එම අකුසල් විපාකය විදීමට ඒ ප්‍රේත අලින්ට කොළපාට ගස් පෙනෙන්නේ දර ඉපල් වගේ. ඒ අකුසලයේ විපාකය. බලන්න පෙර මනුෂ්‍ය ලෝකයේ තිරිසන් කුලයේ අලි

ජ්‍යේවිතවල ඉපදිලා මිනිසුන්ගේ වගාචන් විනාශ කිරීම නිසාම, තම බලපුළුවන්කාරකම් පෙන්වීම නිසාම, මරණින් මතු ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත අලියෙක් වෙලා. මුළු කොළ පැහැති කැලයම එම ප්‍රේත අලියාට පෙනෙන්නේ දැවී දිය කැලයෙක් වගෙයි. කුසට ආහාරයක් තැහැ. ගරිරය වැහැරිලා ඇට මතු වෙලා. දුක්ඩිත ජ්‍යේවිත ප්‍රේත අලියන් සැරියට ගත කරනවා. බලන්න සංසාරය කොයිතරම් නම් බියකරුද කියලා.

මත්‍යුෂ්‍යයන් හැටියට ඔබ අනුන්ගේ දේවල් සෞරකම් කලාත් එහි විපාකයක් හැටියට මරණින් මතු ඔබ ප්‍රේත ලෝකයට වැටුණෙනාත්, ප්‍රේත ලෝකයේදී ඔබට පෙනී පෙනී ඔබ ඉදිරියේ ආහාරයක් තිබෙනවා, ඔබ එම ආහාරය අනුහුත කිරීමට සැරසෙන විට එම ආහාරය අතුරුදහන් වෙනවා. ආහාර පිරුණු පිගාන ඔබට පෙනෙන්නේ හිස් පිගානක් වගේ, වතුර පිරුණු විදුරුව ඔබට පෙනෙන්නේ හිස් විදුරුවක් වගෙයි. හොඳින් ජලය තිබෙන දිය කඩිත්තෙන් පැන් පොදුක් දේශීතට ගන්න හදනවිම එම දිය කඩිත්ත අතුරුදහන් වෙනවා. අන් සතු දෙය සෞරකම් කිරීම නිසාම එහි විපාකයන් හැටියට කුසගින්නෙන් පිපාසයෙන් වැහැරුණු ගරිරයෙන් ප්‍රේත ලෝකයේදී දුක් විදිනවා. තිරිසන් සතෙක් ඔබගේ වගාචන් විනාශ කරන විට එම වගාච විනාශකරන තිරිසන් සතා සකස් කරගන්නා අනාගත අකුසල් දැක ඔබ අන්සතු දෙය සෞරකම් කිරීමට බිය ඇති කරගන්න.

වර්තමාන සමාජයේ බොහෝම ප්‍රබල ආකාරයෙන් සෞරකම් සිද්ධ වෙනවා. මේ අය තේරුම් ගත යුතුයි ප්‍රේත ලෝකයට තමන් වැටුනාට පසුව ප්‍රේත ලෝකයේදී මගුල් ගෙදරකට හියත් බඩිගින්නෙයි ගෙදර එන්න වෙන්නේ කියලා. අනුන්ගේ දේවල් අතුරුදහන් කළා වගේ ඔබගේ දේවල්ද අතුරුදහන් වෙනවා. අන්සතු දෙයක් සෞරකම් කිරීමට ඔබට සිත සකස් වන විම ඒවායේ දරුණු ආදිනව දැක සංසාර බිය ඇතිතර ගන්න. වර්තමාන ගිහි සමාජය තුළ සෞරකම කියන කාරණයේ බරපතලකම ගැන බොහෝම අඩු ලන්සුවක් දෙන්නේ. එය

ඒ කරමටම සාමාන්‍ය වෙලා. නමුත් ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ සෞරකමෙන් වැළකීම ඉහළම සිල් පදයක් හැරියට උපසම්පදා හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂ සිලයේ සතර පාරාපිකාවන්ට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. එසේ අන්සතු දෙය සෞරකම් කිරීමට එරෙහිව ප්‍රාතිමෝක්ෂයට එකතු කරන්නේ සෞරකමේ විපාකයන් බුදුරජාණන් වහන්සේ තුවණීන් දැකලාමයි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් විනය කාරණාවක් දේශනා කලා නම්, එම විනය කාරණා දුර්වල කරගැනීමෙන් ලැබෙන විපාකයන් කවදාවත් අඩුවක් වෙන්නේ නැහැ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පැනවීම් කවදාවත් කාලයට අනුව වෙනස් වෙන්නේ නැහැ. අපි ධර්මයෙන් බැහැරව යනකොට, අපේ හිත රචිතා ගෙන අමුතු ආරක්ෂාවක් ලෙසින් විනය කාරණාවන් ලිහිල් කිරීමට ගන්නා වූ උත්සාහයක් සමාජයේ තිබෙනවා. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අතිතයේ යම් විනය කාරණාවක් පැනවූවා නම්, එම විනය කාරණා දුර්වල කරගැනීම තුළ, ලැබෙන ආදිනවය අදත් එදා මෙන්මයි. විනය කාරණා ලිහිල් කරගත්කාට එහි ආදිනවයන් නම් ලිහිල් වන්නේ නැහැ. විනය ලිහිල්කොටගත් තැනැත්තාගෙන් සතිය, සිහිය ගිලිහි යනවා. සතිය, සිහිය ගිලිහිගිය තැනැත්තා තුළින් ඉන්දිය අසංවර්හාවය ඇතිවෙනවා. ඉන්දිය අසංවර්හාවය ඇති තැනැත්තා අනාගත අසංවර හවාගමන් දීර්ස කාලීන කොටස් කරුවෙක් වෙනවා.

ලෝකය අසාධාරණායක්මයි ඡ්‍යෙව සාධාරණාය හිට තුළමයි

අජාසත්ත රජතුමා එක්තරා සඳ ඇති රාත්‍රියක තමන්ගේ ඇමැති මණ්ඩලය කැදවල විමසීමක් කරනවා, මේ සඳ පායලා තිබෙන සූන්දර රාත්‍රියේ මට සූන්දර ධර්මයක් ඇසීමට ඇත්තම එය විශාල සහනයක් කියලා. ඇමැතිවරුන් තම තමන් ගරු කරන ගාස්තාවරුන්ගේ නම කියනවා. එක ඇමැතිවරයෙක් කියනවා නිසන්යනාපුන්ත අහවල් තැන වැඩ සිටිනවා, අපි එතනට යමු කියලා. තව ඇමැතිවරයෙක් කියනවා සංජය බෙල්ලටිපුන්ත අහවල් තැන වැඩ සිටිනවා අපි එතනට ගියෙක් සූන්දර ධර්මයක් අහන්න පුළුවන්ය කියලා. මේ වෙලාවේ මෙතන සිටිය තෙරුවන් සරණ ගිය කේමාරහවිව කියන ඇමැතිවරයා කියනවා තමාගේ අඟ උයනේ බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ පන්සියයක් මහ රහතන් වහන්සේලා වැඩ සිටිනවා රජතුමා එතනට පැමිණියෙක් මේ සූන්දර රාත්‍රියේ සූන්දර ධර්මයක් අහන්න පුළුවන්ය කියලා.

රජතුමා තම බිසෝවරු, පිරිවර සමග බුදුරජාණන් වහන්සේ බැහැකින්න මහා රාත්‍රියේ අඟ වනයට යනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ අජාසත්ත රජතුමාට බොහෝම සූන්දර ධර්මයක් දේශනා කරනවා. ධර්ම දේශනාව අවසානයේදී අජාසත්ත රජතුමා බුදුරජාණන් වහන්සේට වන්දනා කරලා රජ මැදුරට නික්මෙනවා. අජාසත්ත රජතුමා බුදුරජාණන් වහන්සේ හමු වෙලා බැහැරට ගිය පසු බුදුරජාණන් වහන්සේ මහ රහතන් වහන්සේලාට ප්‍රකාශ කරනවා මේ අජාසත්ත තමන්ගේ තාත්තාව සාතනය කර නොතිබුණා නම් ඒ කියන්නේ ආනන්තරිය පාපකර්මය සිදු

කොටගෙන තොත්තුණා නම් මේ ධර්ම මණ්ඩපයේදීම සෞඛ්‍යන් එලයට පත්වෙනවා කියලා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාල, බරපතල අකුසල්, ගක්තිමත් කුසල් තුළින් යටපත් කරගන්න බැහැය කියන කාරණය මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා. පාපකාරී ආශ්‍ය නිසාම බලවත් අකුසල් සිදු කරගත් අජාසත්ත රජතුමා පසු කාලයේදී සත්පුරුෂ ආශ්‍ය නිසාම අප්‍රමාණ කුසල් සිදු කරගන්තවා. පළමුවැනි ධර්ම සංසායනාව පවත්වන්න පූර්ණ රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලබාදෙන්නේ අජාසත්ත රජතුමා. එදා අජාසත්ත රජතුමා එවැනි රාජ්‍ය අනුග්‍රහයක් පළමුවැනි ධර්ම සංසායනාවට තොදක්වන්න වර්තමානයේ ගාසනයේ අර්ථයත් අතරදැන්ව ගොස් තිබෙන්න පුළුවන්. මෙසා බලවත් කුසල් සිදු කරගත්තත් බලවත් අකුසල්වල විපාකයන් සමනය කරන්න ඒවා හේතුවෙන්නේ නැහැ.

වර්තමානයේ බලවත් අකුසල් අපි විග්‍රහ කරන්නේ බොහෝම සරල විදිහට. වර්තමානයේ පිතා සාතක රජකෙනෙක් ලෝකයේ ජ්වත් වෙනවා නම් අපි ඔහුට අනුගාසනා කරන්නේ ඔබ වර්තමානයේ කරන බලවත් කුසල් හේතුවෙන් එම අතිත පිතා සාතක අකුසලය යටපත් වන බව ඒත්ත ගැන්වීමටයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ යමක් දේශනා කර තිබෙනවා නම් දෙපාරක් ඒ ගැන සිතන්න අවශ්‍ය නැහැ.

ඒ නිසාම සෞරකමේ බලවත් ආදිනවයන් දැකළා බුදුරජාණන් වහන්සේ සතර පරාජීකාවන්ට සෞරකම පනවන්නේ. ඉකත් ලිපියක සඳහන් කළ, වගා පාල කරමින් සෞරකමේ යන තිරිසන් සතා මරණීන් මතු ප්‍රේත අලියෙක්ව උපත ලබා විදින දුක්ඩිත ප්‍රේත අලි ජීවිතය කමටහනක් කරගෙන සංසාර බිඟ ඇති කරගන්න. තිරිසන් සතෙක් සෞරකමේ ගිහිල්ලා එවැනි කුරිරු විපාක මරණීන් මතු අත්විදිනවා නම් කරමය කරම්ජල විශ්වාසය භදුනන මනුෂ්‍ය ඔබ අන්සතු දෙය සෞරකම් කළාන් පරලොව ජීවිතයේදී ඔබට විදිමට සිදුවන වේදනාවන් සිහිපත් කර ගන්න.

ඒ තුළින් සංසාර බිය ඇති කරන්න. යමෙක් යමෙක් සොරකම් කරන්නේ ධනයක් තිබෙන කෙනෙක්ගෙන්. ධනය තිබෙනවාය කියන්නේ පිහෙන් ගක්තිමත් කෙනෙක්. යමෙක් සොරකම් කරනවාය කියන්නේ, පිනසි ඔහු සොරකම් කරන්නේ. යමෙක් එන සොරකම් කළාත් පව බොහෝම බලවත් වෙනවා.

ලෝකය තිරතුරුවම ගමන් කරන්නේ දුක දෙසට. තම්ණාව නිසාම මනුෂ්‍යයාගේ පංච උපාදානස්කන්ධය තිරතුරුවම ගිනි ගන්නවා. මේ ගිනි ගැනීම නිසාම සමාජයත් ගිනි ගන්නවා. ඔබත් මේ ලෝකයේ සාමාජිකයින් වුණෙන් ඔබත් මේ ගින්නෙන් පිවිවෙනවා. ඒ කියන්නේ ලෝහ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන් රස්කර ගනීවි. රට ජාතිය උදෙසා හඩ නැගුවත්, කාමයන් උදෙසා හඩනැගුවත් මේ ඔබට ඇසෙන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ පංච උපාදානස්කන්ධය ඇවිලෙන හඩයි. අවිද්‍යාව නිසා තමනුත් ඇවිලි අනුනුත් අවුළවන මනුෂ්‍යයාගේ දෝංකාරයයි.

හඩ වේගවත් වන තරමට අකුසලයේ ප්‍රමාණය වේගවත් වෙනවා. අකුසලය වේගවත් වෙනවාය කියන්නේ සතර අපායට පිරිස් බලය සැපයීමේ වේගය වැඩිවෙනවා. අවිද්‍යාව නැමති මඩ ගොහොරුවේ එරි කුසල් සංස්කාර නැමති අත් වාරුවෙන් මඩ් ගොඩ ඒමට දගුලන මෝහ බරිත ලෝකයේ ක්‍රියාන්විතයයි ඔබ ඉදිරියේ සිදු වෙමින් පවතින්නේ.

ලෝකය යන දිගාවකට ගියාදෙන්. පින්වත් ඔබ ධර්ම මාරුග යට එන්න. කොයීම මොහොතකවත් ඔබ ලෝකයෙන් සාධාරණය බලාපාරෝත්තු වෙන්න එපා. ලෝකය කියන්නේ බොහෝම අසාධාරණ තැනක් නිසාමයි සිදුහත් කුමාරයා රජ සැප අඥ්යම හෙතැශ කෙළ පිඩික් සේ ඉවතලා අසාධාරණ ලෝකයට සාධාරණය මතුකර දීමට ධර්ම මාරුගයට පැමිණෙන්නේ. ‘උපාදාන පවිච්‍යා හවෝ’ කියන ධර්මතාවය යටතේ පින් කරපු මනුෂ්‍යයා මරණින් මතු දුගතියට වැවෙනවා නම්, පවි කරපු මනුෂ්‍යයා සුගතියට යනවා නම්, මොකක්ද ලෝකයේ ඇති සාධාරණත්වය. ලොවිතුරා

බුදුරජාණන් වහන්සේ, සුභැගිල්ලේ දැවටෙමින් පැමිණි රාජුල පුත්‍රුවන්ට දායාද කර දුන්නේ අසාධාරණ ලෝකයෙන් මිදි සැබැම සාධාරණය මතුකර දෙන ධර්ම මාර්ගයක්. කළුප ගණනාවක පටන් තමා පසුපසින් අයෝමය ගක්තියක් වෙමින් පැමිණි යෙශාධරාවට බුදුරජාණන් වහන්සේ මතුකර දුන්නේ අසාධාරණ ලෝකයෙන් මිදි සැබැම සාධාරණය මතුකර ගන්නා මාර්ගයයි.

අහෝ ! තිරසන් අපාය

පින්වත් මබේ දැස් ඉදිරියේ ජ්වත් වන තිරසන් සතුන් සතර අපායේ කොටස් කරුවන්. සතර අපායෙන් එකක් තමයි තිරසන් ලෝකය. තිරසන් ලෝකය සත්ත්වයාට බොහෝම දුක්දෙන ස්ථානයක්. මේ සැම තිරසන් සතෙකුම පෙර හටයක මනුෂ්‍ය ජ්විතයක් ගතකර සිදුකරගත් කාය, විඩි, මතෝ අකුසලයන් හේතුවෙන් තිරසන් ලෝකයට වැටුණු ඇය. මරණ බිය, කාමය, වෙළරය, කුසැහින්න තිරසන් සතුන්ගේ ජ්විතයයි. පෙර මනුෂ්‍යයින්ව ඉහිද අනුනට දුන් මරණ බය, ජ්විත බය, අනුනගේ ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය උදුරා ගැනීම, වැළැක්වීම, මග හැරීම හේතුවෙන් අත් වූ කරම විපාකයන්. සිලයක් ආරක්ෂා නොකිරීමේ, දන් නොදීමේ, මෙමත්, බුදු ගුණ හාවනාවක් නොවැඩීමේ විපාකයන්ගේ ස්වභාවය, තිරසන් ලෝකයේ ඉහිද අනුනට අහිමි කළ දෙයම තමන්වද ඒ ආකාරයෙන්ම අහිමිව එම දුක සිත් සේ විදිමට සිදුවීමය. තිරසන් ජ්විතයේදී මේ සතුන් යම් තාවකාලික සැපයක්, ආශ්වාදයක්, ආහාරය නිසා කාමය නිසා ලැබුවද මොවුන් එය බුක්ති විදිමේදීම එම සැපය නිසා සකස් වෙන්නේද බරපතල අකුසලයක්. සංසාරික වශයෙන් දුක් සංවර්ධනයකි. ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ සතර අපායේ දුක දිරිස බව දේශනා කර වදාලේ ඉහත හේතුව නිසායි.

හික්ෂුව මහි සටහන් කරන්නේ ඉහත තිරසන් ලෝකයේ කරාවක් නොවේ. රීට හාත්පසින්ම වෙනස් සතර අපායටම අයිති ප්‍රේත තිරසන් ලෝකයේ කරාවකි. ප්‍රේත තිරසන් ලෝකයද සත්ත්වයා අනාත්ත දුක් විදින ස්ථානයකි. තිරසන් සතුන් ලෙස

ඡේවත්වන සතුන් මරණීන් මතු ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඉපදීමට හේතු කිහිපයක් හික්ෂුව අනුමාන කරයි.

විශේෂයෙන් එයට බලපාන්නේ තම කණ්ඩායම, රැල කෙරෙහි ඇති ජන්ද රාගයයි, තාශ්ණාවයයි. ඒ නිසා සකස් වූ උපාදානයයි. දෙවැනි හේතුව තමාට ආහාර, කරුණාව, ආරක්ෂාව සපයන තම ස්වාමියා කෙරෙහි ඇති ජන්ද රාගයයි, තාශ්ණාවයි. ස්වාමියා යනු සතුන් ඇතිදැඩි කරන මනුෂ්‍යයාය. කැලයේ ඡේවත්වන සතුන් මූල් හේතුව නිසා මරණීන් මතු ප්‍රේත සතුන් ලෙස ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලබන අතර මිනිසුන් ඇසුරේ වැඩෙන සතුන් දෙවැනි හේතුව නිසා ප්‍රේත සතුන් ලෙස එම ලෝකයේ උපත ලබනු ඇත.

හික්ෂුව එක්තරා ආරණ්‍යයක වැඩ සිටියදී එම ආරණ්‍යයේ බලපුන් තව දෙනෙක් දාන ගාලාව ආස්‍රිතව ඇති දැඩි වෙමින් සිටියහ. දැස් අන්ද සතුන් කිහිප දෙනෙක් ද මේ අතර විය. මේ සැම සතෙකක්ම සිටියේ නායක ස්වාමින් වහන්සේගේ කරුණාව, මෙත්තිය විදිමින්ය. බලපුන් ප්‍රිය කරන ආහාර සුළහව එහි තිබුණි. හැඳුයි සමහර දිනවල බලපුන්ගේ මූත්‍රා සහිත පාපිසි, ඇතිරිලි සේදීමටද මෙහිදී සිදුවිය. මෙම බලපුන්ගේ හොඳ ගතිගුණ වැඩිපුර තිබුණි. ස්වාමින් වහන්සේලා හැර මේ සතුනට වෙනත් රුකුවරණයක් නොතිබුණි. ගොරවණිය උපසම්පදා ස්වාමීන්වහන්සේලාගේ විනය සම්බන්ධ ගැටුපුද මෙහිදී ඇති නොවුණා නොවේ.

දිනක් හිමිදිරි උදැසින පහට පමණ හික්ෂුව තම කුටියේ සිට දාන ගාලාවේ “වත” කිරීමට දාන ගාලාවට පැමිණෙනවිට දාන ගාලාවේ පිටත ආලින්දයේ සවි කර තිබු වතුර කරාමය සහිත බෙසමේ තැටිය මත අඩියක් පමණ උසැති අඟ පැහැති බලලෙක් සිටගෙන සිටියේය. හික්ෂුව මුලින් හිතුවේ මේ ආරණ්‍යයේ සිටින බලලෙක් කියල. හික්ෂුව ජල බෙසමට කිටුව වන විට බලලා අතුරුදෙන් විය. අතුරුදෙන් වීමත් සමග මොහු ප්‍රේත බලලෙක්

ලෙස හික්ෂුව හඳුනා ගත්ත. මේ ප්‍රේත බලලා කටරෙක්ද යන්න හික්ෂුවට අනුමාන කළ හැකි තොරතුරක් පසුව ලැබේණ.

මෙම ආරණ්‍යයේ ඇතිදැඩී වෙන බලපුන් නව දෙනාගේ රෙල් මේට පෙර බොහෝම සුරතල් බලලෙක් සිට ඇත. එම බලලා ගොරවණිය ලොකු ස්වාමීන් වහන්සේගේ පසුපස නිතරම පැමිණෙන උන්වහන්සේගෙන් නොමුව කරුණාව ලද සතෙකි. මේ බලලා මේට පෙර මිය ගොස් තිබේණ. මේ බලලා මියගිය අවස්ථාවේ නායක ස්වාමීන් වහන්සේගේ සත්ත්ව කරුණාව නිසාම උන්වහන්සේගේ නෙතට කයුළු මතු කිරීමට සම්ත්ව ඇත. පසුව බලලා ගොරවණිය ආකාරයට වලදමා තිබේණ. හික්ෂුව අනුමාන කරන්නේ එම මිය හිය බලලා තම ස්වාමියා, රාල, ස්ථානය කෙරෙහි ඇති කරගත් ජන්ද රාගය තෘප්තාව නිසා එම ස්ථානයම උපාදානය කරගෙන ප්‍රේත බලලෙක් ලෙස උපත ලබන්නට ඇති බවයි. මේ ප්‍රේත බලලා කටුරුවත් ඇසින් නොදැක්කාට මේ මොහොතේද එම ආරණ්‍යයේ මේසය මත තිබෙන ආභාර ඉව කරමින් ජ්වත් වන අනෙක් බලපුන් සමග ගැවසෙමින් අතිතයේදී මෙන්ම නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ලග දැවටෙමින් සිටිනු ඇත. එහත් එය දකින කෙනෙක් නැත. යම් දිනයක ගොරවණිය ස්වාමීන් වහන්සේ සමාධිය වඩා නොපෙනෙන ලෝකය ප්‍රයුෂ ඇසෙන් දුටුවහොත් ජ්විතයේ කිසිම දිනයක තිරිසන් සතෙකුට ලෙන්ගතු නොවනු ඇත. මන්ද එම ලෙන්ගතු බව මතු හවයක එම තිරිසන් සතුනට ප්‍රේත ලෝකයට වැටීමට පාර පෙන්වන නිසාය. එම අසරණ සතුන් තම ස්වාමියා කෙරෙහි තිබෙන ජන්ද රාගය නිසා තම ස්වාමියා සහ ස්ථානය වසගයේම ප්‍රේත සතෙකුව ඉපදෙනු ඇත.

ඉහත බලලා සේම වනවාසීව වැඩ සිටින විට ප්‍රේත බල්ලන්, මි හරකුන්, මුවන්, වළි කුකුලන්, ගම් කුකුලන් හික්ෂුවට දරුණනය වී ඇත. ඉහත සතුන් අතරින් අනුවේදනිය ප්‍රේත සතෙකු ගැන සටහනක් පින්වත් ඔබට ඉහත කරුණු සනාථ කරගැනීම සඳහා තබමි. මේ ප්‍රේත සතා හික්ෂුවට දරුණනය වූ අතිගය දුක්ඛිත

ඡ්‍රීවිතයක් ගත කරන ප්‍රේත අලියෙකි. හික්ෂුව රැහුණු පුරවරයේ කැලැබද ආරණ්‍යක වැඩ සිටින විට රාත්‍රී සමාධියෙන් පසු වෙද්දී මෙම ආරණ්‍යයේ විශාල ගල් පර්වතය යට පිහිටි බුදු මැදුර ඉදිරියෙන් මෙම ප්‍රේත අලියා බොහෝම සෙමින් ගුප්ත, අලස ස්වභාවයෙන් ගමන් කරනවා හික්ෂුවට දරුණනය විය. මෙම ප්‍රේත අලියා කළු පැහැති සමාන්‍ය අලින්ට වඩා උසින් අඩු පළල් ස්වභාවයක් ගන්නා අලියෙකුගේ ස්වරුපයට සමාන රුපයකි. මෙසේ ප්‍රේත අලියා විනාඩි දෙකක් පමණ ඉදිරියට ගමන් කරමින් නොපෙනී ගියේය. මේ සිද්ධිය මෙතනින් නිමා විය. තැවත සතියකට පමණ පසුව රාත්‍රීයේ හික්ෂුව සමාධියෙන් පසුවන විට හික්ෂුවට මෙවැනි දරුණනයක් දක්නට ලැබේණි. මෙම ආරණ්‍යයේ ජලය පිරි තිබෙන නිතර වල් අලින් ස්නානය කරන වැවක් තිබේ. මෙම වැවේ වල් අලි දෙදෙනෙක් හොඳ හැටියට සතුවූ වෙමින් වතුර විදිමින් ස්නානය කරමින් සිටියහ. ඉහත ජ්වමාන අලි දෙදෙනා ජලයේ සතුවූ වෙමින් සිටින මොහොතේ පෙර සඳහන් කළ ප්‍රේත අලියාද විහාරය පැත්තෙන් සෙමින් සෙමින් පැමිණ ජ්වමාන අලි දෙදෙනා ජල කුඩා කරන වැවට බැස්සේය. ගුප්ත ස්වභාවයෙන් පැමිණි ප්‍රේත අලියාගේ හැඩුරුවෙන් හික්ෂුව පැහැදිලිව ප්‍රේත අලියා හඳුනා ගත්තේය. ප්‍රේත අලියා වැවට බැස්සේ ජ්වමාන අලින් දෙදෙනා සේ සතුවූවෙමින් ජලයේ ස්නානය කිරීමටය. එහෙත් අභාග්‍යයකි, කර්මයේ විපාක දීම ඒ මොහොතේ ඇරුණිණි. ප්‍රේත අලියා වැවට බැස් ජලයේ පෙරලිමට නිදා ගැනීමට, උත්සාහ කරන විටම එය වැළකිණි. ප්‍රේත අලියා සිටියේ ජලයේ සිටගෙනය. ප්‍රේත අලියා මහත් වේදනාවකින් වමනය කිරීමට පටන් ගත්තේය. මොහු වමනය කරන්නේ දැඩි වේදනාවකින් හා අපහසුතාවයකින්ය. කුස හකුලවමින් මහත් වේදනාවකින් වමනය කරයි. වමනය කළ පැහැතිය, හරියට වතුර පිළ්ලකින් ජලය වැක්කෙරනවා වගේ දැඩි ලෙස වමනය කරයි. කළ පැහැති වමනය හික්ෂුව හඳුනා ගත්තේ ලේ වමනය ලෙසයි. දැඩි අපහසුවකින් ලේ වමනය කළ ප්‍රේත අලියා දිය නැමට වාසනාව නොමැතිව වැවෙන් ගොඩට සෙමින් සෙමින්

වේදනාවෙන් පැමිණ නොපෙනී ගියේය. මේ සිද්ධි දාමය ප්‍රේත අලියාගේ දින වර්යාව විය යුතුය. පෙර කරන ලද කර්මයක් නිසා මෙම ප්‍රේත අලියාට සමහර විට කළුප ගණනාවක් මෙලෙසින් තමා කැමති දෙයක් ස්ථරිත කිරීමට යැමිදි මේ ආකාරයෙන් ලේ වමනය ගොස් ගිරිරය වේදනාවට පත්ව එම ආස්ථාදය ලැබේමේ හැකියාව අකුසල කරම බලය නිසා අහිමි වේ යැයි හික්ෂුව අනුමාන කරයි. ඉහත අවස්ථාවේදී ප්‍රේත අලියා බොහෝම කැමැත්තෙන් වැවට බැස්සේ ජ්වමාන වල් අලි දෙදෙනා වැව් ජලයේ සතුවෙන සතුට තමන්ද විදීමටය. එහෙත් එය බේදවාවකයක් විය.

අපි බලමු අනුමාන වශයෙන් මොන වගේ අකුසලයක් මේ සතා අතින් වෙන්න ඇතිද කියලා. රට පෙර මේ ප්‍රේත අලියා කවුරුන්ද කියල නොයල බලමු. මේ ආරණ්‍යය නිරන්තරයෙන් වල් අලින් ගැවසෙන ස්ථානයක්. මෙහි එක අලියෙක් ඉදාල තිබෙනවා බොහෝම කාලයක් හාමුදුරුවන්ට බොහෝම කිකරුව ගෙදරක පුරතලයට හදන බල්ලෙක් යම් සේ තම ස්වාමියාට කිකරුද ස්වාමියාගේ අණ පිළිපදිද එයට සමාන ආකාරයෙන් මෙම වල් අලියා ස්වාමින් වහන්සේට කිකරුව සිට ඇත. මෙම කිකරුහාවය ඇති කරගෙන ඇත්තේ වල් අලියා ප්‍රිය කරන රසවත් ආහාර දීම නිසාය. මෙසේ සිටින අතරතුර හික්ෂුව අසා තිබූ පරිදි අසල වන ලැහැබකදී එම වල් අලියා අත්වැරදිමකින් සිදු වූ වෙඩි ප්‍රහාරයකින් මිය ගොස් ඇත. අලියා මිය යන මොහාතේ රෙලන් සහ තම වර්ගයාගෙන් මිදි සිටි මෙම වල් අලියාට ස්වාමින් වහන්සේත් මෙම ආරණ්‍යත් හැර වෙන කුමක් සිහි වෙයිද. තම රෙලනුත් කැලුවෙනුත් මිදිලා තමාත් ආරණ්‍යයේ සාමාජිකයෙක් ලෙස ජ්වත් වූ මෙම අලියාට මැරෙන මොහාතේ ස්ථානය සහ ස්වාමින් වහන්සේ ගැන ඇති වූ ජන්ද රාගය, තං්ඡාව නිසා එහිම ප්‍රේත අලියෙක් ලෙස උපත ලබන්නට ඇතැයි හික්ෂුව අනුමාන කරයි. දැන් මේ ප්‍රේත අලියා මිය යාමට පෙර වල් අලියෙකු ලෙස හැසුරුණ ආකාරයෙන්ම ප්‍රේත අලියෙකු ලෙස ආරණ්‍යය හුමියේ නිරතුරුවම ගැවසෙමින් තම ප්‍රේත ජ්වනය ගත කරනු ඇත.

පෙර වල් අලියෙක් ලෙස ජ්‍යෙත් වීමේදී හික්ෂුන්ගේ පරිහරණය සඳහා තිබූ වැවි ජලය බොර කිරීම, අපවිතු කිරීම, උපාසක උපාසිකාවන්ට ජලය පරිහරණය වැළක්වීම, බිය ගැන්වීම වැනි හේතුන් නිසා මෙම කරුම විපාකය විදිමට සිදු වුවා විය හැකිය. මන්ද මේ වල් අලියා නිසා බියට පත් වූ පින්වත් වන්දනාකරුවන් ද බොහෝ විය හැකිය.

දෙවැනිව බලමු ප්‍රේත අලියා විදින දැඩිම කරුම විපාකය ලේවමනය දැමීම ගැන. මෙය සාමාන්‍ය ලේවමනයක් තොවේ. ගොජ ගොජ ගාමින් දමන ලේවමනයකි. මෙවැනි කරුම විපාකයක් විදිමට හේතු වූ කාරණය වශයෙන් හික්ෂුව අනුමාන කරන්නේ සාංසික දේවල් මේ වල් අලියා කැමය. හික්ෂුව මෙයින් අදහස් කරනුයේ ආරණ්‍යය හුම්මේ ඇති ගහ කොළ තොවයි. පාලි වාක්‍ය ප්‍රකාශ කර දායකයින් මහත් සද්ධාවෙන් මහා සංස රත්නයට පුජා කරන ලද දායනයි. මේ වල් අලියා කාලයක් නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළ පින්වත් ගිහි කැපකරුවන්ගේ සුරතලා වෙමින් ආරණ්‍යයේ වැඩ සිටින සංසයා උදෙසා පුජා කළ ආහාරයන්ගෙන් දිනපතා නිරතරුවම සංග්‍රහ ලැබූ සතෙකි. ඉහත කාලය තුළ සංස රත්නය උදෙසා දායකයින් පුජා කළ ආහාරපාන කොතොක් මෙම සතාට දෙන්නට ඇතිද? ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ දානයට තිබෙන පළතුරු, කැවිලි, මේ සතාට ආහාරයට දීම නිසා සංස රත්නයට ඒවා වැළදීමේ අවස්ථාව අහිමි වෙන්නට ඇතිද?

සංස රත්නය යනු මෙලෙට උතුම්ම පිරිසයි. ඒක්තරා අවස්ථාවක ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ අරමුණු කර කරන පුජාවට වඩා මහා සංස රත්නය අරමුණු කරගෙන කරන පුජාව මහත්වා මහානිස්ස අත්වන බවයි. ඒ නිසා ගෝතමිය මේ වීවරය මහා සංස රත්නය අරමුණු කරගෙනම පුජා කරගන්නය කියලා මහා පුජාපති කිරී මැණියන්ට මහා සංස රත්නයේ බල කිහිපය ගැන පිංහ නාද කරනවා. මහා සංස රත්නය යනු මේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධී, මරණවලින් ගහන මේ ලේකයෙන් එතෙර වූ

පිරිසක්මය. නොවශේෂනම් එම මාරුගයේ ජයග්‍රහණය කරා ගමන් කරන පිරිසක්මය. උන්වහන්සේලා ලෝක ධාතුවම අනිත්‍යයේ වේගයෙන් සියුම් කර ප්‍රඟාවෙන් තම දෝතට ගත් පිරිසක්මය. මේ පයිවි ධාතුව අනිත්‍යයේ වේගයෙන් සියුම් කර අයෝමය පයිවි ධාතුවට අහියෝග කළ පිරිසක්මය. එවත් මහා බුලකදම්බයකින් පරිපූරණ සංස රත්නය අරමුණු කොට ඉමහත් ගුද්ධාවෙන් යුතුව පාලි වාක්‍ය ප්‍රකාශ කරමින් සාංසික වශයෙන් පුජා කරන ආභාරපාන මහා සංස රත්නයේ අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට පෙරාතුව තිරිසන් සතුවට ආභාරයට දීම එම අහිංසක සතුවට කරන අසාධාරණයක් වනවා නිසැකය.

මෙහිදී මලට මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් මතු වීමට ඉඩ ඇත. තමා කන්නේ සාංසික දෙයක් බව වල් අලියාට වේතනාවක් නොමැති තිසා අකුසලයක් වන්නේ කෙසේද කියල. එය මෙසේ අප තේරුම් ගත යුතුය. අලියා දාන ගාලාව ඉදිරියට එන්නේ දානයට සංඡාව දෙන ගෙචියේ හඩුව. එම සතා එන්නේ “හාමුදුරුවේ” වළදන දේවල් මටත් දෙන්න” කියන වේතනාව එම සතා තුළ ඇති තිසාය. මෙහිදී කරමය කරම එලය වැටහිමක් නොමැති තිරිසන් සතා අසරණයෙකි. එම අහිංසක සතුන් එම අසරණ හාවයෙන් මුදවා ලිමට අප දක්ෂ විය යුතුය. අපි අදක්ෂ ව්‍යවහාර් අසරණ සතුන් සසර අනන්ත දුක්වලට මුහුණ දෙනු ඇත. එසේ නම් අප ඕවුනට දක්වා ඇත්තේ කරුණාවේ නාමයෙන් අකාරුණික බවකි. ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පාරිලෙයා වනයේදී පාරිලෙයා ඇතාගෙන් උපස්ථානයක් ලබා එම ඇතාට සුගතියකට යැමට අවස්ථාව සලසා සැබැම සත්ත්ව කරුණාව දැක්වුවා මිස ඇතාට ආභාරපාන ලබාදී උපස්ථානය කිරීමට ගොස් එම සතාට දුගතියට යැමට කරුණු කාරණා සකස් කර දුන්නේ නැත. සැබැම සත්ත්ව කරුණාව කුමක්ද යන්න බොහෝම තිරවුල්ව ලෝකයාට ආදර්ශයෙන් ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා වදාළහ. මෙම ආදර්ශය වඩාත්ම වටින්නේ තිවත් මග වඩනා පින්වතුන්මය. එසේ නොවුණහාත් සසර කළ අකුසල්

නිසා දත් නොදීම, සිලයක් ආරක්ෂා නොකිරීම, මෙත්‍රිය නොවැඩීම වැනි එම අකුසල් නිසා සතර අපායට වැටුණු සතුන් නිසා ඔබ ඔබේ සතර අපායෙන් මිදීමට ඇති අවස්ථාව අහිමි කර ගන්නවා ඇතු.

මෙහිදී විශේෂයෙන් ගිහි පින්වතුන්ට අවධාරණය කරන්නේ පින්වත් ඔබ අසරණ සතුනට දක්වන කරුණාව මෙත්‍රිය දක්වන්න එපාය කියල නොවේ. අසරණ සතුනට ආහාරපාන රකවරණය සැලසීම පින් වැඩෙන තමා තුළ මෙත්‍රිය වැඩෙන කියාවක්. එහෙත් මෙම සතුන් ඔබ ඔබේ කර නොගන්න. ඔබේ දුව පුතා කර නොගන්න. ඔබේ නිදන කාමරයේ, සාලයේ, ඔබාක්කුවේ සුරතලා කර නොගන්න. මෙවැනි බැඳීම හේතුවෙන් එම සතුන් මිය යාමෙන් පසුව ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඔබේ නිදන කාමරය, නිවස, ඔබාක්කුව උපාදානය කරගෙන තැවත ඉපදෙනු ඇත. මේ වන විටත් ඔබ සීමාව ඉක්මවා සුරතලයට සැදුව සතුන් මියගොස් ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඔබගේ නිවසේ හැසිරෙනවා ඇත. සයනයේ නිදනවා ඇත. ඔබාක්කුවේ නිදනවා ඇත. ඔබේ කැම මේසයේ ආහාර දිව ගානවා ඇතු. එහෙත් ඔබ මේ කිසිවක් නොදනී, නොදකී. මන්ද ඔබ දකින්නේ දැසින් පෙනෙන ලෝකය පමණක් නිසාය. ඉහත ප්‍රේත අලියා විදින දුක තවත් සතෙකුට නොදීමට අපි වගබලා ගතයුතු වෙමු. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ලෝකයේ ආගම් තිබෙනවා ඒවා අදහන පිරිස් යායා කරමින් සතුවු සිතින් අහිංසක සතුන් ආගමික පුජා උදෙසා මස් සදහා, සුබ කටයුතු සදහා මරණවා. ඒ අය යායා කරමින්, සතුවු සිතින් එම සතුන් මැරුවාය කියලා මුළුනට ප්‍රාග්ධනය්ද එම ප්‍රාණසාක අකුසලයෙන් මිදෙන්න. එහි කර්ම විපාකයන්ගෙන් මිදෙන්න. නොදන්නාකම කර්ම විපාකයන්ගෙන් මිදීමට හේතුවක් නොවේ. නොදන්නා කම යනු අවිද්‍යාවයි. අවිද්‍යාවේ අවසාන එලය ගෝක, පරිදේව, දුක්ඛ, දේශමනස්සයන්මය. කවුරුන් වුවද දුගතියක උපත ලැබූ විට තමා කරා ඇදී එන්නේ කරන ලද අකුසල් විපාකයන්ම බව අප සිහිතබා ගත යුතුය. ඉහත ප්‍රේත අලියා ද එහි ජ්‍යෙෂ්ඨ සංකේතයකි.

අතහරීමක ආරම්භය සහ අල්ලාගැනීමක අවසානය

(දින දෙවියා 1)

හික්ෂුව බොහෝම කල්‍යාණ මිතු භාවයෙන් ඇසුරු කරන ස්වාමීන් වහන්සේ නමකගේ සහෝදර ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් තරුණ වයසේ පැවිදි වෙලා ඉතා සිල්වත් පැවිදි ජීවිතයක් ගත කරමින් වැඩ සිටියා. උත් වහන්සේ පසුගිය වසර හතරක පමණ කාලය තුළදී වැඩ සිටියේ දකුණු පළාතේ භුද්‍යාලාව කුඩා ආරණ්‍යක. හික්ෂුවට කවදාකවත් උත්වහන්සේ මූණගැහිල තැහැ. උත්වහන්සේ තුන් සිවුරත් පාතුයත් පමණක්මයි දැරුවේ. හික්ෂුවට වරක් දැනගන්න ලැබුණා උත්වහන්සේ එක් අද්‍යනයක් පමණයි පාවිච්ච කරන්නේ ඒ එකම අද්‍යනය ඇදුගෙන පැන්පහසු වෙලා, ඒ අද්‍යනය වේලාගෙන තමයි නැවත පරිභරණය කරන්නේ කියලා.

උත්වහන්සේ දෙවැනි අද්‍යනයක් හෝ නානකඩයක් පාවිච්ච කරන්නේ තැහැ. මෙම පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේගේ අතහරීම උත්වහන්සේ රකින බුතාංගයක් වශයෙනුයි උත්වහන්සේ අර්ථ දක්වන්නේ. මේ අතහරීම හික්ෂුව විවේචනය කරන්නේ තැහැ. පසසන්නෙත් තැහැ. මොකද යම් ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් සිමාව ඉක්මවලා අත්‍යවශ්‍යම දෙය හිස්කරන්න, අතහරීන්න යනවා නම් එහෙම කළ යුතුයි සිතනවා නම් ඒ ගැන දෙවරක් සිතා බැලිය යුතුයි. එසේ නොමැති නම් ගුරුවරයෙකුගෙන් කල්‍යාණ මිතුයෙකුගෙන් ගුරුහරුකම් ගත යුතුයි. බුතාංගයක්

රකීමේදී අපි දත්තවා එය පූතාංගයක් බවට පත්වෙන්නේ එහි ස්වභාවය තමා පමණක් දැනගැනීමෙන් පමණය කියලා. හික්ෂුන් වහන්සේගේ තුන්සිවුරට නානකඩය අයිති නොවුණත් පින්වත් ස්වාමීන්වහන්සේ තමකට නානකඩයත් අත හැරීමට සිතෙනවා නම් එය අත හැරීමට වඩා අල්ලා ගැනීමක්. කුමක් අල්ලා ගැනීමක්ද? 'මම', 'මගේ සිලය', 'මගේ අතහැරීම'.... වස් ආරාධනා සිදු වෙදිදී නානකඩයක් විනයානුකුලව හික්ෂුවකගේ පරිභරණයට ලැබෙනවා.

ඉතා කුඩා නානකඩය අතහැරුලා විශාල දෙයක් අල්ලා ගන්නවා. මේවා තමයි යම් යම් තැන්වල තවාතැන් ගන්නා සියුම් කෙලෙස් ධර්මයන්. මෙය සටහන් කරන හික්ෂුවද හැමදාමත් තුන් සිවුරට අමතරව නානකඩයක් පාවිච්ච කරනවා. කුඩා දෙයක් අත හැරීමේ වෙශයෙන් එන මහා දෙයක් අල්ලා ගැනීමේ ස්වභාවය මෙම සිද්ධීන්ගෙන් අපි අවබෝධ කරගත යුතුයි.

ඉහතින් සඳහන් කළේ හික්ෂුවගේ අදහසයි. නමුත් එම පින්වත් හික්ෂුවගේ අදහස මිට වඩා වෙනස් වෙන්න ප්‍රාථමික උන්වහන්සේට ගොරව කරමිනුයි පහත සටහන තබන්නේ.

මෙතැනදී හික්ෂුව කිමට උත්සාහ දරන්නේ නානකඩය අතහැරීම ගැන නොවේ. එවැනි අතහැරීමක් කිරීමට දෙරුයක්, විරුද්‍යයක්, කැප කිරීමක් කිරීමට හැකියාව ඇති, ඉතා හොඳින් සිලය ආරක්ෂා කරගත් මේ පින්වත් තරුණ ස්වාමීන් වහන්සේ, මය අතහැරීමත්, රකගත් සිලයත් ත්‍යෙහාව, මාන්නය දාෂ්චීන්ට යටත්ව ක්‍රියාත්මක තොකළානම් එහි වටිනාකම ගැනයි. තමා තුළ අධිෂ්ඨානයෙන් ගොඩ තාගාගත් සිලයේ ගක්තිය, දිරායන නාන කඩය මෙන්ම ඒ නානකඩය ද්වටා ගන්නා ගරීරයේ අනිත්‍යභාවයත්, නාන කඩයත් අත්හරින්නයයි අණ කරන සිතෙන් අනිත්‍ය බවත් දුටුවා නම් තැවත සසරේ නාන කඩයක් ද්වටා ගැනීමට අවශ්‍ය නොවන ස්වභාවයකට යාමට ප්‍රාථමිකම තිබුණා විය හැකියි.

මේ 'මම' මගේ සිලය කියන ද්‍රීජිය නිසා හටගන්නා මාත්තයේ අහිංසක ස්වභාවයන්ය. බාහිර කෙනකුට හඳුනා ගැනීමට නොහැකි තරමට මේ ධරුමතාවයන් සියුම්ය. නිවීමේ අරමුණ ජය ගැනීම උදෙසා ඔබ තුළ මෝදු වන තරුණ ජවය පින්වත් ඔබලාගේ සංසාරික පුරුදුය. මේ සූන්දර මනුෂ්‍ය ජ්විතය ලැබුවේ සම්මා සම්බුදු ගාසනය පිරිනිවියාමට පෙරාතුව මේ ජ්විතයේදීම අවම වශයෙන් සතර අපායෙන් මිදී නිවන් මාර්ගයට අවතිරේන වීම සඳහාමය. මෙය ඔබට ලැබෙන අවසාන අවස්ථාව වීමටද පුළුවන. එහෙයින් නිවීමේ මග උදෙසා ඔබේ තරුණ ජවය යෙදිය යුත්තේ මාර බලවේගයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් මිදෙමින්ය. කළුවාණ මිතු ආගුර සම්ඟින්මය.

මෙසේ බුද්ධිලාව වැඩ සිටි ස්වාමීන්වහන්සේ තම කුඩා ආරණ්‍යයේ වැඩ සිරියදී දිනක් රාත්‍රී සයනය කර සැතපි හිමිදිරියේ අවධිවන විට සයනයේ අතුරා තිබු කොට්ටය යටට බාතුන් වහන්සේලා කීප නමක් වැඩිම කර තිබුණි. මේ බාතුන් වහන්සේලා වැඩිම කිරීම නිසා මෙම ස්වාමීන් වහන්සේට තම කුඩා ආරණ්‍යයේ එම බාතුන් වහන්සේලා නිධන් කර ලෙවත්තය රාජයාණන් වහන්සේ නමක් ඉදිකිරීමට සිත පහළවිය. දායක පිරිසද රට බොහෝම සද්ධාවෙන් ඉදිරිපත් විය. පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේගේ සැතපෙන කොට්ටය යටට බාතුන් වහන්සේලා වැඩිම කිරීම නිසා දායකයින් තුළ ස්වාමීන් වහන්සේට ගෞරවය වැඩි විය. ආරණ්‍ය පිහිටි වන මැද ගල් කුළ මතට බොහෝම මහන්සියෙන් ගල්, වැලි ගෙනැවීත් ගොඩ ගසා තිබුණි. ලෙවත්තයේ වැඩ කටයුතු පහසු කරගැනීම පිණිස ස්වාමීන් වහන්සේට පහසුවෙන් සම්බන්ධකර ගැනීම සඳහා සහ ඉදිකිරීම කටයුතු සම්බන්ධිකරණය කර ගැනීම සඳහා දායක පිරිස විසින් සෙලිපුලර් දුරකථනයක්ද පූජා කරන ලදී. නානකඩයත් අත්හැර දමා සිටි පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේ මේ සියලුල අකමුත්තේන් පිළිගත්ත. තරුණ ස්වාමීන් වහන්සේද ගල් වැලි කර මත අදිමින් බොහෝම වෙහෙස මහන්සියෙන් කටයුතු කළහ. බුද්ධිලාව ප්‍රිය

කළ, ඔතාංග වැඩු ස්වාමීන් වහන්සේගේ මේ වෙනස අහම්බයක් නොවේ. මත්ද මාරයා අපිව එයාගේ දැලට හසුකර ගැනීම සඳහා එයාගේ තවාතැන් පලවල්වල සිලය, සමාධිය වැනි ඔවුනු පළද්‍රවාගෙන තවත්වාගෙන සිටින්නේ සුදුසු වේලාවේද ගොඳරු කරගැනීමටය.

ගුරු ඇසුරකින් තොරව නිවන් මග වැඩිම මාරයාට කරන ආයිරවාදයක්මය. අපි වෙර වැඩිය යුත්තේ නිරතුරුවම සිලය, සමාධිය තවාතැන් පලවල නොනැවැනි එවා නිසා දායක පිරිස්වලින් ලැබෙන ධනාතමක ප්‍රතිචාර අතහරිමන් සියල්ලම කමටහනක් කරගෙන ප්‍රශ්‍යාව දෙසට, ගමනාන්තයට යාමටය.

වෙතත්තේ වැඩු කටයුතුවලට පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේ දුරකථනය භාවිතා කිරීම නිසා එහි බැට්ටිය ආරෝපණය කර ගැනීමට සිදුවිය. ආරණ්‍යයට විදුලි බලය නොතිබිණි. උන්වහන්සේ වැඩු සිටියේ උන්තැරුම් එළියෙනි. දුරකථනයේ බැට්ටි වාජ් කරගැනීමට ආරණ්‍ය අසලම පිහිටි නිවසට සවසට වැඩිම කිරීමට උන්වහන්සේට සිදුවිය. මෙම සිද්ධිය උන්වහන්සේ ආරයකාන්ත සිලයකින් හික්මුණු කෙනෙක් නොවන බවට මතුකොට පෙන්වන සාධකයකි. එක්තරා දිනයක අදාළ නිවසේ සිට බැට්ටිය ආරෝපණය කරගෙන තම කුටියට වඩින විට සවස 6 ට පමණ කැලැ මාරුගයේ අතරමග ස්ථානයකදී උන්වහන්සේට වල් අලියෙක් පහර දී තිබිණි. එය ඉතා දැඩි දරුණු පහර දීමකි. පහරදීමෙන් උන්වහන්සේ අපවත් වූහ. ඒ බව දායක පිරිස දැන ගත්තේ පසුවදා උදැසෙන 9 ට පමණය. ගම්මානයකට ඇතුළු වන්නට ගොස් ගම්වැසියන්ගේ ජීඩාවට ලක්ව පලායම්න් සිටියදී ස්වාමීන් වහන්සේට මූණගැසුණු, වියරු වැටි සිටි අලියා විසින් මූලි රයක් පුරාම දැඩි ලෙස පහර දීමට ලක් කර තිබු දේහය කැලයේ ගල් කුලක් පාමුල තිබිණි. ඒ ශ්‍රී දේහය දැඩි ලෙස කුඩා වී තැලී තරක් වී තිබිණි. දේහය එක් දිනක් හෝ තබා ගැනීමට නොහැකි නිසා එදිනම සවස එම කුඩා ආරණ්‍යය භුමියේදීම අදාහනය කර තිබිණි.

උන්වහන්සේ අපවත් වීමට දින කිහිපයකට පෙර වෙහෙස මහන්සි වී ලෙවත් කරමාන්තයට ඇදෑද වැළි, කළුගල් ඒ ඒ තැන්වල නිසොල්මන්ව තිබේ. ශ්‍රී දේහය දැවී වා තලයට එකතු වූ අත්, දුවිලි එම වැළි ගොඩම නැවත එකතු විය. වල් අලි ප්‍රහාරයේදී උන්වහන්සේගේ ගරීරයෙන් ගලා තිය රුධිරය පසට එකතු වී පසේම කොටසක් බවට පත්විය. සෙලියුලර් දුරකථනය අලිපාදයට පැහැ කුඩා පටිවම වී පසේම කොටසක් බවට එකතු විය. ශ්‍රී දේහය දැවී ඉතිරි වූ හ්‍රෝමාවගේ පාත්‍රයේ බහා මහ පොල්වේ තැන්පත් විය. මේ සියල්ල දෙස සතියෙන්, සිහියෙන් බලන විට අපි දැකින්නේ රුපයේ අනිත්‍ය භාවයයි. අනිත්‍ය භාවයේ වේගයයි.

ඉහතින් හික්ෂුව සටහන් කළ තොරතුරු සියල්ලම හික්ෂුව දැසීන් තොදුටුව නමුත් කලයාණිතු ස්වාමීන් වහන්සේ එම ආදාහනයට වැඩම කර පැමිණි පසු උන්වහන්සේගෙන් දැනගත් සිද්ධීන් සමග ගලපා කළ සටහනකි. මේ පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත් වීමෙන් පසු උන්වහන්සේ අපවත් වූ වේදනාත්මක ස්වභාවය සලකා නිතිපතා පින් අනුමෝදන් කිරීම සිදුවිය. උන්වහන්සේ වෙනුවෙන් දාන මාන පින්කම් සිදුවිය.

අපවත්වීම සිදු වී හරියටම දින භතකින් රාත්‍රියේ හික්ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට අඩි 10 පමණ උසැති මහා සදෑදන්ත ගරීරයක් ඇති මිනිස් රුවක් දරුණනය විය. මේ ප්‍රේත මිනිසාගේ ගරීරයේ උඩුකයට ඇඳුමක් තොතිබේ. මොහු ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලද ප්‍රේත ලෝකය අහිබවා තිය 'මහේශාකා' ප්‍රේත උපතකි. මේ මහේශාකා බව නිසා මොහුට අනෙක් ප්‍රේතයින් අහිබවා යන විශාල ගරීරයක්, පොරුෂත්වයක් ලැබේ තිබේ. මොහුට තිබුණේ කඩ පැහැති ගරීරයකි. මේ අපුරු ප්‍රේත සදෑදන්තයාගේ දැස් දෙකින් සුදු පැහැති දීප්තිමත් ආලෝක දෙකක් විහිදෙමින් තිබේ. මොහු දරුණනය වී විනාඩි දෙකකින් පමණ තොපෙනී ගියේය. ප්‍රේතයාගේ මහේශාකා සදෑදන්ත පෙනුමත්, දැස් වලින් ආලෝකය විහිදෙන ස්වභාවයත් නිසා හික්ෂුව තුළ, මේ අලියා

පහර දීමෙන් ප්‍රතිචාර වූ ස්වාමීන් වහන්සේගේ තැවත උපතදැයි සැකයක් ඇති විය. එය සැක කිරීමක් පමණි. ඉහත ස්වභාවය නිසා හික්ෂුව ද තැවත තැවත පින්දීම සිදු කළේය. ප්‍රතිචාර වී තැවතම දින 11 කින් උදේ පාන්දර පහට පමණ හික්ෂුව සමාධියෙන් පසුවන විට එම ස්වාමීන් වහන්සේව අරමුණු කළේය. ඒ මොජාතේම දිව්‍යතලයක වැඩ සිටින අපුරු සුන්දර දෙවියෙක් දරුණාය විය. එම දෙවියා දිව්‍ය භාවයෙන් සිටියේ එරුමිනිය ගොතාගෙන සිටින ඉරියවිවෙනි. ඉතාමත් නිස්කලාංකව වැඩ සිටියේය. ලස්සන භුරුබුඩුටි තිකලැල් තරුණ පෙනුමක් දිස්විය. පිරිවර දෙවියන් හෝ දිව්‍යාංගනාවන් කිසිවක් නොදුටුවේය. එම දෙවියා දූෂිරන් පැහැති මුවන්නක් පැලද සිටියේය. එම මුවන්නේ හිස් ආවරණයේ කත් පෙනී දෙපස රවුම් ආකාරයට දූෂිරන් පාටින් කැටයම් කළ රවුම් දෙකක් මුවන්නට සම්බන්ධ වී තිබිණි. එම දෙවියාගේ ගරීරයේ උඩු තොටස සම්පූර්ණයෙන්ම දූෂිරන් පැහැයෙන් යුත් ආහරණවලින් සැදී ඇදුමකින් සැරසී තිබිණි. මෙය වෙස් තැවැටුවන් උඩුකයට පළදින ආහරණ සහිත සැටිවය සේය. දෙවියාගේ ගරීරයේ වර්ණයද, පැලද සිටින ආහරණවල වර්ණයද දූෂිරන් පැහැතිය. ගරීරයත්, ආහරණත් වෙන් වශයෙන් ගත නොහැකිය. දූෂිරන් පැහැති ගරීරයේම ලියවන ලද ඇදුම් ආහරණයන් සේය. දූෂිරන් පැහැය හැර වෙනත් පැහැයක් දෙවියා තුළ නොවේය. මේ දෙවියාට නමක් තබන්න යැයි යමෙක් හික්ෂුවට කීමාත් දෙවියාට නම තබන්නේ 'දූෂිරන් දෙවියා' කියාය. දූෂිරන් කුටිරියකින් ලියවන ලද දෙවියෙක් සේය.

කොට්ඨයේ කාලී පැහැරය සහ සිලයේ රන් පැහැරය

(දිඡිරන් දෙවියා 2)

හික්ෂුවට පළමු අවස්ථාවේදී දරුණු වූ සද්ධන්ත ප්‍රේත ස්වභාවයත්, දෙවැනිව දරුණු වූ සඟික දිවා ස්වභාවයත් කවුරුන්ද යන්න දැන් විමසා බලමු. හික්ෂුව මේ කරුණ පහත විග්‍රහ කරනු ලබන්නේ අනුමානයන් වශයෙනි. එය පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඔබට බාරය. අවශ්‍ය වන්නේ ලෝකයේ ස්වභාවය ගැන ඔබ යමක් ඉගෙන ගැනීමය.

අලි ප්‍රභාරයට ලක්වූ ස්වාමීන් වහන්සේ එම ප්‍රභාරයට ලක්ව ඇත්තේ සවස 6 ට පමණය. ක්ෂණිකව ඇති වූ අලි ප්‍රභාරයේදී ස්වාමීන් වහන්සේ තුළ බිය, කොට්ඨය සහිත ගැටෙන සිතක් අවසාන වුති සිත ලෙසින් සැකසෙන්නට ඇත. අලියා මෙම සිරුර පාපන්දුවකට ගසන්නාක් මෙන් හොඳයෙන් සහ පාදවලින් ගසමින් යම් දුරක් ගෙනගොස් ඇත. උන්වහන්සේ පළමු පහරදීමෙදීම ක්ෂණිකව අපවත් වී හෝ සිහිමුරුජා වී නැත. පහර කමින් කොට්ඨය, බිය, වෙරය සිතෙන් අත් විදිමින් සිට අපවත්වීම සිදු වී ඇතැයි හික්ෂුව අනුමාන කරයි. මෙලෙස දිරස වේලාවක් දුක දරමින් සිදුවන වේදනාත්මක, බියජනක අපවත් වීමකදී උන්වහන්සේට තමා වැඩු සිලය ගැන මෙනෙහි කිරීමට සුදුසු සිහියක් වැඩි තොමැත. මේ හේතුවෙන් ගැටුණු සිතකින් අපවත් වූ උන්වහන්සේ ප්‍රේත ලෝකය අහිඛාවා ගිය සද්ධන්ත ප්‍රේතයා ලෙස උපත ලබන්නට ඇතැයි හික්ෂුව අනුමාන කරයි.

සහික දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබාගැනීමට තරම් කුසල් ජීවිතය තුළ රෙස්කොටගෙන තිබුණද, අවසන අනපේක්ෂිත කුරිරු ප්‍රභාරය නිසා එම කුසල් යටපත් වී අකුසල් සිතක්ම සකස් වීම අරුමයක් නොවිය යුතුය. මේ අකුසල් සිතේ ස්වභාවයට ගැලපෙන ප්‍රේත ලෝකයේ උපතක් ලැබුවද, පැවිදි ජීවිතයේදී කළ කුසල් නිසා, ජ්වායේ ගක්තිය නිසා ඇස් දෙකෙන් ආලෝකය විහිදෙන ස්වභාවයක් සහිත සහික ප්‍රේත ජීවිතයක් ඇති විය. ප්‍රේතයාගේ ඇස් දෙකෙන් ආලෝකය විහිදෙන්නේ පෙර හික්ෂු ජීවිතයේ අනුනට දහම දෙසීම, ප්‍රඟාව වච්චා ගැනීමට උපකාර කිරීම වැනි ගක්තිමත් කුසල කරමවල ආනිසංසයන් විජාක දීම හේතුවෙන් යැයි හික්ෂුව විශ්වාස කරයි.

තමාට දුන් ගක්තිමත් පින් අනුමෝදන් වීම නිසා එම සහික ප්‍රේත ස්වභාවයෙන් මිදි, එම ස්වාමීන් වහන්සේ කුරිරු ලෙස අපවත් වන අවස්ථාවේදී යටපත් වී ගිය කුසල් විජාකයන්ට ගැලපෙන සහික දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබන්නට ඇත.

මෙම සහික දිව්‍ය ස්වභාවය උන්වහන්සේ ලැබුවේ වැඩු සිලයේ ආනිසංස නිසාමය. මේ දූරන් දෙවියා සිලයේ උත්කාෂ්ට ප්‍රතිඵලයකි. මේ සටහනේ මුලදී හික්ෂුව සඳහන් කළ අයුරින්, තුන් සිවුර හැර නාන කඩයක්වත් උන්වහන්සේ පරිහරණය නොකළේ තමන්ගේ උත්කාෂ්ට සිලය බුතාංගයක් ලෙස ආරක්ෂා කරගැනීමටය. මෙය සුන්දර දිව්‍ය ස්වභාවයක් වුවද හවයේ නවාතැන්පලක්මය. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලට තෝරැන්නකි. එහෙත් ලොවිතරා බුදු සම්ඳුන් පිරිනිවීම සිදුවී වසර 2550 ක් ඉකුත්ව ගිය මෙවැනි කාල වකවානුවක තම හික්ෂු ජීවිතය මෙවන් සහික දිව්‍ය ස්වභාවයක් කරා මෙහෙයවීමට හැකි වීම මහා ජයග්‍රහණයකි. විජයග්‍රහණයකි. ගිහි පැවිදි සැමෙවාම ආදර්ශයට ගත යුත්තකි. සිවිපසය රස් කිරීම, ගොඩගසා ගැනීම, අතහැර ගැනීමට නොහැකිවීම හේතුවෙන් ලාභ සත්කාරවලට ගිපු වීම හේතුවෙන්, අපවත් වීමෙන් පසු හික්ෂු ප්‍රේතයන් ලෙස ජීවත් වන පිරිස් ආරණ්‍ය ආග්‍රිතව හික්ෂුවට දරුණය වී ඇත. එහෙයින්

ඉහත දීමිරන් දෙවියා කාලයට අනුරූපීව ජයග්‍රාහී උපතකි. නමුත් ප්‍රශ්නය කිබෙන්නේ යම් හෙයකින් මූල් සද්ධන්ත පෙළ උපතින් මිදිමට තොහැකිව්වානම් සතර අපායේ දිගටම රඳි සිටීමට තරම් අවදානමක් සහිත තැනකට පත්වීමය. එහෙත් තමාගේ අතිත කුසල්වල ගක්තිය නිසා සතර අපායේ උපතින් මිදිණ. කල්පාණ මිතු ඇසුරකින්, ගුරුවර ඇසුරකින් තොරව තමා තුළ පවතිනවා යැයි විශ්වාස කරන අධි අවබෝධාත්මක තත්ත්වයන් ගැන වැරදි වැටහිම ඇතිකර ගැනීම නිසා මෙවැනි තත්ත්වයන්ට තමන් පත්වීම ස්වාධාවිකය. ඩුදෙකලාව මෙන්ම, පැවිදි ජ්විතයේ ලැබෙන සැපත්, දුකත් නිසා ඔබ ඇලීමට, ගැටීමට හෝ උපේක්ෂාවීමට යා යුතු නැතු. ඔබ දැකිය යුත්තේ ඉහත ධර්මතාවල අස්ථිර භාවයයි.

වනවාසී, එකලා, ඩුදෙකලා ප්‍රතිපදාවට ඔබ යොමුවීම, මාරයා දැඩි ලෙස පිඩිනයට පත්වන සිද්ධියක්, රුපයට ඇති ඇලීමත්, ගැටීමත්, උපේක්ෂාවත් යන මෙවා මාර ධර්මයේ ගබාධාරියයි. ඔබ මෙතෙක් දේව භාෂිතයක් ලෙස රක්කේ මාර ගබාධාරියයේ අර්ථයයි. වනවාසී, නිවිමේ ප්‍රතිපදාව යනු ඉහත අර්ථයේ විරුද්ධාර්ථයයි. පින්වත් ඔබ එම අර්ථයට විරුද්ධව යන විට මාරයාගේ කිහිපා සාධාරණය. එහෙත් මාරයා කිපෙන්නේ මුනුමාණය කිපෙන ආකාරයට තොවේ. උපතුමයිලිවය. මාරයා වැඩිපුර සිනාසෙන්නේ වැඩිපුර කිපුන වෙළාවටය. මෙය හඳුනා ගැනීමට දුෂ්කර, අති භයානක වරිත ස්වභාවයකි. මෙහිදී ඔබ දුකද සැපද, තැනද තොතැනද, මෙමතියද වෙරයද පටලවා ගනී. අර්ථයන් වෙනස්ව දකියි. පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේ සැතුපෙන කොට්ඨාස යටට වැඩිය බාතුන් වහන්සේලාද, වෙතතු කරමාන්තයද, සෙලිපුලර් දුරකථනයද ඩුදෙකලාව වැඩි සිටි වනවාසී ස්වාමීන් වහන්සේට මාරයා ලබා දුන් හව තැහිය. මෙම හව තැහි පාර්සල් එපා තොකියා ලබාගැනීම මාර ධර්මයේ ස්වභාවයයි. එපා කිමට ඔබට සිත තොදෙන්නේ මෙවා පාර්සල් කර ඇති විසිතුරු ද්වටනයන් නිසාමය. ද්වටනය නිරමාණය කරන්නේ

මාර දු වරුන්ය. තණ්හා, රතී, රගා සුරුපි යුවතියන් තිදෙනාගේ ඇස් කොණීන් ප්‍රකාශ වන කාමයේ, රුපයේ, ආශ්වාදයේ වින්දනයට ඔබ මූලා වනවා ඇත. මෙම තණ්හා, රතී, රගා මාර දු වරුන් තිදෙනා වරෙක උපාසිකාවන් සේද්, වරෙක නිෂ්පියන් සේද්, වරෙක නාටිකාංගනාවන් සේද්, තවත් වරෙක රෝගියෙක්, මිනිස් දුවක් ලෙසද ඔබ ඉදිරියට එනු ඇත. මේ වරිතයන් එම දු වරුන්ගේ ලැඡ්පා නැති කමය. තණ්හාවට, රාගයට, රතියට ලැඡ්පාවක් නැති බව ඔබද හොඳින්ම දන්නා කරුණකි. ඔබ රුපය අවබෝධ කරගන්නා තාක්කල් මාර දු වරුන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ඔබට මිදිමට නොහැකිය. යම් මොහොත්ක පින්වත් ඔබ රුපය අවබෝධ කරගතහොත් මාර දුවරුන්ට සිදු වන්නේ ඔබ ඉදිරියෙන් පලා යැමට පමණක්මය.

ඉහත අපවත් වූ පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේද පසුකාලීනව සෙලියුලර් දුරකථනයක් පරිභරණයට ගැනීමට තරම් පරිසරයක් නිර්මාණය කළේ ඉහත මාර ධර්මයන්මය. එහෙත් උන්වහන්සේ තම ජීවිතය තුළින් ආරක්ෂා කරගත් සිලයද තණ්හාව, මාන්නය විසින් ග්‍රහණයට ගන්නා ලද ස්වහාවයක් දක්නට තිබේ. එහෙත් උන්වහන්සේගේ පරෙලාව සැපය සඳහා එම සිලය කළයාණ මිතුයෙක් සේ උපකාර කළේ යැයි හිකුතුව විශ්වාස කරයි.

මේ කඩා පුවත මෙහි සටහන් කළේ පින්වත් ගිහි පැවැදි ඔබට, සිලයේ අගය, සිලයේ සංදේශීමත් භාවය පැහැදිලිකර පෙන්වීමටය. සිලය සංදේශීයක් වන්නේ එය ඔබව ලොකික සැපයයේ ඉහළටම ඔසවා තබන බැවිති. ඔබත් සංශීක දිවා තලයක ද්‍රිරන් කැටයමින් කළ සුන්දර දෙවියෙක් වීමට ජීවිතය තුළින් උතුම් සිලයක් ආරක්ෂා කරගන්න. ආරයකාන්ත සිලයක් ලෙස එය ආරක්ෂා කරගන්න. සතර අපායෙන් මිදි ඔබ කැමති කාලයකදී නිවී සැනසී යන්න.

මේ කඩාවේ සඳහන් එම සද්ධන්ත ප්‍රේතයාට තද කළ පැහැති කේරීර වර්ණයක් ලැබේ තිබුණේ කුරිරු අලි ප්‍රභාරයේදී ඇති වූ

දැඩි කොරුය නිසාම විය යුතුය. දිවා ස්වභාවයේදී එම දෙවාට දූරන් පැහැය ලබුණේ යටපත් වී තිබූ සිලයේ ආනිසංස නිසාම විය යුතුය. කොරුයයේ කළ පැහැයන්, සිලයේ දූරන් පැහැයන් පින්වත් ඔබට කියාදෙන පාඨම අති විශිෂ්ටය.

මේ කරා පුවත කියවා ඔබද ඔබ කැමති වර්ණය තෝරා ගන්න. රට අනුරුද්‍යිව ජ්විතය ක්‍රියාත්මක කරන්න. ඔබ තුළ නිරතුරුවම රාග, ද්වේෂ, මෝහ වැශ්චන්නේ නම් ඒ තුළින් වැශ්චන්නේ ප්‍රේතානුස්සතියයි. ඔබ තුළින් දානය, සිලය, මෙම්තිය නිරතුරුවම වැශ්චන්නේ නම් ඒ තුළින් වැශ්චන්නේ දේවානුස්සතියයි. ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාල එම ධර්මය ඉහත ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත් වීමෙන් පසු ලැබූ ජ්විත දෙකෙන් ඉතා නිවැරදිව අත්දැකීමට ඔබට හැකිය. එහෙයින් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ගුද්ධාවෙන් යුතුව ලොවිතරා බුදු සම්ඳුන් දේශනා කර වදාල සත්පුරුෂ ධර්මයන් ජ්විතය තුළින් වැශ්චමට උත්සාහ ගන්න. වර්තමාන සමාජය තුළ පවතින දැඩි තරගකාරීන්වය, සංකීරණ බව නිසා අනාපේක්ෂිත ආකාරයෙන් ඔබ මිය ගියද, ජ්විතය තුළදී ඔබ රස් කරගත් දාන, සිල, භාවනා වල ගක්තිය, පින, කුසලය කුමන අහියෝගයක් හමුවේ වුවද ඔබට සසර පිහිටට පැමිණෙන බව, ඔබව අතහැර තොයන බව මේ සිද්ධියෙන් පැහැදිලි වනු ඇතේ. භව ගමන නිමාකර ගන්නා තුරු ඔබට සසර පිහිටට සිටින එකම කළුණාණ මිතරා තෙරුවන් සරණ විනා අන් කුමන සරණක්ද? පිහිටක්ද?

තෙරුවන් සරණ නැමැති ප්‍රණෙහ කෙතේ ඔබ දානය, සිලය, මෙම්තියේ බේජයන් අඩු වැඩි බවකින් තොරව වපුරා ගතහොත් එහි තියත සුළුක අස්වැන්න ආයුෂ, වර්ණ, සැපය, බලය වනු ඇතේ. ඉහත කරුණු පැහැදිලි කරගෙන ඔබ ප්‍රඥාව වඩා ගත යුතුය. ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාව, දානය, සිලය, මෙම්තිය නිරතුරුවම ජ්විතය තුළින් වඩා කියලයි දේශනා කර වදාලේ, ඉහත ධර්මතාවයන් ඔබට සතර අපායෙන් මිදීම සාක්ෂාත් කරදෙන ධර්මතාවයන් නිසාය.

මූලින්ම ඔබ සතර අපායෙන් මිදෙන්න. ඒ සඳහා ඉහත ධර්මයන් ඔබේ ජීවිතයේ හටුල්කරුවා කරගන්න. කොටස්කරුවෙක් කරගන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාව, දානය, සිලය, මෙමතිය ජීවිතය තුළින් වඩන විට පින්වත් ගිහි පැවිදි ඔබ විශේෂයෙන් අවධානයෙන් ඉන්න ඕනෑ, මාර ධර්මයන් පිළිබඳව. තණ්හාව, මාන්නය, දිවියීය සෑම විටම ඔබේ මේ පිරිසිදු කියාවන් අපවිතු කරනවා. ජීවායේ ගක්තිය හින කරනවා.

සක්කාය දිවියීය නැමැති මමත්වයේ දැඩිහාවය මාර දුවරුන් ඔබට පලන්දන කටු ඔවුන්තක්. ඔබ මහත් උපාරුවෙන් එම කටු ඔවුන්න පැළදගෙන තමාවත් තමාටම අයිති නැති, නිරතරුවම අනිත්‍ය භාවයට යන ලෝකයක රජ කම් කරනවා. ඉහත සඳහන් කළ අලි ප්‍රභාරයෙන් අපවත් වූ පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත් වීමෙන් අනතුරුව සද්දන්ත ප්‍රේත උපතකට වැටෙන්නේ උන්වහන්සේ සතර අපායෙන් තොමිදි සිටි නිසායි. දැඩි ලෙස සිලයක් ආරක්ෂා කරගෙන ජීවත් වුවත් සතර අපායෙන් මිදීමේ මග භරස් කළේ තණ්හාව, මාන්නය, දිවියීය නැමැති මාර සම්කරණයට උන්වහන්සේ තොදැනුවත් භාවයෙන් එකගැවී සිටි නිසාම යැයි හික්ෂුව අනුමාන කරයි. එහෙත් පින්වත් ඔබ සිල, සමාධි, ප්‍රයා මාරගයේ ඉදිරියට ගියද, දාන සිල භාවනා මාරගයේ ඉදිරියට ගියද ඔබ වෙහෙස වී ලබාගන්නා එහි ප්‍රතිශිලයන් කිලිටි කරන, හින කරන, තණ්හාව, මාන්නය, දිවියීයේ සතර අපායගාමී දුකටම අයිති පාප මිතුරන් ඔබ ඔබේ කළුයාණ මිතුරන් කර තොගන්න. ඔබේ ජීවිතය තුළ ඔබ ඔවුනට අවස්ථාවක් තොදෙන්න. එවැනි සිතක් මතු වූ සැනීන් එම සිත ඔබේ තොවේ යැයි අතහැර දමන්න. එම සිත දුකට අයිති බව සිතන්න. සතර අපායට අයිති බව සිතන්න. පාප මිතුරන්ට ඔබේ ගෘහයේ නවාතැන් තොදෙන්න.

කළණා මිතුරජබලේ අගය නිමක් නොවේ

මෙ සටහන ලියන මොහාතේ හික්ෂුව වැඩ සිටින්නේ අගනුවරට ආසන්නව පිහිටි ආරණ්‍යක. මේ ආරණ්‍ය බීමෝ වදුරන් 15 ක පමණ රංචුවක් සිටිනවා. සටස ඇදිරි වැටිගෙන එනවිට හික්ෂුව දුටුවා, මේ වදුරු රු රාත්‍රිය ගතකිරීම සඳහා තෝරාගෙන තිබුණේ, හික්ෂුව වැඩ සිටින කුටියට ඉහළින් තිබෙන විශාල ගස් කිහිපය. සටස ඇදිරි වැටිගෙන එන විටත්, මේ සතුන් කොළ කමින් හැසිරෙන ගබඳය ඇසුණා. දැන් රාත්‍රි 8 පමණ වෙලා. පැය දෙකක පමණ කාලයක සිට නොදුටම වහිනවා. තද සුළුගත් සමග විදුලි කොටනවා. අහස වේගයෙන් ගොරවනවා. මේ සියලු සිදුවීම් සිදු වුවත්, ගසේ වදුරන් සිටින බවක්වත් ඇසෙන්නට තැහැ. ඒ තරමටම මේ සිදුවීම් හමුවේ වදුරන් නිහඩයි. පූංචි පැටවි බැඩි එල්ලා ගත් වදුරු අම්මලා මේ රංචුවේ සිටියා. සිතල නිසා, ගෙරවිල්ල නිසා පූංචි පැටවෙක්වත් කැළසන්නේ තැහැ. මේ සතුන් සතුරින් මේ දුක විදිනවා වගයි. මුනුප්‍රා දරුවෙක්, වැඩිහිටියෙක් මේ වහින වැස්සට, සිතලට, විදුලි කෙටිල්ලට හසු වුනොත් මොන තරම් එයට එරෙහිව ප්‍රතික්‍රියා දක්වයිද? ඒත් ඒ සතුනට ඒ දුක ගැන කිසීම හැඟීමක් තැහැ. ප්‍රතිවාරයක් තැහැ.

ඒ තරමටම මේ තිරිසන් සතුන්ට දුක පත්තියන් වෙලා.

දිරස කාලයක් සතර අපායේ ඉදාලා, ඒ සතුන්ට දුක පුරුයි. දුක සැෂපෙන් භාර ගන්නවා. මේ තරම් ගොරවමින්, විදුලි කොටමින්,

සුළුග හමුම්න් වැසි වසින විටත් දුකක් තොදුනෙන මේ සතුනට සංසාරය කොතෙක් දුර වෙයිද?

ඒ සතුන් දුක කියන වචනයේ සැබැඳූ අර්ථය දත්තේ තැහැ. ඒ නීසාම කලුප ගණනාවක් ගියද මේ සතුනට සුගතියේ සැප ඇති දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය උපතක් සිදුවන්තේ තැහැ. නමුත් මනුෂ්‍ය දරුවෙක්ට මේ ස්වභාවය තැහැ. වැස්සකදී, සිතලකදී ක්ෂණිකව ප්‍රතිචාර දක්වනවා. ඒ අයට දුක දැනෙනවා. එහෙම දැනෙන්තේ දුක පිළිබඳව හැඟීමක් ඇති නීසා. මේ තිරිසන් සත්ත්ව ජ්විතත්, ඔබගේ උතුම මනුෂ්‍ය ජ්විතයත් සංසන්දනය කරලා බලන්න. මනුෂ්‍යයා දුක හඳුනා ගැනීමේ, අවබෝධ කර ගැනීමේ හැකියාව අතිත් මොන තරම් ඉදිරියෙන්ද සිටින්තේ කියලා. සසර දුක ගැන වැටහිමක් ඇති කරගත් නීසාමයි ඔබට මේ ප්‍රණාවන්ත මනුෂ්‍ය ජ්විත ලැබිලා තිබෙන්තේ. නමුත් හැම මනුෂ්‍යයාටමත් මේ හැකියාව ලැබේ තොමැති බව අපි අත්දැකීම් තුළින්ම තේරුම් ගන්න ඕනෑ. දිනක් හික්ෂුව හමුවට බොහෝම සැපට හැඳුණු, සුරතල් ලොකු තරුණ ඇල්සේෂන් බල්ලෙක් සමග පැමිණි තොතා කෙනෙක් මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. ‘හාමුදුරුවන් මට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා, ඔබ වහන්සේගෙන් පිළිතුරක් බලාපොරාත්තු වෙනවා’ කියලා. හික්ෂුව සිතුවා ධර්මය ගැන ප්‍රශ්නයක් වෙන්න ඇතිය කියලා. ‘හාමුදුරුවන් මේ මගේ සුරතල් බල්ලා රළුග ආත්මයේදී මගේ දරුවෙක් කරගන්න මට ඕනෑ. ඒක කරගන්නේ කොහොමද?’ ප්‍රශ්නය ඇය ඇසුවේ කිසිම වකිතයකින් තොරවයි. ඇයට දිය යුතු එකම පිළිතුර නම් ‘ලෙන ආත්මයේ මේ බල්ලා මධ්‍ය දරුවෙක් කරගන්න බෙක් තැහැ. හැබැයි රළුග උපතේදී ඔබ සුනඛයකුගේ කුසේ බැල්ලි පැටවෙක්ව ඉපදෙන්න නොදුටම ඉඩ තිබෙනවා. මේ සුනඛ සංයුත්ව ඔබ සිතින් ඉවත් කර තොගත්තොත්.....’ කියලා.

බලන්න මේ බුද්ධේය්තපාද කාලයකදී ලැබූ මනුෂ්‍ය ජ්විතයන්, තිරිසන් යෝතියේ උපත ලද සතෙකුන් අතර තිබෙන පරතරය දැකින්න දක්ෂ තැහැ. ඇය සමාජයේ ඉහළ තලයේ

සමාජ තත්ත්වයක් හිමි කාන්තාවක්. තමා සසර කළ මහා පුණුෂ ගක්තියකින් ලබා ගත් මේ මිනිසත් බව දක්ෂ භාවයෙන් කළමනාකරණය කිරීමට ඇති තොහැකියාව නිසාමයි සත්ත්වයා සතර අපායට වැශෙන්නේ. මේ දක්ෂ භාවය මතුකර දෙන්නේ කලාණ මිතු ආගුය මගින්මයි. වර්තමාන සමාජයේ අලුත්ම විලාසිතාව තමයි සමහර පින්වතුන් කලාණ මිතුයින් ලෙස ඇසුරු කරන්නේ තිරිසන් සතුන් වීම. මනුෂ්‍යයන්ට වඩා තිරිසන් සතුන් හොඳ යැයි කියා තිරිසන් යෝතියේ සතුන් කලාණ මිතුයන් ලෙස ඇසුරු කිරීම.

කලාණ මිතු සතුන් ගැන කථා කිරීමේදී ගෙවල්වල ඇති කරන සූරතල් විසිතුරු මාඟ ගැනැද මතකය අවදි උනා. ඔක්සිජන් තල ක්‍රියාත්මක වන මාඟ ටැංකි තිවාසවලට විලාසිතාවක් සේ එකතුවී තිබේ. සමහරවිට ගෙදර පිහිටි කාන්තීම මැද මිදුලේ ඇති පොකුණේ මාඟ ඇති කරයි. ගෙදර පින්වත් නොනා මහත්මයා මාඟ ටැංකිය ඉදිරිපිට භාන්සි පුටුව තබාගෙන විවේකය ගත කරන්නේ මාඟන්ගේ හැසිරීම් රටා දෙස බලමිනුයි. පින්වත් නොනා මහත්වරු ද්වසේ වැඩි වේලාවක් මාඟ ටැංකියේ වමත්කාරය නරඹයි. මෙය සමාජයේ පැතිරිගෙන යන අලුත් ‘භාවනාවකි’. මේ භාවනාවට අඩි ‘මාඟ ටැංකි භාවනාව’ යැයි කියමු. මේ භාවනා කිරීම නිසා අධික රුධිර පීඩනය, මානසික ව්‍යාධීන් අඩුවන බව වෙදා මතයක් ලෙස ඔවුන් දක්වයි. එය ඔවුන් තරයේ විශ්වාස කරයි. ඒ නිසාම විවේක කාලයේ ‘මාඟ ටැංකි භාවනාව’ කරයි. සැබැවීන්ම මෙය භාවනාවකි. ඒ කියන්නේ වැඩිමති. නමුත් වැඩින්නේ තිරිසන් සත්ත්ව සංඡාවයි. මාඟන් පිළිබඳ කැමැත්තයි. ජන්ද රාගයයි. ඒ කියන්නේ ඔබ නොදැනුවත් භාවයෙන් වඩන්නේ සතර අපායයි. එහි මාඟ බිත්තරයක ප්‍රතිසන්ධියයි. දහස් ගණනින් වියදම් කරලා, විසිතුරු මාඟ සූරතලයට හදලා, රුධිර පීඩනය, මානසික ව්‍යාධීන් අඩු කරගන්න ගිහිල්ලා ඔබ වැශෙන්නා වූ අගාධයක ගැහුර කොපමණක්ද? මේ පින්වත් නොනා මහත්වරුන්, තමන්ට නිරෝගීභාවයට පාර පෙන්වන, කලාණ මිතුයින් වශයෙන්

සලකන්නේ තිරිසන් යෝනියේ මාංත්‍රය. එම කලුණාණ මිත්‍රයා තිරිසන් යෝනියට යැමට ඔබට පාර කියා දෙනු නියතය. 'කලුණාණ මිත්‍රයා' යන්නෙහි අරුත පවා අප නිවැරදිව හඳුනාගත යුතුව ඇත. කලුණාණ මිත්‍රයා යනු කළේප සිය ගණනක් ඔබට දුක් දෙන, සතර අපායන් ඔබට මුදා ගැනීමට මාර්ගය පහදා දෙන උත්තමයාය. මහු අවිද්‍යාවේ අදුරෙන් ඔබට දුරස්කේකාට, ප්‍රඟාවේ ආලෝකය දෙසට යොමු කරයි. මෙවැනි කලුණාණ මිත්‍රයෙක් ඔබ සෞයා ගැනීමට නම්, මූලින්ම ඔබ ඔබට කලුණාණ මිත්‍රයෙක් විය යුතුය. ඔබ ඔබට කලුණාණ මිත්‍රයෙකු වන්නේ බාහිර කලුණාණ මිත්‍රයෙකු ආග්‍රය කිරීමට, සෞයා ගැනීමට පෙරාතුව එවැනි සත්පුරුෂ කලුණාණ මිත්‍රයෙකු ඇසුරු කිරීම වළක්වන ඔබ තුළ ඇති මාන්ත්‍රය පරාජය කර නිහතමානිකම ඇති කරගැනීම තුළින්ය. ඔබ තුළ ඇති අභ්‍යන්තරකම, මාන්ත්‍රය පරාජය නොකොට, ඔබ නිහතමානී නොවුන භොත් සත්පුරුෂ කලුණාණ මිත්‍රයෙක් සිය ගණනක් ඔබට මූණගැසුනද, ඔබ ඔබගේ මතවාද, දාශ්ටේවල පැටලි තව තව අකුසල් රෙස්කර ගන්නවා විනා, යහපත කරා ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකරයි.

සැබැඳු කලුණාණ මිත්‍රයා මතවාදයක, දාශ්ටේයක එල්ලී ගත් අයකු නොවේ. මහු සම්මා සම්බුද්ධ දාණයෙන් අවබෝධ කර වදාල ශ්‍රී සද්ධර්මය, එකම මාර්ගය කරගත්තෙක්. එය දාශ්ටේ මතවාද තැති විවෘත ධර්මයකි. හික්ෂුවගේ හික්ෂු ජ්විතය තුළදී, මේ අභ්‍යන්තරභාවය නිසා මොන තරම් ගිහි පැවැදි පිරිසක් අකුසල් කරගන්නවා දැකළා තිබෙනවාද. වචනයෙන් කියන්නට අකමැති අකුසල් කරගෙන තියෙනවාද. හික්ෂුව මේ මොහොතේ යම අවබෝධත්මක ස්වභාවයක සිටිනවා නම් එහි මුල්ම ගොරවය හිමි වන්නේ හික්ෂුව තුළ ගොඩනගාගත් නිහතමානී කම්මලයි. එම නිහතමානිකම හික්ෂුව ඇතිකර ගත්තේ සද්ධර්ම ගුවණය නිසාමයි. ඒ තුළින් වැඩිනු තෙරුවන් කෙරෙහි වූ ගුද්ධාව නිසාමයි. සංසාරිකව වැඩු පුරුදු නිසාමයි. ඒ නිහතමානිකම හික්ෂුවට නොතිබුණා නම් හික්ෂුව තවම අසරණයෙකි.

මුළුන්ම හික්ෂුව, හික්ෂුවට සත්පුරුෂයෙක් වුණා. දෙවනුව සත්පුරුෂ ආගුර සොයාගෙන ගියා. සාඩු.. සාඩු.. ඒ නිහතමානී භාවයට මාගේ නමස්කාරය වේවා..

තෙරුවන් නමස්කාරය කළාට අනාතුරුව මා නමස්කාරය කරන්නේ ඒ නිහතමානී භාවයටමයි. තමුත් ඔබ අදක්ෂනම සංසාරික පුරුදු හිග නම් මේ ප්‍රතිපදාව තුළ වැඩෙන්නේ අහංකාරකමමයි. මේ අවාසනාවන්ත භාවයෙන් ඔබ වහා මිදිය යුතුයි.

මේ බිහිසුනු සිර දැඩුවමින් නිදහස් නොවුන නොත්..

හික්ෂුව ඉදිරියට පැමිණි එක් පින්වත් මහත්මයෙක්, තමා තුළ තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති ගුද්ධාව ගැන විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළා. ‘හාමුදුරුවනේ මා තුළ ඇති ගුද්ධාව නිසා අලියෙක් ඉදිරියට වුණත් යන්න මට පුළුවන්’ කියලා. තමා තුළ වඩවා ගත් ගුද්ධාව මමත්වය, මාන්නය තුළින් මොන තරම් අපවිතුහාවයට පත් කරගෙන තිබෙනවාද?

මෙය මෝහ මූලික ගුද්ධාවකි. ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාව ඇතිකරගන්නේ අලි ඉදිරියට යැමට නොවේ. අලියා ඉදිරියට යන්නය කියලා අපව මෙහෙයවන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමට පුරුෂ වීමටයි. අලි ඉදිරියට යැමට නම් ඔබ කළ යුත්තේ සත්වේදානයට ගොස් ඇත්ගොවිවකු වීමට අදාළ පායමාලාවක් හැදැරීමයි. තෙරුවන් සරණ යන්නේ ධර්ම මාරුගයේ ඉදිරියට යැමටය. විරයන් වීමට නොවේ. ඔබව විරයෙක් කිරීමට හදන්නේ මාරයාමය. විරත්වය ඔබට ආරෝපණය කර සක්කාය දිට්ධීය පෙළුෂණය කිරීම මාර ධර්මයයි. හික්ෂුව එම පින්වත් මහත්මයාට කියා සිටියේ ‘මහත්තයෝ, සිත නැවත මවැනි ප්‍රකාශයක් ප්‍රකාශ කරන්න හදනකාට, තමා තමාටම ටොක්කක් ඇතෙනගන්න’ කියායි. මෙය ‘හරක් සිතක්’ යැයි සිතන ලෙසයි. යම් හෙයකින් එම මහතා, එම මෝහ මූලික ගුද්ධාව දරාගෙන වල් අලියෙක් ඉදිරියට හියා තම් එය මහුගේ විනාශය වීමටද ඉඩ තිබේ. දැඩිව විරයෙන් ධර්ම මාරුගයේ ඉදිරියටම යැමට උත්සාහ කරන

පින්වතුන්ව, මාරයා එම ගමනින් ආපස්සට හරවන්නේ තණ්ඩාව, මාන්නය, දිවිධීය කියන ධර්මතාවයන් හරහාමය.

මල මේ භව ගමනින් නිදහස් වෙනවාට මාරයා අකමැතිය. මේ බව ඔබ හොඳින් තේරුම්ගෙන තණ්ඩාව, මාන්නය, දිවිධීය කියන අසත්පුරුෂ ධර්මයන් පරාජයට පත් කළහොත්, ලෝකය තැමැති මාරයාගේ හිර ගෙදරින් නිදහස් වීමට ඔබට හැකිය. මල ලබන එම නිදහස්, ජ්විතාන්තය දක්වා ලැබූ සිර දැඩුවමකින් නිදහස් වීමට වඩා ලක්ෂ වාරයක නිදහස් වීමකි. කළේප සියක් කොරී, ප්‍රකොරී ගණනක සිට අතිතයේදී ගෙවන ලද, අනාගතයේදී ගෙවා දැමීමට නියමිත අති බිජුපූජු සිර දැඩුවමකින් නිදහස් වීමක්ය.

විත්තිකරුවාත්, පැමිණිලිකරුවාත්, වැරදිකරුවාත්, විනිපුරුවරයාත්, ඔබම වූ ලොවක, නිදහස් වීම පසසක තබා, බන්ධනාගාරගතව සිටීම සැපයක් කොට දකින, සිරකරුවකුගේ මතෙක්ඩාවයෙන් මිදිමට කාලයයි මේ. සම්මා සම්බුද්ධ මාර්ගයයි මේ. සිරකාර මතෙක්ඩාවය ඔබ තුළ ඇති කරන්නේ තන්ඩාව, මාන්නය, දිවිධීය විසින්මය. මමත්වයේ දැඩි හාවය නිසාමය. ඔබට රිදුම් දෙන මේ භව තුවාලය, සුවපත් කරගැනීම සඳහා වෙහෙසෙන සැම මොහොතකම, සුවපත් වෙමින් යන තුවාලය මත මාරයා විසින් තණ්ඩාව, මාන්නය, දිවිධීය තැමැති ඉහත විෂ්වීජ තබයි. තුවාලයේ වේදනාව මතට, මාර දුවරුන්ගේ සියුමැලි ඇගිලි තුවුවලින් ලැබෙන පහස, සැපය නිසාම ඔබ ඒ විෂ්වීජයන්ට කැමතිය. ප්‍රියය. මේ පහස, සැපය අනිතා වශයෙන් දැකීමට අප ප්‍රමාද වෙන්නේ විදීමට ඇති ජන්දරාගය නිසාමය. තුවාලයත්, වේදනාවත් ඔබගේමය. ප්‍රශ්නය වන්නේ එය ඔබු දුවවා ගන්නේ ඔබ විසින්ම වීමය. මඩ දිවීම යනු කුණුවීමයි. මේ කුණු වූ අධ්‍යාත්මය අයිති සතර අපායටය.

ශික්ෂුව ඉහත සටහන සටහන් කළේ අදක්ෂ හාවය නිසා සතර අපායට වැටුණු මනුෂ්‍යයෙක් පිළිබඳ කරුණු සඳහන්

කරන්නටය. එක්තරා මහත්මයෙක් සිටියා, ඔහු දක්ෂ පිහිනුම් කරුවෙක්. නිරතුරුවම ගැහුරු දියේ පිහිනාන්න දක්ෂයි. ඔහු ගැන දැන්න කිසිවෙක් සිතන්න තැතුව ඇති මොහු කවදාකවත් දියේ හිලී මිය යයි කියලා. අපි නොසිතන දේවල්, හේතුවල ධර්මයන් තිසාම සිදුවන ලෝකයේ මේ මහත්මයා මුහුදේ පිහිනීමට ගොස් ජලයේ ගිලී මිය යනවා. බලන්න ස්ථීර ගක්තිමත්හාවයෙන් ගන්නා වූ ලෝකය, 'මම' මොහාතින් බිඳී විසිර ගිය ස්වභාවය.

පිහිනුම් දක්ෂයෙක්ය කියන නොබිදෙන විශ්වාසය, මොහාතින් බිඳී ගියා. මොහුගේ කකුලේ කෙණ්ඩ පෙරලීම හේතුවෙන්. මොහු ගොඩාක් පින් දහම් කරගත්ත අයෙක් නොවෙයි. විනෝදහිලිව ජ්වන් වූ අයෙක්. මේ මරණය සිදුවෙලා මාස 4 කට විතර පස්සේ මේ මියගිය මහත්මයා අරමුණු කොට සිටියදී හික්ෂුව ඉදිරියට පාවත්ත ස්වභාවයේ මිනිස් රුවක් පැමිණියා. මේ සත්ත්වයාට තිබුණේ බොහෝම සියුම් කයක්. පොලොවෙන් මිටර 8 ක් පමණ උසිනුයි හික්ෂුව මුහුව දැක්කේ. පාවත්ත ස්වභාවයේ සත්ත්වයෙක්. මිනිස් රුවක්. හරියට භුත ස්වභාවයක් වගේ. මේ මිනිස් කයක් සහිත සියුම් සත්ත්වයාගේ මුහුණේ ස්වභාවය ඔබට විස්තර කරනවා. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඔබ යමෙකුගේ බෙල්ල මිරිකනවා. එතකොට ඔහුගේ මූනේ ස්වභාවය ඔබට මතකද? ඇස් ලොකු වෙලා, උඩ හිහිල්ලා, තළල රැලි වෙලා... මරණ බිය රැඳුණ මුහුණක් නේද ඔබ දැක්නේ. මෙන්න මේ ස්වභාවයේ මරණ බිය රැඳුණු, ඇස් ලොකු වී ගිය, තළල රැලිවැටුණු ස්වභාවයක් තමයි මේ භුත සත්ත්වයාට තිබුණේ. මොහු තුෂ්නිම්භාත්ව සිටියේ හරියට බිරාන්ත වෙලා වගේ. ඔබ එය මෙහෙම සිතන්නකේ. මනුෂ්‍යයෙකුගේ හිසට පොල්ලකින් ගැසුවහොත් ඔහුට මොහාතක් යනතුරු සිතා ගන්න බැහැ නේද මොකක්ද වුණේ කියලා. මෙවැනි ස්වභාවයකුයි මේ භුත සත්ත්වයා තුළ දිස්වුණේ. විනාඩි 2 කින් පමණ එම භුත සත්ත්වයා ද්රැගනයෙන් නොපෙනි ගියා.

හික්ෂ්ව සමාධියෙන් පසුවෙන විට දුටුව එම භූත සත්ත්වයා ගැන තබන පහත සටහන අනුමාන වගයෙනුයි ගලපා සටහන් කරන්නේ.

තමා තුළ තිබු පිහිනීමේ හැකියාව නිසා දියේ ගිලි මිය යන මොහොතේ මොහුට හිතා ගන්නවත් බැරි වෙලා තිබෙනවා තමාට මොකද වුණේ කියලා. තමාගේ හැකියාවන් ගැන නිත්‍යභාවයෙන්, ස්ථීරභාවයෙන් මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් ගන්න අයට එම හැකියාවන් වරදීන විට පරදීන විට විශාල තැකිගැනීමක් හට ගන්නවා. ජලය තුළ ජ්විතයන් මරණයන් අතර සටහනක් කරන විට ගක්තිමත් කුසල් හෝ අකුසල් සිතක් පහළ වන අවස්ථා අඩුයි. මැරෙන මොහොතේ ගක්තිමත් කුසල්, අකුසල් විත්තයක් සකස් නොවන නිසා පාවත්ත භූත ස්වභාවයේ සත්වයෙක් ලෙස තමන් මියගිය නිවස ආශ්‍රිතව පිටත් වෙනවා. මෙය හටයේ උපතක්. මෙම සත්වයාට ආයතන හය පිහිටා තිබෙනවා. ඒවා බාහිර රුප සමග පස්සය වී පංච උපාදානස්කන්ධය සකස් වෙනවා. සමහරු මෙයට අන්තර්හවය කියල කියනවා. අන්තර්හවය බුදුදහම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. හටයේ උපතක් වන මෙම භූත ස්වභාවයේ සත්වයාට තමයි පාංශකුල පින්කම, සත් ද්වසේ පින්කම පුරාක් වටින්නේ. නිදාගෙන ඇහැරැණු දරුවෙකුගේ මූහුණට වතුර විකක් ඉහිනකාට දරුවා අවදිවෙනවා සේ පාංශකුල පින්කමේ හෝ සත් ද්වසේ පින්කමෙන් ගක්තිමත් විත්තයක් සකස් කොටගෙන මොහු තැවත උපතකට යනවා.

ආරක්ෂා විමේ අරුණ...

මහ මොන තරාතිරමක කෙනෙක් වුවත්, ඔබගේ ආරක්ෂාව උදෙසා ඔහ මොන තරම් උනන්දු වෙනවාද? අපිට මගතොට ගමන් කරන සමහර විටක පෙනෙනවා වේගයෙන් දාචනය වන අධිවේතී වාහන. සන්නද්ධ හටයන්, නැවත අව් ආපුඩ... මේසා විශාල ආරක්ෂක ක්‍රම උපයෝගී කරගෙන ආරක්ෂාව සොයන ස්වභාවය.

තම ආරක්ෂාව උදෙසා, දරුපවුලේ, ව්‍යාපාරයේ, තනාතුරේ ආරක්ෂාව උදෙසා මනුෂ්‍යයා දෙවියන් සරණ යනවා. ගහ තාරකා, ජේතිජ්‍යාය, මිට්‍යාදාඡ්‍රීක දේශකයන් සරණ යනවා. යමකින් පිහිටක් ලැබෙයි කියලා විශ්වාසයක් තිබෙනවා නම් මහා කුළුගල් පර්වතයක් යටින් කෙරුවු කැබැල්ලක් ගහල හරි පිහිට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අංගයෙන් ඉතාමත් ප්‍රාථමික ඇදහිලි විශ්වාසයන් ඇතිව සමාජයේ සමහරු කියා කරනවා. මේ ආරණ්‍යයේ පිහිටි කදුගැටය මුදුනේ සිට ඇත පරිසරය දෙස රාත්‍රියේ බලන විට සිය ගණනාවක් විදුලි ආලෝක ඇසට පෙනෙනවා. ඇත කදුගැට සිසාරා දැල්වෙන මේ සෑම ආලෝකයක්ම දැල්වූ මිනිසුන් සොයන්නේ ආරක්ෂාවයි. සත්ත්වයා කාමයට ඇති කැමැත්ත නිසා එය අත්විදිමට ජ්වත් වීම සඳහායි ආරක්ෂාව සොයන්නේ. වැඩි කළක් ජ්වත් වෙන්න, වැඩිපුර ඇසට, කනට, තාසයට, දිවට, මනසට, කයට ආහාර ආශ්වාදය අයිති කර දෙන්න.

මේ සැවොම ආරක්ෂා වෙන්නේ 'මම' පොෂණය කිරීම සඳහාය. අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දෙයක් ආරක්ෂා කිරීමට

අපි ගන්නා වූ වෙහෙස නිසා කවදා හරි දිනක අප දුකට පත් වෙනවා. අප පාරක තොටක ගමන් කිරීමේදී පේනවා පින්වත් ඔබ යන වේගය. මේ වේගයේ තරමටම තමන්ගේ ජ්විතය තුළ බලප්වත්වන තෘප්තියාවද වේගවත්. ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, කයට, මනසට ආශ්චර්ය අයිති කර ගැනීමේ ස්වභාවය මතින මිනුම් දැන්ව තමයි මේ වේගය. ඒ නිසා ඔබ වේගවත් නම් ඔබට බොරු කරන්න බැහැ. ඔබ ගොඩාක් දේවල් රැක ගන්න, ලබා ගන්න, අයිති කර ගන්න යන කෙනෙක්මයි. මේ වේගය පින්වත් ඔබට පුදුම ආශ්චර්යක් ද්‍රව්‍යවත්වා. ‘අනික් අයට වඩා මම ඉහළින්’ කියලා දැනෙනවා. මේ සැප තව තව විදින්න, තව තව ඉහළට යන්න, තව තව ආරක්ෂා වෙන්න අවශ්‍යය කියලා දැනෙනවා. මෙවැනි අදහස්වලින් ඔබ මත් වෙළයි ඉන්නේ. ආශ්චර්යේ සතුට මිස කාමයේ ආදිනවයන් ගැන හිතන්න ඔබලාට විවේකයක් තැහැ. මෙය මත්‍යාංශය ස්වභාවයයි. මෙම මත්‍යාංශය ස්වභාවය තුන් කාලයටම පොදුයි. ඒ නිසා ඉහත ස්වභාවයන් වෙනස් කරන්න සමතෙක් තැහැ. ඔබ නායකයෙක්, පාලකයෙක්, විධායකයෙක් වෙන්නේ, පෙර සංසාරිකට රස් කළ පින් නිසාමයි. ඔබ පින නිසා ඔය තැනට පත් වුවත්, පිනෙන් ලැබූ ජ්විතය, එහි සුළු භාවය ඔබව විනාශය කරා රැගෙන යන්න ප්‍රාථමික ඉතුළත්තා නම් ධර්මානුකුල ජ්විතයකට ඔබ යොමු වෙන්න වෙනවා.

ධර්මානුකුල ජ්විතයක් සඳහා පින්වත් ඔබ වගකීම්, ව්‍යාපාර, තනතුරු, අතහැරිය යුතු තැහැ. තමාට පැවරෙන වගකීම් නිවැරදිව ඉටු කරමින් තමා මෙලොට පරලොට දේශීහිදීම ආරක්ෂා වෙන්නේ කෙසේද කියලා සිතීම වැදගත් වෙනවා. එයට ඉතා ප්‍රත්‍යාශ මාර්ගය ලොවිතුරා බුදු සම්ඳුන් දේශනා කර තිබෙනවා. යමෙක් තෙරුවත් කෙරෙහි අවල ගුද්ධාව, සීලය, දන් දීම, මෙත්තිය තම ජ්විතය තුළින් වැඩුවහොත් එයට වඩා ආරක්ෂාවක් මෙලොට, පරලොට වශයෙන් තැහැය කියලා. ඔබ නිරතුරුවම පළවෙනියා වීමට අයුතු ආකාරයෙන් උත්සාහ නොගන්න. නිරතුරුවම ජයග්‍රාහකයෙක් වීමට උත්සාහ ගන්න.

එෂ්ට්‍රිච් ඔබ අතින් වන අකුසල් අඩු වෙනවා. ඔබ ධර්මය විශ්වාස කොට අව්වාරයෙන් පළවෙනියා වීමට උත්සාහ තොකාට, ජයග්‍රාහකයෙක් පමණක් වීමට උත්සාහ කලෙන් කවදාහරි ද්‍රව්‍යක ධර්මය විසින් ඔබව පළවෙනි තැනට ඔසවා තබනවාමය. ඔබට ඒ තැන හිමි නම්, මේ ආකාරයෙන් ඔබ හික්මීමට නම්, අර්ථවත් ලෙස තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාවෙන් යුක්ත විය යුතුය. සීලය, ද්‍රන්දීම්, මෙමතිය ඔබ ජීවිතය තුළින් වැඩිය යුතුය. එෂ්ට්‍රිච් ඔබට එම ධර්මතාවයන් ඔබේ ආරක්ෂාව පිළිස හොඳම සහකරුවා කර ගැනීමට ඔබ දක්ෂ වනු ඇතේ.

ඔබ කුවුරුන් වුවද, යම් තැනකදී ඔබ ආරක්ෂා වූවා නම්, අනතුරකින් බේරුණා නම්, ඒ ඔබ ආරක්ෂා වූයේ ඔබ වැඩි තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාව, දාන, සීල, මෙමතියේ ගක්තිය තිසාමය. නමුත් ඔබ සිතන්නේ ඔබ ආරක්ෂා වූයේ, අනතුරින් බේරුණේ තමාට යොදා සිටින ආරක්ෂක විධිවිධාන, එසේත් තැනිනම් වෙනත් බාහිර හේතුවක් තිසාය කියලා, එය සත්‍යයක් තොවේ. ඔබ දැක්ලා තිබෙනවා, අහලා තිබෙනවා විභාල ආරක්ෂක වළපු දමාගෙන සිටියත් එක මොහොතුකින් බෝම්බ කරුවෙක් මේ සියල්ල විනාශ කරගෙන තමනුත් විනාශ වෙනවා. ඒ කියන්නේ මොන තරම් ආරක්ෂක පවුරු තිබුණු ප්‍රහාරකයා උපතුමයිලි නම්, මරාගෙන මැරෙන අයෙක් නම් ආරක්ෂක උපතුම අසාර්ථක බවයි.

කොට්ටේ ගණන් මුදල් වියදම්කර කරන ආරක්ෂක කුම අසාර්ථක නම්, අපි බලමු ලොව සාර්ථකම ආරක්ෂාව ලබන්නේ කොහොමද කියලා. ඒ සඳහා ඔබ ඔබ තුළින් අවංකවම තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබමින් දානය, සීලය, මෙමතිය ජීවිතයට පුරුදු කර ගන්න වෙනවා. ඔබ තිරතුරුවම දත් දෙන කෙනෙක් නම්, සීලයක පිහිටා එම සීලය ආරක්ෂා කරන අයෙක් නම් සත්ත්වයා කෙරෙහි මෙත් වඩන අයෙක් නම්, ඔබේ ආරක්ෂාව ගැන ඔබ බිය වෙන්න අවශ්‍ය නැඣැ. හැබැයි ඉතින් සංසාරිකව යම් අකුසල කර්මයක් විජාක දෙන්න තිබෙනවා නම්, ඔබට එයට මූහුණ

දෙන්න වෙනවා. ඔබ දක්ෂ නම් එතැනැදින් ඔබට විපාකයන්ගේ ස්වභාවය හින කිරීමට සමහරවිට අවස්ථාව තිබෙනවා.

දැන් අපි බලමු දන්දීම, සිලය, මෙමතිය වඩා කෙනා ඒ තුළින් ආරක්ෂාව ලබන්නේ කොහොමද කියලා. ඔබ එය මේ විදිහට ගලපා ගන්න අවශ්‍යයි. ඔබ දන්දෙනවා නම්, සිලයක් ආරක්ෂා කර ගන්නවා නම්, මෙමතිය වඩා නම් නිරතුරුවම ඔබ කරන මේ පින්කම් දෙස සම්ඟක්දාඡ්ටික දෙවියන්, සම්ඟක්දාඡ්ටික යක්ෂයන් බලාගෙන සිටිනවා. ඒ අය ඔබ කරන පින්කම් දැකලා සතුවූ වෙනවා. මම පින් අනුමෝදන් වෙනවා. දිනපතා තැවත තැවත මෙය සිදුවන කොට ඉහත දිවා බලවේග, විශේෂයෙන්ම සම්ඟක්දාඡ්ටික යක්ෂ බලවේග පින් අනුමෝදන්ව තම ගක්තියද වර්ධනය කරගන්නවා. සම්ඟක්දාඡ්ටික යක්ෂ බලවේග යනු පෙර ජීවිතවල රට ජාතිය ආගම උපකාරී වන මතෙක් භාවයන් දරාගත් ස්වභාවයේ යක්ෂ කොට්ඨාසයකි. මේ අය පෙර ජීවිතවලදී රට, ජාතිය, ආගම උදෙසා දිවි දෙවැනිකොට කැපවුණු, සටන් කළ ගිහි පැවිදි මනුෂ්‍යයන්. මේ අයද ඔබට ප්‍රිය වෙති. මවුන් ඔබට ප්‍රිය වන්නේ ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය, දාන සිල භාවනා මාර්ගය වඩා අයෙකු නිසාය. ඔබට තොපෙනුනාට දැන් මේ බලවේග නිරතුරුවම ඔබ පසුපසින් ගමන් කරයි. ඔබ නිවසේ සිටියද, කාර්යාලයේ සිටියද, වාහනයක ගමන් කළද, යුද බිමක සිටියද මේ බලවේග ඔබ වටා ඔබට තොපෙන්නට සිටියි. ඔබන් සමග ගමන් කරයි. අවදානම් අවස්ථාවකදී මැදිහත්ව ඔබව අනතුරුවලින් ගලවා ගතියි. මේ බලවේග, ඔබ වාහනයක ගමන් කරදී එම වාහනය තුළ ගමන් කරයි. බෝම්බකරුවෙක් වාහනයට පැන්නහොත් ඔහුගේ ඉලක්කය වරද්දයි. ඉලක්කය වරදවන පරදි ඔහුව ඉක්මන් කරවයි. එක්කො ප්‍රමාද කරවයි. ඔබ තොදන්නවාට මෙම බලවේග සතුරාට ඉලක්කය වැරද්දීමට ඔබගේ වාහනයේ ඇක්සලේටරයට බර දී වේගය වැඩි කරවයි. අනතුරින් ඔබ ගැලවෙයි. එහෙත් ආරක්ෂාවට සිටි අය, එසේත්

නැතිනම් මහමග සිටි අය අනතුරට පත්වේ. සම්බද්ධීටික දිව්‍ය යක්ෂ බලවේග මෙලෙස ඔබව ආරක්ෂා කරයි. මේ ආරක්ෂාව ඔබට ලැබුණේ ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය, දාන සිල භාවනා මාරුගය වචන අයකු නිසාය. ඔබව ආරක්ෂා කළේ පිනත කැමති, පින් කරන අයට කැමැති රට, ජාතිය, ආගම උපාදානය කරගත් සම්බද්ධීටික දිව්‍ය, යක්ෂ බලවේගය. ඒ නිසා ඔබත් රට, ජාතිය, ආගම උදෙසා ජීවිතය කැප කරන කෙනෙක් නම්, ලෝකයේ ඇති සැබැම ආරක්ෂක ක්‍රමයෙන් ආරක්ෂා වෙන්න දක්ෂ වෙන්න. මේ ආරක්ෂක ක්‍රමයේ ඇති සුවිශේෂී ලක්ෂණය වන්නේ මින් ආරක්ෂාවන්නේ ඔබගේ මෙලොව ජීවිතය පමණක් නොව පරලොව ජීවිතයද ඉන් ආරක්ෂා වන නිසාය. මරණ්න් මතුව සතර අපාය නමැති අණක් ගුණක් නොමැති තුස්තවාදයෙන්ද ඔබව ආරක්ෂා කර ගැනීමට ඉහත ප්‍රතිපදාව හේතු වනු ඇත.

ඒ නිසා රට ජාතිය ආගම නාමයෙන් ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, කයට, මනසට ආහාර හොයන පින්වත් ඔබ රට ජාතියේ නාමයෙන් සැබැ ලෙසම ධර්මයේ හික්මෙන්න. ධර්මය ඔබේ සැබැ ආරක්ෂකයා බව හොඳින් සිහියේ තබාගන්න. සැබැවින්ම ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය අයෙක් නම්, රට ජාතිය සුරකින අයෙක් නම් මෙලොව සේම පරලොවද ජය ගැනීම ඔබගේ අරමුණ විය යුතුය.

ලතුරේ ත්‍රුස්තවාදයට වඩා හායානක ත්‍රුස්තවාදයක් ඔබ ඉදිරියේ අතැ

තාවකාලිකව රට තුළ පැවති ත්‍රුස්තවාදය පරාපාය කිරීම
හේතුවෙන් රට පුරා එල්ලා තිබූ බැනර්, තොරණ, පෙස්ස්ටර්,
දැන්වීම්, පිදු ගොරව සම්මාන, පැවත්වූ ආචාර, ඇතිවූ සෝජාව,
පුපුරා ගිය රතික්දේක්දා හඩු දෙස බැලීමේදී වසර 30 ක් තරම්
කාලයක් සමස්ත ජනතාව ඒබාවට පත්කළ ත්‍රුස්තවාදය පරාපායට
පත් කිරීම හේතුවෙන් ජනතාව මෙපමණ සතුටක් ලැබුවා නම්,
මෙට කළුප ගණන් දුක, වේදනාව, මිලේච්චත්වය, අව්චාරය,
ගින්දර, ලෝධිය සමග දුක් විදිමට සැලැස්වූ අතිතයේ ඔබ විදි
සතර අපායේ ත්‍රුස්තවාදය ඔබ පරාපාය කළහොත් මොන තරම්
සතුටක් ලබයිද?

වසර 30 ක පමණ කාලයක් පමණක් ඔබ විදි මරණ බිය
නැති විම හේතුවෙන් මේ තරම් සතුටු වෙනවා නම්, යුද්ධයේ දුක
මේ තරම් කුටුක ලෙස දැනී තිබුණා නම් ඒ සැබවින්ම ඔබ සතර
අපායේ ඇති දුක ගැන නොදන්නා නිසාමයි.

ලතුරේ යුද්ධයෙන් දිනන්න තරම්වත් උත්සාහයක් සතර
අපායෙන් මිදිම සඳහා නොගන්නේ රටත්, ජාතියත්, සම්ඛුද්ධ
ශාසනයත් ඔබේ ග්‍රහණයේ තබා ගත නොහැකි දෙයක් බව
නොදන්නා නිසාමයි. ඔබවත් ඔබේ පාලනයේ තබා ගත
නොහැකිය. යුද්ධයක ජය පරාපාය හැමදාම නිත්‍යභාවයේ තබා
ගත හැකි දෙයක්ද? නොවේමය. මනුෂ්‍යයා තුළින්ම අවුලවා
ගන්නා යුද ගිනි මනුෂ්‍යයා විසින්ම නිවා දමයි. නිෂ්පාදකයාත්

එම නිෂ්පාදනයෙන් දුකට පත්වන්නාත්, විනාශ කරගන්නාත්, නිවා දමන්නාත් මනුෂ්‍යයාමය. මේවා උදෙසා ඔබලා රස් කරගන්නා අකුසල් ඔබ පසුපසින් සෙවණැල්ලක් සේ විපාක දෙමින් පැමිණෙනවාමය. යුද බීමකදී ඔබට යම් අනතුරක් සිදු වුනොත් ඔබගේ උපකාරයට රජයක් ඇත, වෙවදා සේවා ඇත, නොයෙක් සමාජ සේවා ආයතන ඇත. එහෙන් සතර අපායට වැටෙන සත්ත්වයාට ඒ දුක වේදනාව, කුසගින්න විදිමට සිදු වන්නේ තනිවමය. කදුල් පිස දැමීමට, ලේ පිස දැමීමට, බෙහෙන් දැමීමට, සුවදුක් විවාරීමට සතර අපායේ සත්ත්වයාට කිසිවෙක් නොමැත. හේ තනිවම අපා දුක් විදිය යුතුය.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ තුස්තවාදයට වඩා සතර අපායේ තුස්තවාදය අති බිජිපූෂ්‍ය, තියුණුය, අති දීර්ශය. ඔබ සැබැං ජයග්‍රාහකයෙක් වන්නේ අනාගතයේ යම් දිනයක තැවත ඇති වන යුද්ධයක් ජය ගැනීමෙන් නොව තිරතුරුවම ඔබට අත වනන සතර අපායේ යුද්ධයෙන් ඔබ ජයගතහොත් පමණක්මය.

මනුෂ්‍යය යුද්ධය කරදී, මාරයා සාමයට අත වනයි. මනුෂ්‍යයා සාමය උදාකර ගතිදී, මාරයා යුද්ධයට අත වනයි. යුද්ධයත් සාමයත් දෙකම මාරයාගේය. මේ දෙක අතර පරතරය මනුෂ්‍යයෙකුගේ සිතක් අනිත්‍යභාවයට පත් වී තව සිතක් හටගැනීමට ගන්නා කෙටි කාලයයි. ඒ කාලය තුළ මෙහු යුද ඇඳුම ගලවා සුදේ සුදු ජාතික ඇඳුම ඇගෙලා ගනී. මේ ඇඳුම දෙකම මාරයාගේමය. මාරයාගේ මේ විකට ඇඳුම තරග වලින් මිදි සතර අපායේ තුස්තවාදයෙන් මිදීමේ මග ලොවිතුරා බුදු සම්ඳුන් බොහෝම පැහැදිලිව දේශනා කර ඇත.

තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ගුද්ධාව, තෙරුවන් ගුණ අර්ථ වශයෙන් දැනගෙන එම ගුණයන් කෙරෙහි ඇති කරගන්නා විශ්වාසය ‘ඡීවිතයේ එකම සැනසීම ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේය’ කියන විශ්වාසය, සසර දුකින් මිදීමේ එකම මාරුය ධර්ම රත්නය කියන විශ්වාසය, සංස රත්නයේ අනන්ත වූ

ගුණයන් පිළිබඳ විශ්වාසය. තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාව තිබෙන කෙනා තමන්ගේ ජීවිතයට කුමන ප්‍රශ්නයක් කරදරයක් පැමිණියද තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය පලදු කරගන්නේ නැහැ. ඔබ සිතන්න ඔබේ රුපියල් දාහක් නැති වුණාය කියල. එවිට ඔබ සිතනවා නම් 'මගේ රුපියල් දාහක් නැති වුණේ මම තෙරුවන් සරණ ගොස් ඇති නිසාමයි. නැතිනම් රුපියල් දහ දාහක පාඩුවක් වෙන්න තිබුණා'ය කියලා. 'මට තනතුර පමණක් අහිමි වුණේ තෙරුවන් සරණ යන නිසාමයි. නැතිනම් මට ජීවිතයන් අහිමි වෙන්න තිබුණා'ය කියලා. මේ ආකාරයෙන් ඔබගේ ජීවිතයට කුමන අහියෝගයක් පැමිණියද තෙරුවන් සරණ පිළිබඳ විශ්වාසය තමන්ගේ ජීවිතයේ එකම සරණ, විශ්වාසය කරගන්න. ධර්මයේ සන්දීධියික ගුණය පිළිබඳ තිරතුරුවම ඔබ විශ්වාසය තබන්න. ඊට එරෙහිව අදහස් ප්‍රකාශ නොකරන්න. මේ ජීවිතයේදීම ධර්මය අවබෝධ කර ගැනීමට, සතර අපායෙන් මිදීමට නොහැකිය කියන මිට්‍යා මතවලින් මිදෙන්න. ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ 'ධර්මය සන්දීධියිකයි' වශයෙන් දේශනා කර ඇති නිසා එම සන්දීධියික ගුණය කෙරෙහි අවල විශ්වාසය තබා ධර්ම මාරුගයේ පෙරට යන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උතුම දේශනා ඉක්මවා යැමට, සැකයන් ඇති කිරීමට ඉවහල් වන මාරපාක්ෂික සිතුවිලිවලින් ඔබ මිදෙන්න. මහා සංස රත්නය යනු ආර්ය අෂ්ට්‍රාංගික මාරුගයේ වතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ කර ගැනීම උදෙසා ගමන් කරනා පිරිසක් බව දැකින්න. මහා සංසරත්නයට උපදෙස්දීමට අවවාද අනුගාසනා කිරීමට පින්වත් ගිහි ඔබ උත්සාහ නොගන්න. තිරතුරුවම අතිතයේ වැඩසිටියා වූ ගුණයෙන් යුතානයෙන් පරිපුරුණ වූ මහා සංස රත්නයේ එම ගුණයන් යුතානයෙන් දැකිමින් සිහි කරමින් වර්තමාන මහා සංසරත්නය කෙරෙහි විශ්වාසය ඇතිකර ගන්න.

දෙවැනිව ඔබ සිලය ආර්යකාන්ත සිලයක් ලෙස ආරක්ෂා කර ගන්න. තමා අතින් සිල් පදයක් බිඳුනොන්ත ඒ මොහොත්ම එම සිල් පදය නිවැරදි කර ගැනීම, ආර්යකාන්ත සිලය ආරක්ෂා කරන

පින්වතාගේ ලක්ෂණයක්. ඔහු තමා අතින් වූ වරද හෙළි කිරීමට මැලිවෙන්නේ නැහැ. ආරයකාන්ත සිලය රකින කෙනා තමාගේ ආත්ම ගරුත්වයට වඩා, තමා සතර අපායෙන් මිදිමට කැමති වෙනවා. සිල් පදයක් ඩිඳ දමා ලබන තාවකාලික අසන්පුරුෂ ආශ්චාදයට වඩා සතර අපායට වැටුණෙන් එහිදී ලබන දිරිස විපාකයන් ගැන මෙනෙහි කරනවා. නිතරම ඔබේ ඇසට පෙනෙන තිරිසන් ලෝකයේ සතුන් විදින දුක මට නම් එපා යය සිතනවා. සිලයෙන් ලැබෙන්නා වූ ආනිංසවල අනිත්‍යාචාරය තුවණීන් දැකීම ආරයකාන්ත සිලයේ අරථය වෙනවා.

තෙවනුව ඔබ තනතුරු, නායකත්වය මේ ආදි වශයෙන් රස්කොටගෙන ඇති “මගේ ගොඩි” මේවා මගේ වසරයේ තබා ගත නොහැකි දේවල් බව සිතීමට පුරුදු විය යුතුයි. අතිතයේ මේ රටේ සිටි සැම පාලකයෙක්ටම, නායකයෙක්ටම, විධායකයෙක්ටම එම තනතුරු අහිමි වූ ආකාරය, ජනතා ප්‍රතිච්චාරයන් හින්වී ගිය ආකාරය, රෝගී වී දුක් විද මිය ගිය ආකාරය සිහි කිරීමට පුරුදු විය යුතුය. මේවායේ අනිත්‍ය ස්වභාවය දැකීමට උත්සාහ කළ යුතුය. දැන් ඔබට ප්‍රශ්නයක් මතුවනු ඇත 'භාමුදුරුවෝ' කියලා. නැත. සතර අපායේ තුස්තවාදයෙන් මිදිමට ඔබ කිසිවක් අතහැරිය යුතු නැත. තනතුරු, බිරිඳී, දරුවන් දේපළ අතහැරිය යුතු නැත. ඔබ වෙනදාට වඩා තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්චාසයෙන් තම වගකීම් ඉටුකළ යුතුය. වෙනදාට වඩා වගකීම් යුතුකම් ඉටු කිරීමේදී ජවසම්පන්න විය යුතුය. ඔබ සමාජයේ ජ්‍යෙත් වන උද්‍යෝගීමත්ම ජවසම්පන්නම පුද්ගලයා බවට පත්විය යුතුය. ඔබ තුළ ගොඩනැගෙන ආත්ම විශ්චාසය නිසා ඔබ ආත්ම අහිමානයකින් යුතුව කටයුතු කරනු ඇත. මෙය ඩුදේක් මාන්නය හෝ අභංකාරකමක් නොවේ. එය ධර්ම මාරුගය වැඩිමේදී ඇතිවන නිහතමානී ආත්ම ගක්තියකි. මේ නිහතමානීබව මමත්වයේ දැඩි භාවය නැමති මහා කළුගල සිදුරු වී නැගෙන සියුම් ජල ධාරාවන්ය. මේ සියුම් දිය දහර මහා ජල ප්‍රවාහයක් බවට ඔබට පත් කරගත හැක්කේ තමා, මගේ

කරගෙන තිබෙන සියල්ල අනිත්‍ය බව දකිමින් ජ්‍යෙත් වීමෙන්ය රුපය ඇසුරු කරමින් රුපය කෙරෙහි ඇති තාශ්ණාවයි ඔබ සියුම්කොට ගත යුත්තේ. දැන් ඔබට තේරෙනවා ඇති සතර අපායේ ත්‍යාගවාදයෙන් මිදිමේ මාරුගය, මය රටේ කරපු යුද්ධය ජය ගැනීමට වඩා මොන තරම් පහසුද කියලා. මිනිස්සු මැරෙන්තේ තැහැ. අංගවිකල වෙන්තේ තැහැ. කෝටී ප්‍රකෝටී ගණන් මූදල්, අව් ආයුධ, වැටුප්වලට වියදම් වෙන්තේ තැහැ. බංකර තනන්න, වාහන පරීක්ෂා කරන්න අවශ්‍ය වෙන්තේ තැහැ. වෙටරය කුර්ඩය ඇති වෙන්තේ තැහැ. මේ සියල්ල තැති වෙද්ද ඔබ තුළ ඇති වෙන එක දෙයක් තිබෙනවා, ඒ තමයි සතිය සහ සිහිය. සිහිබුද්ධීයන් යුතුව ඔබ සැබැඳු මග සැබැඳු ජයග්‍රහණය තෝරා ගන්න දක්ෂ වෙන්න.

යය කඩුල්ල පන ගන්න අයදී බැරි?

අප මහා පීඩාවක් ලෙසින් ගත් උතුරේ පැවැති දශක තුනක තුස්තවාදයට වඩා සතර අපායේ කල්ප ගණන් පීඩා විදින සතර අපායේ 'තුස්තවාදය' මොන තරම් හයානක වුවත්, මිනිසුන් ඒ අති හයානක තත්ත්වය ගැන නොසිනිම මහා අවාසනාවක්. සතර අපායෙන් මිදිමේ සැබැඳු මග ධර්මය විසින් හොඳින් එම පෙහෙලි කර පෙන්වා දී තිබියදීන් සතර අපායේ තුස්තවාදයෙන් නොමිදුණු අවාසනාවන්ත මහත්මයෙකුගේ නොපෙනෙන ලෝකයේ කථාවක් හික්ෂුව මහිදි සටහන් කරනවා, ඔබගේ හිතසුව පිණිස. සතර අපායෙන් මිදිමේ ඔබේ උත්සාහයට ගක්තියක්, දෙරේයයක් ලබාගැනීම උදෙසා.

දිනක් හික්ෂුව හොරොවිපතාන ප්‍රදේශයේ පෙළරාණික විනගත ආරණ්‍යක වැඩි සිටියා. එක්තරා දිනක රාත්‍රියේ සමාධියෙන් පසු වෙදදී, රටේ තනතුරක් දැරැ මහත්මයෙක් රෝගීව සිට මිය ගොස්, සතර අපායට අයිති ජ්‍රේත ලෝකයේ ජ්‍රේත ජ්‍වලිතයක උපත ලබා සිටින අයුරු දරුණනය වුණා. මේ ජ්‍රේත මහත්මයාගේ රුපය විකාති ස්වභාවයක් තිබුණේ නැහැ. ඔහු මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටියදී තිබූ රුපයේ ස්වභාවය සහිතවමයි ජ්‍රේත ලෝකයේත් සිටියේ. ඔහු එහි දුක් විදින බවක් බාහිරව පෙනුනේ නැහැ. ග්‍රේත ස්වභාවයක් මුහුණේ තිබුණා. ඇශ්‍රම්, ආහාරවලින් හිග බවක් පෙනුනේ නැහැ. විරුද්ධී බවක්ද තිබුණේ නැහැ. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජ්‍වත්ව සිටියදී ගෙදරට අදින සරම සහ කම්සයක් සහිතවම තමයි ජ්‍රේත ලෝකයේද සිටියේ. අපි මොහුට 'ජ්‍රේත ඇමැතිවරයා' යැයි කියමු.

මේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයා හික්ෂුවට ද්‍ර්යනය වන විට, හොඳින් නඩත්තු කරන ලද ගෙමිදුලක් අයිනේ වූ කාණුවක තබා තිබූ, ලියෙන් තැනු ඇදි දෙකක් සහිත පුටුවක තමයි වාචි වෙලා සිටියේ. හොඳින් සහියට ගන්න. මෙය කුණු කාණුවක් නොවේ. තණකාල සහිත අලංකාර ගෙමිදුලේ කපන ලද කාණුවක්. කාණුව පතුල සමතලා ස්වභාවයක් නොගත් නිසා මේ පුටුව කිසිම අවස්ථාවක සම්බරව තිබුණේ තැත. නිරතරුවම පුටුවේ කකුල් හතරෙන් තුනක් පමණයි පොලොවේ ගැටී තිබුණේ. ඉතිරි කකුල පොලොවේ නොගැවෙන සම්බර නොමැති ස්වභාවය නිසා ප්‍රේත ඇමැතිවරයා බරවෙන, බරවෙන පැත්තට පුටුව ඇල වෙයි. මොනම අවස්ථාවකවත් ප්‍රේත ඇමැතිතුමාට පුටුවේ සුවපහසුවෙන් හිඳගෙන සිටිමට අවස්ථාවක් නොමැත.

මෙසේ අපහසුවෙන් හිඳගෙන සිටින ප්‍රේත ඇමැතිවරයා අසල පෝලිමකි. එහි ප්‍රේතයේ සහ ප්‍රේතියේ හත් දෙනෙක් පමණ තම වාරය එන තෙක් බලා සිටිති. මවුන් එකිනෙකා ප්‍රේත ඇමැති හමුවට ගොස් මොනවාදේ කියයි. ප්‍රේත ඇමැතිවරයා මොනවාදේ ලියයි. ඔහුගේ වැඩ්ඩිම ලියන එකය. ඒ කියන්නේ ලියුම් දෙන එකය. මේ අවස්ථාවේදී මෙතැනට ප්‍රේතියන් දෙදෙනෙකු අලුතෙන් එක් වේ. එක් ප්‍රේතියක් වයස අවුරුදු 65 ක පමණ වයසක් පෙනෙන සාරියක් ඇදුගත් තැනැත්තියකි. අනෙක් ප්‍රේතිය වයස අවුරුදු 30 ක පමණ පෙනුමක් ඇති, අනෙක් ප්‍රේතියගේ දියණියවන් ස්වභාවයකිනුයි හික්ෂුව හඳුනා ගත්තේ. මේ වයසක ප්‍රේතිය පෝලිමේ නොසිටම, ප්‍රේත ඇමැතිවරයා ප්‍රාග්ධන පැමිණ මහා වේදනාත්මක අදේශනාවක් තබන්නට පටන් ගත්තා. ඇය තම ඇගිලි වලින් තම දැස් විවෘත කර මෙන්න මේ විදිහට අදේශනා තැබුවා. ‘අනේ’ මම ලියුම අරගෙන නගර සහාවට ගියා කණ්ඩාඩි කුවිටම ගන්න. නගර සහාවෙන් කියනවා මගේ කට ගදයි, ඒ නිසා කණ්ඩාඩි දෙන්න බැ කියලා. කණ්ඩාඩි දෙන්න නම් කටටේ ගද තැතිකරගෙන එන්නය කියලා. අනේ මගේ ඇස් අන්ද විගෙන එනවා. මට කණ්ඩාඩායක් ලබා දෙන්න’

කියලා ප්‍රේතිය, ප්‍රේත ඇමැතිවරයා ඉදිරියේ දුක්බර, වේදනාත්මක ලෙසින් හඩා වැටෙනවා. ඔබ හිතන්නකෝ, ඔබේ දැස් අන්ධ වීගෙන එනවා නම් ඔබට මොනවාගේ දුකක්, වේදනාවක් දැනෙයිද? ඒ බිය තමයි ප්‍රේතියට තිබුණේ. ඇයගේ කථාවෙන් පෙනෙන්නේ ඇය ර්ට පෙරත් ප්‍රේත ඇමැති ගාවට ඇවිත් ලියුම් අරන් ගිහින් තියෙනවා කණ්ණාඩි ගන්න. ඒත් කට ගද නිසා ඇයට කණ්ණාඩි ලැබිලා නැහැ. මේ සිද්ධිය වෙනකාටත් ප්‍රේත මට සමග පැමිණි අවුරුදු 30 ක පමණ පෙනුමැති උස, කළු, හින්දිර ප්‍රේත දුව පෝලිමේ සිටියා තම වාරය පැමිණෙනතුරු. ඇය හරිම ගුප්තයි. ඒ දරුණනය එතැනින් නොපෙනී ගියා.

අපි දැන් කර්මය කර්මලිවලට අනුව මේ සිද්ධිය ගලපා බලමු. මේ ගැලපීම හික්ෂුව කරන්නේ අනුමානයෙන්. ඔබ හික්ෂුවගේ අනුමානය වැරදි යැයි දැකිනවා නම් ඔබේ අදහසට හික්ෂුව ඉඩ දෙනවා.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ දරන ලද ඇමැති සැපයට ඇති වූ තෘප්තාව නිසා, සැප ලබන්න, සැප අයිති කරගන්න තිබූ තෘප්තාව නිසා, වින්ද සැපයෙන් නොසැහුන නිසා, මැරෙණ මොඥානේත් ඒවා කෙරෙහි ඇති කරගත් ජන්ද රාගය නිසා මහු කැමති කළ ආකාරයට ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත ඇමැතියෙක් ලෙස උපත ලැබූවා. මේ ඇමැතිවරයා මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජ්වත්ව සිටින විට ජනතාවට පරිත්‍යාගයෙන්, සමාජ සේවය - දන් දීම් ආදිය කළ නිසා ප්‍රේත ලෝකයේ ආභාර, ඇදුම් පැළඳම්වලින් අඩුවක් නොමැතිව, විරුදී නොවූ ගරීරයක් සහිතව ඉපදුනා. විරුදී නොවූ ගරීරයක් ලැබේමට විශේෂ හේතුවක් මොහු තොරුධය වෙළරය වැඩියෙන් වඩු අයෙක් නොවීම. මොහු මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී දත්දුන්නේ, සමාජ සේවය කළේ කර්මය කර්මල විශ්වාසයෙන් නොවේ. දේශපාලන ප්‍රයෝගනයන් සඳහායි. නිරතුරුවම හිතේ කියාත්මක වුණේ තම දේශපාලන අතාගතය ගක්තිමත් කරගැනීමයි. කළුණාණ මිත් ඇසුරක් නොමැතිකම නිසා, සැප

සඳහාම හේතු කර ගැනීමට තිබූ දේවල් දුක සඳහාමයි ප්‍රාර්ථනා කළේ.

මෙම ප්‍රේත ඇමැතිවරයාට ලස්සන ගෙමිදුලක් තිබුණත්, ඔහුට උරුම වෙලා තිබුණේ කාණුවක තැබූ, සමබර නොවූ පුටුවක්. මොහුගේ ප්‍රේත ජීවිත කාලය පුරාම, මොහුට අර ලස්සන ගෙමිදුලේ සමබර පුටුවක ඉදගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. එය කරම විපාකයක්. කරමය තමයි තමා ඇමැතිකම් දැරු කාලයේ ගිහි පැවිදි සිල්වතුන්ට, ගුණවතුන්ට ගරු නොකිරීම, ඔවුන් පහළ අසුන්වල වාචිකාට තමා උස් අසුන්වල වාචිවී සිටීම. සිල්වතුන්ට ගරු නොකර ඔවුන් ඉදිරියේ රාජ තේශසින් හැසිරීම ආදිය. හැබැයි මෙම ඇමැතිවරයා එක වරදක් කරලා නැහැ. ඒ තමයි අනුත්ව, විරුද්ධවාදීන්ට අපහාස, අවමන්, වරිත සාතන කරලා නැහැ. එහෙම කරලා තිබුණා තම්, ප්‍රේත ඇමැති පුටුව පිහිටා තිබෙන කාණුව කුණු කාණුවක්, අසුව් කාණුවක් වෙන්න තිබුණා යැයි හික්ෂුව අනුමාන කරනවා. වර්තමානයේ දේශපාලනයේ එල්ල කරගන්නා මධ්‍ය ප්‍රහාර, වරිත සාතන, අපහාස දෙස බැලීමේදී එවැනි දේ කිරීමට පෙර දෙවරක් හිතා බැලිය යුතුයි ඒවායේ විපාකයන් ගැන. ඒ නිසා පින්වත් ඔබලාගේ පෙර පිනට ලැබුණු ඔය නිල-බල, රාජ තේශස්, තමාට වඩා ගුණයන්, සීලයන් වඩන ගිහි පැවිදි පින්වතුන් ඉදිරියේ පරෙස්සමින් පරිහරණය කරන්න වගබලා ගන්න. ඒ නිසාමයි ඔය ප්‍රේත ඇමැති තම ප්‍රේත ජීවිතය පුරාම කාණුවක තැබූ සමබර නොවූ අසුනක හිමිකරුවෙක් වුවෙන්. මෙය හරියට මූත්‍රා අයුව් ගොඩ් කැමැත්තෙන් දශගලන ප්‍රංශී ලදුරුවෙක් වගේ. එතැනින් ගොඩ් එන්න එයාට දැනුමක් අවබෝධයක් නැහැ. ලදුරුවා එය සැපක් කරගෙනයි දැකින්නේ.

මබ අහල ඇති සමහරු දේශපාලනයේදී කියනවා ‘මම මැරුණත් කොළ පාටයි, නිල් පාටයි, රතු පාටයි. මම කැපුවත් කොළ පාටයි ජාති ජාතිත් නිල් පාටයි’ මේ වගේ දේශපාලනය මෝහයෙන් උපාදානය කරගත් පිරිසක් රටේ සිටිනවා. තමන් මැරුණත් කොළ, නිල් පාටයි කියන අය මැරුණත් එම පාටම

තමයි. සික්ෂුවට දුරශනය වෙලා තිබෙනවා ඔය කොඳ, නිල් කමිස ඇදුපු ප්‍රේතයෝ. ඔය කණ්ණාඩි ඉල්ලා හඩා වැවෙන ප්‍රේතියත් ඔය 'මම මැරුණත් කොඳ පාටයි, නිල් පාටයි' කියපු ජාතියේ ප්‍රේතියක් තමයි. ඇය මනුෂා ලෝකයේ ජ්වත්වනවිට ඇය දේශපාලන පක්ෂයක ප්‍රාදේශීය සංවිධායක වරියක් ලෙස කටයුතු කරන්න ඇති. ඔබ දැකළා ඇති ඇමැතිවරුන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් කණ්ණාඩි බෙදා දෙනවා. මේවා බෙදා දෙන්නේ ප්‍රාදේශීය සංවිධායකයින්ගේ ලැයිස්තුවලට. මේ විදියට කණ්ණාඩි දෙන අවස්ථාවක සිල්වත්, ගණවත් කෙනෙක් අවංකවම තමන්ගේ පෙනීම අඩු නිසා කණ්ණාඩි දෙකක් ගන්න එනවා. එතකොට අර ප්‍රාදේශීය දේශපාලන සංවිධායිකාව කියනවා ඔයා අපට ජන්දේ දීල තැහැ, පෙළපාලි යන්න ඇවිත් තැහැ, ඒ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියලා. ඔබ අහල ඇති අවංකවම එවැනි අයට කණ්ණාඩි දෙන්නේ තැහැ, දරුවෙක් පාසලකට ඇතුළුකර දෙන්නේ තැහැ, රක්ෂාවක් දෙන්නේ තැහැ. මෙන්න මේ වැරදිවල කර්ම විපාක තමයි අර ප්‍රේතිය අත්විදින්නේ. අත්‍යවශ්‍ය දෙයක් උගේසා තමා ලැයට එන කෙනාට, තමන් වෙනුවෙන් යුතුකම් ඉටු නොකළ බව පෙන්නා අවශ්‍යතාවය ඉටු නොකර සිටිනවා. කණ්ණාඩි දෙකක් ගන්නයි ප්‍රේතිය නගර සහාවට යන්නේ. කර්මානුරුපව සකස් වූණු ස්වභාවයක් අනුව ප්‍රේත ලෝකයේ නගර සහාව කියනවා ඔබේ කට ගඳ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැය කියලා. එය හරියටම ජන්ද දායකයාට ජන්දය නොදුන් නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියනවා වගේ. ප්‍රේතියගේ කටේ දුර්ගන්ධය නොයන්නේ ඇය මනුෂා ලෝකයේ දේශපාලනය කළ කාලයේ අනුනට මූසාවාද, බොරු පොරොන්ද, මඩ ප්‍රහාර, වරිත සාතන කළ නිසා. එය තමයි කර්ම විපාකයේ ස්වභාවය. ජන්දය නොදීම හේතුවක් කර ගනිමින් ජනතා උවමනාවන් ඉවත දමන දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ තියැලෙන්නන්ට මෙය හොඳ පාඩමක්. මේ ප්‍රේතිය තම ප්‍රේත ජ්විත කාලය තුළදීම, මේ විදිහට කණ්ණාඩි නොලැබේමේ වෛද්‍යතාවෙන්, ඒ දුක අත්විදිමින් පෙර කර්මයේ විපාක විදිනවා. හැම තත්පරයකම ප්‍රේතිය තුළ

වැඩින්නේ වෙටරය, කොයිදය. මේ හේතුවෙන් ඇය තව තව අකුසල් සිදු කරගෙන අවසානයේ වැටෙන්නේ නිරයට.

ප්‍රේත මව සමග පැමිණි ඉතා කළ, හින්දීරි, සාරියක් ඇදුගත් තරුණ ප්‍රේත දියණිය පෝලිමට පැමිණියේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයා හමු වීමටය. හික්ෂුව ඇය හඳුනා ගත්තේ පෙර මනුෂ්‍ය ජ්විතයේදී මැති ඇමැතිවරුන් ඇසුරු කළ කාන්තාවක් ලෙසය. වර්තමානයේදී මෙවැනි කාන්තාවන් මැති ඇමැතිතමන්ලා ගැවසෙන තැන්වල ඔබ දැක ඇත. තමාගේ ඇමැති සම්බන්ධකම් නිසා මේ අය ගාමිහිරය. අහංකාරය. ඔය සමහර අය සිතින්නේ 'ලෝක්කට වැඩිය අරයා ඉදිමිලා' කියලා. මෙන්න මේ ආකාරය උඩගු ව්‍යුතු කෙනෙක් විය යුතුයි ඔය තරුණ ප්‍රේතිය. පෙර ජ්විතයේ දේශපාලනයින් ඇසුරු කළ පුරුදේදට ප්‍රේත ලෝකයේදී ප්‍රේත ඇමැති සමග මිතු වීමට ඇය උත්සාහ ගතී. එහෙත් ඇයගේ කළ ස්වභාවය නිසා ප්‍රේත ඇමැතිද ඇයට මායිම තොකරයි. මේ දෙදෙනා පෙර මනුෂ්‍ය ජ්විතයේදී එකට මූණ ගැසුණු අය තොවේ. ඇය කළම කළ ප්‍රේතියක් වූයේ පෙර ජ්විතයේ අහංකාරව අනුන් පහත් කොට සැලකීම නිසා විය යුතුය. ඇයට ප්‍රේත ලෝකය තුළදී හිමි, බලාපොරොත්තු කඩවීම සහ දුකමය. ඇය තුළ වැඩින්නේද වෙටරය සහ තොරියායි. අවසානයේ නිරයට වැටීමයි. ඉහත කරාවෙන් කියවෙන සතර අපායේ අති බිභිසුණු තුස්තවාදයෙන් මිදිමට ඔබ තවම ප්‍රමාද තොමැත. එය මනුෂ්‍ය ලෝකයේ යුදේද දිනතවාක් මෙන් අපහසුද තැන. එහෙත් මොකක්දේ පුංචි කඩුල්ලක් ඔබ ඉදිරියේ මාර්ගය අනුරා ඇත. එම පුංචි කඩුල්ල ඔබව සංකීරණවූ ලෝකයේ සිරකරුවෙක් කර ඇත. එම පුංචි කඩුල්ල වෙන කිසිවෙක් තොට 'මම' ය. මමත්වයේ දැඩිභාවයමය. මමත්වයේ දැඩිභාවය යනු සතර අපායේ හිර වීමයි.

ලෝකය අයිති කාටද?

හික්ෂුවක් දකුණු ප්‍රදේශයේ ආරණ්‍යක වැඩසිටින විට වන්දනාවේ පැමිණි මැදි වියේ දායක මහත්මයෙක් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා ‘හාමුදුරුවනේ’ ලෝකය අයිති දෙවියන්ටද? මූහ්මයාටද?’ කියලා. එවිට හික්ෂුව ඔහුගෙන් විමසුවා ‘මහත්මයා මොකද මේ ලෝකයේ මැවුමිකරු සෞයන්නේ?’ කියලා. එතකාට ඒ මහත්මයා කියනවා ‘හාමුදුරුවනේ, ජීවිතේ මතක තිබෙන ද්‍රව්‍යෙක් පටන්ම මම මේ ප්‍රශ්නයත් සමගයි ජීවත්වුණේ. සෑම දේවාලයකටම ගියා, සෑම පන්සලකටම ගියා. ප්‍රශ්න වැඩි වුණා මිසක් අඩුවක් නම් සිදු වුණේ නැහැද කියලා. ‘කියලා කියලා දැන් මගේ ප්‍රශ්න කියන්න වෙන කෙනෙක් නැහැද. ඒ නිසා මම ඔබවහන්සේගෙන් විමසන්නේ? කාගෙන්ද මම පිළිසරණක් පතන්නේ?’ කියා ඔහු විමසුවා. හරිම ආවේගයිලි බවතින් නැගෙන ප්‍රශ්නයක්.

කාටද මම මේ දුක පිළිබඳ අවනඩුව කියන්නේ? කවුද ලෝකයේ අයිතිකරු? කවුද මේ දුක මට දුන්නේ?

මේ පින්වත් මහත්මයා අසන ප්‍රශ්නයයි.

හික්ෂුව ඇසුවා ඔබ ඇයි මේ පුද බිමට පැමිණයේ කියලා. ඔහු කියනවා බෝධින් වහන්සේට වෙතතා රාජයාණන් වහන්සේට භාරයක් වෙත්ත කියලා. ඒ වෙලාවේ හික්ෂුව ප්‍රකාශ කළා ‘මහත්මයේ, ලෝකය කවිරුත් මැවිමේ නැහැ. ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්න වෙන කවිරුත් ඇති කළේත් නැහැ. ඔබ විසින්ම සසර කරන ලද අකුසල් හේතුවෙන් ඔබ ලබන එලය තමයි ඔය බලාපොරොත්තු කඩවීම’ කියලා. මේ ප්‍රශ්නය සමාජයේ ඩුග

දෙනෙකුට තිබෙනවා. සමහර දරුවෙවා දෙමාපියන්ට වෝදනා කරනවා. දෙමාපියේද දරුවන්ට වෝදනා කරනවා, බිරිද ස්වාමි පුරුෂයාට වෝදනා කරනවා. සමහරු රජයට වෝදනා කරනවා. ඔබ නිසාය මට මේ දුක කියලා. අතීතයේ යම් දච්චක අනුත් නිසාම තමයි ඔබ මේ දුකට හේතුව නම් සකස් කරගත්තේ. තමන්ගේ සැපය උදෙසා තවත් කෙනෙකුට පිඩා කිරීමෙන් ඔබ ලබපු සැපය සේවණුල්ලක් සේ පසු පසින් එනවා විපාක පිණිස. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. පින්වත් අම්මා කෙනෙකුයි තාත්තා කෙනෙකුයි සිටිනවා. මේ දෙදෙනාම කළ පැහැතියි. ඒ කියන්තේ සමේ පැහැය කළයි. මේ දෙදෙනාට දරුවෙක් උපදිනවා දරුවාගේ පැහැයත් කළයි. මේ දරුවා ප්‍රමා වයසට පැමිණෙන කොට දෙමාපියන් කෙරෙහි ද්වේෂයක් ඇති කරගත්තාවා මය දෙදෙනා නිසා මමත් කළ වූණාය කියලා. මෙතැනදී දරුවා කළ පැහැති වුණේ අම්මා තාත්තාට කළ පැහැති සමක් තිබුණ නිසා. එහි ජාන බලපෑම හේතුවෙන්. නමුත් එවැනි කළ පැහැති සමක් ඇති අම්මා කෙනෙකුගේ මව් කුසකට දරුවා බැස ගන්නේ දරුවා පෙර ජ්විතයේ කරන ලද අකුසල කරමයක් නිසා. එට විපාක වශයෙන්. පෙර ජ්විතයේදී දරුවා ද්වේෂය වඩන්න ඇති. පරවුණ මල් බුදු සම්දුන්ට පුජාකරන්න ඇති. මෙවැනි හේතුත් නිසා අවලස්සනව ඉපදීමට හේතු සකස් වෙමින් සම කළ පැහැති දෙමාපියන්ට දාව ඉපදුණා. මෙක දෙමාපියන්ගේ වරද නොවේ. තමාගේ කරම විපාකය. සුදු පැහැති අම්මා කෙනෙක්ට දාව සුදු පැහැති ලස්සන දරුවෙක් උපදිනවා. එම අම්මාගේ මවිකුසට දරුවා බැස ගන්නේ කුසල විපාකයක් වශයෙන් වර්ණවත් සමක් ඇති ලස්සන දරුවෙක් ලෙස උපදින්න හේතු සකස් වී තිබුණ නිසා. ඒ හේතුව මෙත්‍ය වැඩිම, සිල්වතුන්ට ගරු කිරීම, සුවද මල් පුජා කිරීම. ආසන වැළි මළ ඇමදීම. මෙවැනි කුසල් විපාකයන් ඉස්මතු වී එම සැප විපාක සකස් වෙනවා. එතකොට මේ ස්වභාවයන් සකස් වුණේ ඔබ කරගත්ත කුසල් අකුසල් නිසා මිසක් අම්මා තාත්තා නිසා නොවේ. අම්මා තාත්තා පොහොසත් වත්කම් ඇති නිසාම නොවේ දරුවා පොහොසත් වෙන්නේ. එම දරුවා එවැනි

සහික ජීවිතයක් ලැබීමට පෙර ජීවිතයේ සම්පූරණ කර ගත් කුසල් තිබූණ නිසායි. රට අනුරුද්ධිව පොහොසත් දෙමාපියන්ට දාව දරුවා උපදින්නේ. දෙමාපියන් දුප්පත් වූණාය කියලා සමාජයේ පොහොසත් අය සමග සංසන්දිතය කරලා දුප්පත් දෙමාපියන්ට වෝදනා කරලා එලක් නැහැ ‘අම්මා තාත්තා නිසා මම දුක් විදිනවා’ කියලා. ඔබට සැප ලබන්න පෙර පින් අවම නිසයි ඔබ දුප්පත් මව් කුසක ප්‍රතිසන්ධිය ලබන්නේ. එම නිසා එම අහිංසක දෙමාපියන්ට වෝදනා කිරීම, දුක් දීම තව තවත් අකුසල් සකස් කරගැනීමක්. තමන්ට ලැබූණ දෙය තමන්මයි ලබා ගත්තේ කියලා ධර්මානුකුලව ජීවිතයට ගලපා ගත්ත දක්ෂ වෙන්න. අඩු තැන, වැරදුන තැන බලලා නිවැරදි කරගත්ත.

එබේ ඔය දුක් වෙන ක්විරුවත් මැවිචා නොවේ. ලෝකය දෙවියන්ටවත්, බුහුමයන්ටවත් අයිති දෙයක් නොවේ. මොකද දෙවියෝත්, බුහුමයෝත් යම් මොහොතක තම දිවා බුහුම ජීවිත වලින් වූතව යනවා. තමාවත් තමාට අයිති නැති විට ඒ අය කොහොමද ලෝකයේ මැවුමිකරුවන් හිමිකරුවන් වෙන්නේ. එහෙම තම් කාටද ලෝකය ඇත්තටම අයිති?

ලෝකය අයිති සතර මහා ධාතුන්ටයි. පයිවි, අපෝ, තේජ්, වායෝ ඉහත ස්වභාවයන් හතරද ලෝකයේ හිමිකරුවන්ය. නිරතුරුවම මහා ප්‍රවේශකාරී වේගයකින් අනිත්‍ය භාවයට පත්වෙන සතර මහා ධාතුව ක්‍රියාත්මකභාවයට පත් කරන ක්‍රියාකරුවෙක් ද සිටිනවා. ඒ තමා විශ්දේශාණ ධාතුව. මේ විශ්දේශාණ ධාතුවට බැසැගැනීමට නම් අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම රුපයක් අවශ්‍ය වෙනවා. විශ්දේශාණය බැසැගැනීමෙන් අනතුරුව සකස් වෙන නාම රුපයන්ගේ ස්වභාවයන් වේගයක්ම පමණයි. ඒ වේගය යනු අනිත්‍යභාවයයි. එසේ නම් මේ ලෝක ධාතුව තුළ පරම හිමිකරු අත් කිසිවෙක් නොව අනිත්‍යයයි.

තාක්ෂණ්‍යට නොපෙනෙන ප්‍රයුවේ විද්‍යාව

හික්ෂ්වක් එක්තරා කැලැබද ආරණ්‍යක වැඩසිටියදී, සමාධියෙන් පසුවන විට වික්ද්‍යාණ දාතුවේ ප්‍රවේගකාරී බව පින්වත් ඔබට මැනවින් අවබෝධ කරගැනීමට හැකි ධර්මතාවයක් දරුණු වුණා. ඒ තමයි ඕපපාතිකව උපත ලබන යක්ෂයකුගේ ඉපදීම, එසේත් නැතිනම් පහළ වීම.

පින්වත් ඔබ මවකට දරුවෙක් බිජි වන හැටි, තිරිසන් සතෙක් විසින් පැටවෙක් බිජි කරන සැටි. කිකිලියෙක් බිත්තර දමන හැටි දන්නවා. නමුත් මේ ජ්විතය සකස්වීම සඳහා මූල් හේතු කාරණය වූ සංස්කාර හේතුවෙන්, කර්ම ගක්තිය, වික්ද්‍යාණය කොයි ආකාරයෙන්ද ඕපපාතිකව බැහ්මයෙක්, දේවියෙක්, යක්ෂයෙක්, ප්‍රේතයෙක්, උපදේදන්නේ, මවිකුස ඇති කලල රුපයට කොහොමද වික්ද්‍යාණය බැසැගන්නේ කියලා දැකලා තැහැ. එය පියවි ඇසෙන් දකින්නත් බැහැ. අවිද්‍යාවක්ම වූ පාථිග්‍රන ලෙස්කය විසින් 'විද්‍යාව' ලෙසින් හඳුන්වන දෙයටත් බැහැ. ප්‍රයුවේ විද්‍යාවෙන් පමණයි එය දැකිය හැක්කේ. සමාධිය පුරුණ කළ සිතකින් පමණක් දැකිය හැකි විෂයක්මයි. මොකක්ද මේ වික්ද්‍යාණය කියන්නේ? එහි හැඩිය, වර්ණය, ස්වරුපය හැසිරීම් රටාව මොකක්ද? අපි මේවාට පිළිතුරු දකින්න හරි කැමතියි.

මේවා නිසාම නොයෙක් දෘශ්මේ වල බැසගන්නත් හරිම කැමතියි. මේවා ගැන නොදැනීම නිසා සිදුකර ගන්නා අකුසල්ද

අප්‍රමාණයි. යක්ෂයාගේ ඕිපපාතික පහළ වීමෙදි හික්ෂුවට මූලින්ම දරුණුනය වුණේ වේගයෙන් තුමණය වන සුළං සුළියක්. මෙය හරියට දිය සුළියක ස්වභාවයෙන් වේගයෙන් තුමණය වුණා. පොලොවේ සිට අඩි 6 ක් පමණ ඉහළින් මෙම සුළිය ඇති වුණේ. මේ සුළං සුළියේ වේගය, ප්‍රවේගය කිසිදු යන්තුයකින් මැනිය නොහැකි තරම් අති ප්‍රවේගකාරීයි. මෙම වේගය විසින් යක්ෂ රුපය නිර්මාණය වුණා. දැන් හික්ෂුව ඉදිරියේ සිදු වූ වේගවත් ක්‍රියාවලිය නිමා වී කළ පැහැති යක්ෂ රුපයේ කද කොටස පැහැදිලිව දරුණුනය වුණා. සියල්ල සිදුවීමට තත්පර දහයකට වඩා ගියේ නැහැ. මේ වේගය ඔබ සමාධිය තුළින්ම දැකිය යුත්තක්. මෙහිදී හික්ෂුවට දරුණුනය වුයේ ඕිපපාතිකව උපත ලද යක්ෂයාගේ කද කොටස පමණයි. බෙල්ලෙන් ඉහළ කොටස ඒ මොහොතේ පහළ වුණේ නැහැ. කළ පැහැති අඩි 7 ක් පමණ උසැනි හැඩි දැඩි යක්ෂ රුපයේ කය සහ මනස පහළ වීම, ඉපදීම එම මොහොතේ සිදු වුවද, ඇසි, කන, දිව, නාසය ඒ මොහොතේ පහළ වුණේ නැහැ. මේ යක්ෂයාගේ පෙනුමෙන් හික්ෂුව අනුමාන කළේ මොහු සම්බක්දාශ්ටීක යක්ෂයෙක් බවයි. හික්ෂුව අනුමාන කළේ ප්‍රේත ජීවිතයක් ගත කරමින් සිටි පින් ගැනීමට හැකි ප්‍රේතයෙක්. හික්ෂුන් වහන්සේලා තිතිපතා අනුමෝදන් කළ පින් අනුමෝදන්ව ප්‍රේත ජීවිතයෙන් අතමිදී, ආරණ්‍ය ආරක්ෂක සම්බක්දාශ්ටීක යක්ෂයෙක් ලෙස උපත ලද බවයි. ප්‍රේතයාගේ සිතේ ඇති වූ අවසාන වුතිසිත, ර්ට කැමති උපාදානය තුළ බැසු ගත්තා. තව යක්ෂ ප්‍රතිසන්ධිය සකස් වෙන මොහොතේ එම සිත අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනවා, මොකද එම සිත ක්‍රියාත්මක වී අවසන්. ඒ ක්‍රියාත්මක භාවයම තමයි හික්ෂුව දැක්කේ. හික්ෂුව සමාධියෙන් මෙතනදී අත්දැක්කේ එම වුති සිත ක්‍රියාත්මකභාවයට පත් වී අනිත්‍ය වන විට යක්ෂයාගේ ආයතන භය බාහිර රුප සමග එස්සය වීමෙන් නැවත නැවත සිත් සකස් වීමක්. ඕිපපාතික සත්වයෙක් මරණයට පත්වෙන විට සකස් වුණ අවසාන සිත ර්ට උපාදානය වූ කරමයට අනුරුදීව සකස් වුණ

කරුමක්තිය 'සංස්කාර පච්චාතා වික්ද්‍යාණ' කියන ධරුමතාවයට අනුවයි මේ උපත සකස් වුණේ.

දැන් මොහු ජ්වමාන යක්ෂයෙක්. මෙතනදී හික්ෂුවට ඉතාමත් පැහැදිලිව අරමුණු වුණා වික්ද්‍යාණ දාතුව හැඩයක් වර්ණයක් ඇති රුපයක් නොවේ. වික්ද්‍යාණ දාතුව වශයෙන් හික්ෂුව දැක්තේක් අති ප්‍රවේශකාරී වේගයක් පමණයි. වේගය තිසාම එතන ගක්තියක් ගැබී වෙලා තිබෙනවා. හරියටම සුළං සුළියක් වගේ වේගයෙන් තුමණය වෙමින් යක්ෂ රුපය නිර්මාණය වුණා. මේ මොහානේ මේ සිද්ධිය මතකයට එන විට හික්ෂුවට සිනාහවක් පහළ වෙනවා. මොකද මෙතන ගතයුතු ජන්දරාගයෙන් උපාදානය කරගත් කිසිවක් තිබුණේ නැහැ. වේගයක් පමණක්මයි තිබුණේ. මේ වේගය කියන්නේ අනිත්‍යය. මේ අනිත්‍යය දකින පින්වතා වික්ද්‍යාණයට බැසැගන්නේ නැහැ. ඔහු අවබෝධයෙන් දන්නවා බැසැගන්න දෙයක් එතන නැහැ කියලා. අල්ලා ගන්න ස්ථීරත්වයක් එහි නැහැ කියලා. වික්ද්‍යාණය කියන්නේ විදුරු පෙට්ටියක් තුළ, ගල් ගුහාවක් තුළ, සීල් කරපු පෙට්ටියක් තුළ, සිදුරක් තැනි කාමරයක් තුළ කොටු කරන්න සිර කරන්න පූඩ්‍රවන් දෙයක් නොවේ. වික්ද්‍යාණය කියන්නේ දාතුවක්. එහි එකම ස්වභාවය වේගයෙන් අනිත්‍ය භාවයට පත්වීමයි. එතකොට පයිවි, ආපෝ, තේශෝ, වායෝ සතර මහා දාතුවේ ස්වභාවයන් වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. මේ දාතුන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමේ වේගය තුළ, අවකාශ දාතුවක් එහි සකස් වෙනවා. මේ අවකාශ දාතුව තුළින් වික්ද්‍යාණ දාතුව ඕනෑම රුපයක් විනිවිද ගමන් කරනවා. අඩ් 100 ක් සහ කමැති ලෝහ කුට්ටිවලින් තැනු සිදුරු නොමැති කාමරයක් තුළට නිමිෂයකින් ගමන් කිරීමට වික්ද්‍යාණ දාතුවට හැකියි. මොකද ලෝහ කුට්ටියද නිරතුරුවම අනිත්‍යයේ වේගයට නතුව තිබෙන තිසා.

අපේ සමාජයේ සමහර පින්වතුන් විශේෂයෙන්ම යන්තු, මන්තු, ගුරුකම් කරන අයගේ මතයක් තිබෙනවා ප්‍රේතයෙක්, යක්ෂයෙක් බෝතලයක සිර කර තැබිය හැකිය කියලා. තොවිලයක් නටලා, රුපියල් දහස් ගණනක් වියදම් කරලා අමුණුඡ්‍යයන්ව සිර

කෙරුවා කියලා කට සිල් කරන ලද බෝතල් මූහුදට දමනවා ඔබ දැකළත් ඇති.

අමතුෂ්‍යයෙක් කියන්නේ ඇසි, කන, තාසය, දිව, මතස, ගරීරය කියන ඉන්දියන් හයෙන් පරිපූර්ණ සත්ත්වයෙක්. එම ගරීරයේ සනභාවයක් නැහැ. සියුම් ගරීරයකුදී තිබෙන්නේ. මේ ඉන්දියන් බාහිර රුප සමග එස්සය වීමෙන් අමතුෂ්‍යයින්ගෙන් පංචලපාදානස්කන්ධය සකස් වෙනවා. අමතුෂ්‍යයා තුළත් කාය සංස්කාර, වලී සංස්කාර, මතෝ සංස්කාර සිද්ධ වෙනවා. මෙවැනි අමතුෂ්‍යයෙක් බෝතලයක් තුළ සිර කෙරුවෙන් අනිවාර්යයෙන්ම කාය සංස්කාර, ආශ්චර්යාස-ප්‍රශ්චර්ය නොමැති වීමෙන් පිඩා විදිමින් මිය යනවා. එහෙම මිය ගියා කියලා අවසාන වශයෙන් එම අමතුෂ්‍යයා තුළ සකස් වෙන ව්‍යුතිසිත වික්ෂ්‍යාණය බෝතලය තුළ සිර වී තිබෙන්නේ නැහැ. බෝතලය කියන්නේ සතර මහා ධාතුන්ගෙන් සැදුන රුපයක්. එහි ස්වභාවය වේගයෙන් අනිත්‍ය භාවයට පත්වීමයි. ඒ අනිත්‍යයේ වේගය තුළින් වික්ෂ්‍යාණ ධාතුව ගමන් කරනවා, උපාදානය සකස් වුණ බැස ගැනීම වෙත. මෙවැනි අවස්ථාවක අමතුස්සයා තමාව බෝතලයේ සිර කිරීමට කටයුතු කළ පුද්ගලයන් කෙරෙහි ද්වේෂයක් සකස් කරගැනීම නිසා, වඩා තැපුරු, රෝග වූ ප්‍රේත, යක්ෂ ජීවිතයක් ලබන්න පුළුවන්. එම අයගෙන් පළිගැනීම උදෙසා. ඒක නිසා වෙන්න ඇති යන්ත්‍ර, මත්ත්තු ගුරුකම් කරන අයත්, එම මිල්‍යාදාජ්‍රීක සේවාවන් ලබන අයත්, දියුණුවක් නොමැති, පිඩාකාරී ජීවිත ගත කරන්නේ. මේවා තමාගේ මෝහය නිසා සිදුවන තත්ත්වයන්. මෙතැනදී වඩාත් බරපතල තත්ත්වය නම් එවැනි අමතුෂ්‍යයෙක් බෝතලයක් තුළ සිර කොට මරා දැමීමේදී බරපතල අකුසලයක්ද සිදු වීමයි.

පින්වත් ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඇමරිකාවේ ජීවත් වන ශ්‍රී ලංකාකිකයෙක් සිටිනවා. මොහු රකියාව සඳහා ඇමරිකාවේ ජීවත් වෙන්නේ මොහුගේ බිරිද, දරුවෝ ජීවත් වෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ. විශාල දේපළක්ද මවි රටේ මොහුට තිබෙනවා. මොහු හඳුසි අනතුරකින් ඇමරිකාවේදී මිය යනවා. මිය යන මොහොතේ මොහු

තුළ ඇතිවන්නේ බිරිදී, දරුවන්, දේපල කෙරෙහි ජන්ද රාගයක්. කුසල් සිතක් මත්වූණේ නැහැ. දිරස කාලයක් විදේශගතව සිටි නිසා කළ පින්කම් තිබූණේ නැහැ. සිලයක පිහිටියෙන් නැහැ. එම නිසාම තංෂණාවෙන් තෙත් වුණ සිත ජ්‍රේත ප්‍රතිසන්ධියක් ලබනවා. තමන්ගේ බිරිදී, දරුවන්, දේපල සහිත නිවසේම. මේ ජ්‍රේත මාරුව තත්පර දහයක් තුළ සිදු වෙලා ඉටරයි. තත්පර දහයකට පෙර ඇමරිකාවේ සිටි මත්ත්‍යාංශය රේලය නිමෙෂයේදී යි ලංකාවේ තම නිවසේ ජ්‍රේතයෙක්. ඇමරිකාවේ මැරුණා කියලා පාර, මග, දිගාව සොයාගන්න අපහසු වුනේ නැහැ. එය තමයි වික්ෂාණ බාතුවේ ප්‍රවේශකාරී විනිවිද ගමන් කිරීමේ ගක්තිය. ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වික්ෂාණය මැර්ක්කරුවෙක් යැයි උපමා කර ඇත්තේ මොන තරම් අර්ථයකින්ද? ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකට හැර අන් කවරෙක් නම් මෙම මැර්ක්කරු හඳුනා ගන්නද?

වතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් ලෙස, පරිව්වසමුප්පාද ධර්මයන් ලෙස උන්වහන්සේ දේශනා කර වදාල එම මැර්ක් කරු තිරෝධය කිරීමේ මාරුගය මොන තරම් නිරවුල්ද, පැහැදිලිද අවබෝධනමකද. ඇසට නොපෙනෙන උපකරණයකට හසුනොවෙන වික්ෂාණ බාතුවේ සියුම් කියාකාරීත්වය ලෝකයේ නිර්මාණකරුවාය. මොහුගේ සූක්ෂම භාවය ලොවිතරා සම්මා සම්බුද්ධ ඇශානයෙන් අවබෝධකර ලෝකයාට පහදා දුන්නා මිස වෙන කවිරුත් කෙසේ නම් හඳුනා ගන්නද? මෙම ඉහත කෙටි සටහන වික්ෂාණ බාතුවේ ප්‍රවේශකාරී අතිත්‍යභාවය හඳුනා ගැනීමට ඔබට ප්‍රයෝගනවත් වේවි. මෙම සටහනේ මුළුන් සඳහන් කළ ඕපඩාතික යක්ෂයාගේ උපතේදී එම යක්ෂයාගේ ඉපසීම සිදු වූයේ බෙල්ලෙන් පහළ කොටස් පමණි. එසේ වූයේ ඇයිද යන්න හික්ෂුව නොදේ. එය අපට දැනගත හැක්කේ ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකගෙන් පමණි. අපි කෙසේ නම් කියන්නද?

දිව්‍ය ලේඛක සැපයි... ඒන්?

අවිද්‍යාව පැත්තට ලෝකය බර වෙන්න බර වෙන්න ලේඛයා බර වෙන්නේ තණ්හාව දෙසටයි. අවිද්‍යාවේ දරුවා තමයි තණ්හාව. අවිද්‍යාවේ බර නිසා තණ්හාවේ ගොඩ සැප ලෙසයි සත්ත්වයා දැකින්නේ. ඒ නිසා සත්ත්වයා නිරතුරුවම පින්කම් කරමින් ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ දිව්‍ය ලේඛ, මනුෂ්‍ය ලේඛ සැපමයි. මොකද සැපයට ඇති තණ්හාව නිසා අවිද්‍යාව විසින් ඔබව නිරතුරුවම දැනුවත් කරනවා, ලේඛය තුළ සැප තිබෙනවා කියලා. ඔබව ඉදිරියට පදනමවා සැප ස්පර්ශ කරන්න.

මනුෂ්‍ය ලේඛයේ සැප ගැන ඔබට අත්දැකීම් තිබෙනවානේ. දුක් කන්දක් විසිතුරු ද්‍රව්‍යනයක ඔතා, විසිතුරු ඇශ්‍රම් ආයිතම්, සුවද විලවුන්, යාන වාහන, ගෙවල් දොරවල්, දරුවන් සමග සැප යැයි සිනාසේමින් කරගසාගෙන යන මනුෂ්‍ය ලේඛයේ සැප, ඔබ අත්දැකිනවා බොහෝම කැමැත්තෙන්.

මේ කියන්න යන්නේ දිව්‍ය ලේඛ සැප ගැනයි. ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා එක දුප්පත් මනුෂ්‍යයෙක් සිටිනවා, ඔහුට තිබෙන්නේ දිරායිය පැල්පතක්. එහි වහළයෙන් අහස පෙනෙනවා. බිරිදි හරියට දර ඉපලක් වශේ. අහේතිය නිසාම විරුද්ධී වෙලා. ධානා මල්ලේ අඩියේ ධානා විකක් තිබෙනවා. මේ මනුෂ්‍යයාට තිබෙන්නේ ඔය වික පමණයි. මේ මනුෂ්‍යයාට පැවිදි වෙන්න සිතක් ආවත්, මේ දිරා ගිය පැලත්, විරුද්ධී බිරිදත්, හිස් ධානා මල්ලත් අත හැරීමට ඔහුට නොහැකියි. බලන්නකෝ තණ්හාවේ ස්වභාවය.

අනවබෝධය නිසාම, කැදිර සිත් ඇතිව පිළිණු වී යන ආහාර බූදින, දෙතිස් කුණපයකින් යුතු කයක් දරන, දුවිලි අව් වැසිවලින් පිඩා විදිමින් සැප සොයන අඩි, ආහාර, නින්ද, විවේකය තොලබා සැප සොයන අඩි, සිතු සිතු සම්පත් පහළ වන දිව්‍යලෝකයට ගියහොත් කුමකින් කුමක් වෙයිද?

දිව්‍ය ලෝකය කියන්නේ කාම පුරයක්. එහිදී සිතු සම්පත් ඔබට ලැබෙනවා. ඒ සියල්ල ඔබට ලැබෙන්නේ දිව්‍ය ඕජාව වශයෙන්. ඔබ කළ පින් වල ප්‍රමාණයට ඔබ ඉපදෙන දිව්‍යතල වල පන්ති හේදයක්, පන්ති පරතරයක් තිබෙනවා. මේ හේදය නිසා දෙවියනුත් ගැටෙමින් අකුසල් කරගන්නවා. අතිතයේ කළ කුසල් අනුව තමයි ඔබට සැප ලැබෙන්නේ. ඔබ මෙහෙම හිතන්න. මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා... ඔහු දුෂ්චර්ජත්, උදේ සිට රාත්‍රිය වනතුරු ඔහු කුලී වැඩික් කරලා කියක් හරි සොයාගෙන ගොස් බතුයි පරිප්‍රේය කාලා ජ්වත්වෙනවා. තව මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා, ඔහු හොඳ රජයේ රකියාවක් කරලා හොඳ වැටුපක් අරගෙන අර කෙනාට වඩා හොඳ ජ්වතියෙක් ගතකරනවා. තව මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා ඔහු කේරීපතියෙක්. ඔහු තරු පහේ හෝටලයකට ගොස් අවන්හලේ වාඩි වී වේටර්වරයෙක් පිළිගන්වන ආහාර වට්ටෝරුවට ඇගිල්ල තබනවා. මොහොත්කින් ලෝකයේ රසවත්ම ආහාර වේිලක් ඔහුගේ මේසයට එනවා. බලන්න මේ තුන් දෙනාම මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ඉපදුණ මනුෂ්‍යයේ. නමුත් සංසාරයේ කළ කුසල් අකුසල් නිසා සැප ලැබීමේ පරතරයක්, සීමාවක් තිබෙනවා. මිනිසුන් දස දෙනෙක් ගතහොත් එම දස දෙනාට ලැබීමේ ස්වභාවයන් දස ආකාරයක් වෙනවා. දිව්‍ය ලෝකයෙන් මේ වගේමයි. අර කේරීපති ව්‍යාපාරිකයා ආහාර වට්ටෝරුවේ ඇති තමා කැමැති ආහාර වර්ගයට ඇගිල්ල තැබූ සැනින් තමන් කැමතිම ආහාරය ලැබෙනවා වගේ දෙවියන්ට යම් සැපක් අවශ්‍ය යැයි සිතු සැනින් එම සැපයෙන් දෙවියාව තාප්තිමත් වෙනවා.

සුපිරි වෙළඳ සලකට ගොස් කෙනෙක් රුපියල් දෙසීයක් ගෙවලා අයිස් ක්‍රිම් එකක් කනවා. තව දුප්පත් අයෙක් ගමේ කැඩ්ට ගිහින් රුපියල් දහයේ අයිස්පලම් එකක් කනවා. දෙදෙනාම මනුෂායෝ. දෙදෙනාම කන්තෙනත් අයිස් ක්‍රිම්. නමුත් දෙදෙනා ලබනා රසයේ ස්වභාවයන් වෙනස්. ඒ දෙදෙනාගේ ලැබේමේ විවිධත්වයයි. පින්කර ඇති ස්වභාවයන්ට අනුව දෙවියන් දිවා මිජාවෙන් තෘප්තිමත් වෙනවා. දෙවියන්ට තිබෙන්නේ ඕලාරික කයක්. එම ඕලාරික කය සනභාවයට පත් කරගැනීමට දිවා ලෝකවල දෙවියන්ට පූජාවන් වගේම, සමාධියෙන් පරිපූරණ, ප්‍රයාච වඩා හික්ෂුවටද ඕලාරිකභාවයෙන් මුදවා සන ස්වභාවයෙන් දෙවියන් දරුණනය වෙයි. ඕලාරික කයක් තිබුණුද දෙවියන්ට ආයතන හයක් (සලායතන) මනුෂායාට සේම ඕලාරික කය ඇසුරු කොටගෙන පිහිටා ඇත. එහෙයින් මනුෂායාට සේම නිරතුරුවම ඇති වෙමින් නැති වෙන සිත් දෙවියාටද හටගනී. කාම ලෝකයක සැප විහරණය කරන දෙවියාද සතර මහා ධාතුන්ගෙන් නිරමාණය වූ, අනිත්‍ය ඕලාරික කයක්ද, නිරතුරුවම ඇති වෙමින් නැති වී යන සිතක්ද ඇති සත්ත්වයෙකි. දෙවියන් තුළද සත්ත්වයෙක් පූද්ගලයෙක් නැත්තේය. දෙවියන් සැප විදිනවා යනු, ක්‍රියාත්මක වෙනවා යනු ස්ථානය නිසා ඇතිවන වේදනාවක් පමණක්මය. මනුෂායින් වශයෙන් මහා පින්කම් කරමින් ඔබ යන්නට ප්‍රාර්ථනා කරනා සුර පුරය ඔතැනය. දිවා ලෝක වල දිවා සැපය ලැබෙන්නේ දිවා ඕජාව ලෙසින්ය. දිවා මිජාව යනු සුන්දර අත්දැකීම්කි. දෙවියන් මෙම දිවා මිජාව අතහැරිම උපරිමයෙන් පූරණ කළ හික්ෂුවටද, නිවන් අවබෝධය ලබාගත් හික්ෂුවටද අත්‍යවශ්‍යම අවස්ථාවලදී ලබා දෙයි.

ඔබ මෙහෙම සිතන්න. හික්ෂුවක් ඩුදෙකලා වනයේ කුරියක වැඩ සිටින විට ආහාර මඳ බව නිසා ලේ වල සිනි අඩු වී අසනීප වෙනවා. මෙය සිදු වන්නේ රාත්‍රියේදී. හික්ෂුව දැඩි වේදනාවට පත් වෙනවා. කුරිය තුළ ගිලන්පසක් සාදා ගැනීමට සිනි තේකාලවත් නැහැ, අතහැරිමේ උපරිමය නිසා. හික්ෂුව මොකද

කරන්නේ. රිදුම් දෙන, කලන්තයෙන් අප්‍රාණික වන කයත්, සිතන් මගේ නොවෙයි. මට අයත් දෙයක් නොවේ කියලා අතහරිනවා. ලෝකයේ ශේෂීම අතහැරීමේ ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන හික්ෂුවක් සිත කය අතහරින මොහොතේ ලෝකය කම්පා වෙනවා. ලෝකය නිරුද්ධ වෙනවා. එය දිව්‍ය ලෝකවලට දැනෙනවා. දෙවියන් සෞයනවා මොකක්ද වුණේ කියලා. දෙවියන් දකිනවා අසවල් තැන වැඩ සිටින හික්ෂුවගේ අතහැරීමයි මේ දැනුනේ කියලා. ඒ මොහොත්ම දිව්‍ය ඔජාව දෙවියන් එම හික්ෂුවට සමාධිය තුළින් ලබා දෙනවා. දිව්‍ය ඔජාව හික්ෂුව විදින්නේ මනසින්. සිති අවශ්‍ය නම් හික්ෂුවගේ දෝතට රන්වන් පාට සිති අභුරක් ලැබෙනවා. අත රන් වගේ දිලිසේන හික්ෂුව මනසින් එය විදිනවා. වළදනවා. පියෙකි සිහියෙන් අවදියෙන් නොවෙයි මෙය වෙන්නේ. සමාධිගත නින්දේදියි. හික්ෂුව පැය කිහිපයකින් අවදි වන්නේ ගරීරයේ තිබූ රෝගී බව දුරු වී පූර්ණ සුවය ලැබේමෙන්. මොකද ගරීරයට අවශ්‍යව තිබූ සිති ප්‍රමාණය දිව්‍ය ඔජාව වශයෙන් හික්ෂුවගේ ගරීරයට ලැබුණු නිසා. හැබැයි දෙවියන් ඔජාව දෙන්නේ සිත කය අතහැරීයාත් පමණයි කියලයි හික්ෂුව සිතන්නේ. ප්‍රඟාව හොඳින් වැඩිමෙන් පමණයි, අවංකවම කය, සිත අතහැරිය හැක්කේ. එහෙම වුණෙන් තමයි එම කම්පනය දිව්‍ය ලෝකයට දැනෙන්නේ.

දිව්‍ය ලෝකයේ නිරතුරුවම සංජායනා කරන හඩි, විටෙක පිරින් හඩි ස්වභාවයෙන්ද තවත් වේලාවන්ට කොවිල්වල පූජාව තබනකොට ගබා පූජාවේදී ලොකු නලාවකින් තැගෙන හඩි ස්වභාවයෙන්ද ඇසෙනවා. වනයේ පූදෙකලා කුටිවලදී මෙම හඩි රාත්‍රී යාමයේදී හොඳින් ඇසිය හැකිය. මූහුද ගංගා දිය ඇලි අසල අපි වාඩි වී සිටියදී මොන තරම මිහිර රිද්මයන් අපට ඇසෙනවාද? කැලයක රාත්‍රීයට සුළුග ඇති වේලාවට අපුරු සංගීතයන් මැවෙනවා. මේවා කවුරුවත් කරන, වයන දේවල් නොවේ. එස්සය නිසා ඇතිවන වේදනාවන්. කාම ලෝකයක් වුවද පිනැති දෙවියන් ජ්වන් වන නිසා එම පින් මහිමය නිසාම

මෙවැනි සංජායනා, සංගිත රද්ම ස්වභාවයන් දිව්‍ය තලවල රැවි දෙනවා. අර ගෙශ මූහුදේ දිය ඇල්ලේ රද්මය වගේ. පිනේ ආශ්වරයා නිසාම දෙවියන් ආස කරන හඩ රද්මය, ඒ මොජාතේම ඇති වෙලා දෙවියන් තෘප්තිමත් වෙනවා. දැන් ඔබ සිතන්නකෝ මෙවැනි කාම ලෝකයක ඔබ උපත ලැබුවාත් මෙම කාමයෙන් ඔබට අත්මිදෙන්න පුළුවන් වෙයිද?

ඔබ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ පින්කම් කර ලැබූ දිව්‍ය කාම සම්පත් නිසාම පිරිසීමට පත්වී තැවත සතර අපායට වැටීමේ ඉඩකඩ ඉතාමත් වැඩිය. දිව්‍ය ලෝකවල බුද්ධ රත්නයද, සංස රත්නයද වැඩි සිටින්නේ තැක. නමුත් ධර්ම රත්නය වැඩි සිටිය. එහෙත් ධර්මය මතුකර පෙන්වීමට බුද්ධ රත්නයද, සංස රත්නයද වැඩි නොසිටින නිසා දෙවියේ අනාපයෝය. එහෙත් දෙවියන් දක්ෂ නම් සංස රත්නය වැඩි සිටින මනුෂ්‍ය ලෝකයට පැමිණ සද්ධර්මය ගුවණය කර අවබෝධය ලැබිය හැකිය.

හික්ෂුවක් කැලයේ පුදෙකලා කුටියක වැඩසිටින විට රාත්‍රියේ පැමිණි දිව්‍යාංගනාවක් ගැන ඔබට කියන්නම්. එක් රාත්‍රියක හික්ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවන විට දිව්‍යාංගනාවක් දරුණනය විය. ඇය සිටියේ පාවෙමින්ය. වැඩි ඉහළක නොවේ. ඇයගේ ස්වභාවය අති සුන්දරය. ඇය සිහින්ය. දිගැටිය. දිග කේෂ කළාපයකින් යුක්තය. එය පාදාන්තය දක්වා දිගය. ඇය ප්‍රභාෂ්වර සුදු පැහැතිය. පැහැදිලි සුදු වලාකුලක පාටය. ඇයගේ සියුම් සිනා කය ප්‍රභාෂ්වර සුදු පැහැයෙන් යුක්ත විය. හරියට ගරිරයට හිර වෙන සුදු දිග ගවුමක් ඇද සිටියා සේය. ඇයගේ ගරිරයේ දෙපා ප්‍රමේෂය සිහින් වී ගොස් තිබිණි. ඇය හික්ෂුව ඉදිරියේ තරමක ඉහළින් සරුංගලයක් පාවෙනවා සේ පාවෙමින් සිටියාය. මෙවැනි රුප දරුණනය විමෙදි හික්ෂුවගේ ස්වභාවය මේ ආකාරයට පින් දීමය. “මෙම හික්ෂුවගෙන් ඔබට යම් කුසලයක්, පිනක් ගතහැකි නම් එය හික්ෂුවගේ යයි නොසිතා ඔබේ යයි සිතා ඔබ අනුමෝදන් වී සුවපත් වෙන්න” හික්ෂුව මෙසේ සිතු විට ඇය තැනිව ගියා.

දෙවැනි ද්‍රව්‍යේ රාත්‍රියේත් ඇය පෙර දින සේම දරුණනය විය. පෙර දින සිටි ස්වරුපයෙන්ම. එදාද හික්ෂුව පෙර සේම පින් දුන්නා. ඇය නැවතත් නොපෙනී ගියා. මැය මෙසේ දරුණනය වුවද හික්ෂුවට ඇය ගැන කුතුහලයක්, ඇය දැකිමේ කැමැත්තක් නොතිබේ. ඇය ගැන මතකයක්ද, අවධානයක්ද නොතිබේ. නොසිනු මොහොතක ඇය දරුණනය වනවා පමණි. මේ වන විට හික්ෂුව සිටියේ දිව්‍ය ලෝක සංඡුවලින් මිදිය. දිව්‍ය ලෝකයන්, එහි ජ්වත් වන දෙවියනුත් අසුවි ගොඩක් මත ජ්වත් වන පණු කැලුක් ලෙස හික්ෂුව අවබෝධයෙන් දැන සිටියේය. එනිසා දිව්‍යාංගනාව හික්ෂුවට තවත් අනිත්‍යභාවයට පත්වන රුපයක් පමණක් විය. මෙසේ පසු වේද්දී තුන් වැනි දින රාත්‍රියේ ඇය පෙර සේම දරුණනය විය. තුන් වැනි දිනයේදී හික්ෂුව ඇයට පෙරසේම පින් දුන්නේය. ඇය නොපෙනී ගියාය. ඇය පැමිණි විට විනාඩි දහයක පමණ කාලයක් හික්ෂුව ඉදිරියේ පාවෙමින් සිටින්නිය. හතර වැනි දිනයේදී ඇය පෙර ස්වභාවයෙන්ම හික්ෂුවට දරුණනය විය. හික්ෂුව දැන් ඇය ගැන අවබෝධය ලබා අවසන්ය. ඇයට දින තුනක් පින් දුන්නාද ඇයට පින් අනුමෝදන් වූයේ නැත. ඇයට හික්ෂුව දුන් පින් අනුමෝදන් වූවා නම් පළවෙනි දිනයට වඩා දෙවැනි දිනයේදී ප්‍රභාෂ්වර විය යුතුය. ඇයගේ දිව්‍යග්‍රීය දනාත්මක බවක් විද්‍යාමාන විය යුතුය. එහෙත් එය එසේ නොවිණ. ඇය මුල් දිනයේ දරුණනය වූ ස්වරුපයෙන්ම හතර වැනි දිනයේදීද දරුණනය විය. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ ඇය පින් අනුමෝදන් නොවූ බවයි. මෙම දිව්‍යාංගනාව අනුන්ගේ පින් අවශ්‍ය නැති, පිහෙන් පිරුණු සංකීර්ණ දිව්‍ය ලෝකයක වැඩ වසන දිව්‍යාංගනාවක් බවයි. ඇයට හික්ෂුව දුන් පින් අවශ්‍ය නැති. ඇයට අවශ්‍ය හික්ෂුව දකිමින් සතුවූ වීමටය. නැතහොත් හික්ෂුවට ගරු කිරීමට, නමස්කාර කිරීමටද විය හැකිය. මේ දෙකින් කුමක් සඳහාද යන්න හික්ෂුවට ඇයගේ ඉරියවිවලින් දැනගත නොහැකි විය. ඇය සතුවින් ප්‍රමෝදයෙන් සිටින බව පමණක් හික්ෂුව හඳුනා ගත්තේය. හතර වැනි දිනයේදී හික්ෂුව ඇයට මෙසේ අවවාද කළේය. “ඔබ මොකක්ද මේ කරන්නේ. ඔබ විහිළවක් කරනවාද?

මබ කවිද? සමහර විට ඔබ හික්ෂුවගේ මිය ගිය මවුද දන්නේ නැහැ. වෙන දිව්‍යාංගනාවක්ද දන්නෙනත් නැහැ. මේ හික්ෂුව හෙට අපවත් වෙන්න පුළුවන්. එහෙම වුණොත් ඔබට හික්ෂුව දැකලා සතුව වෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඔබට පින් අවශ්‍ය වුවද දෙන්න කෙනෙකුත් නැහැ. ඔබ ඔය දිව්‍ය සැප අවසන් වුණාම අසරණ වේවි. නැවත සතර අපායට වැමෙවි. එදාට ඔබට බෝරාගන්න කඩුරුවත් නැහැ. ඒ නිසා ඔබ මේ පින් අනුමෝදන් වෙලා සැපවත් වෙන්න. සතර අපායෙන් මිදෙන්න. මේ හික්ෂුව සේම අනිත්‍ය වඩන්න” කියලා හික්ෂුව අනුමෝදනාවක් කළා. මෙසේ අවවාද කළද ඇය පස්වැනි දිනයේ රාත්‍රියේද පෙර ස්වභාවයෙන්ම හික්ෂුව ඉදිරියේ පාවෙමින් සිටියාය. ඇයට පින් අනවශ්‍ය බව දැන් ස්ථීරය. ඇයට දිය යුත්තේ පින් තොට, ප්‍රඟාව වැඩිමට සංඡාවක් බව හික්ෂුවට අවබෝධ විය. මන්ද අනුන්ගේ පින් අනවශ්‍ය, මහා පිනැති දිව්‍යාංගනාවක් නිසාය. ඇය සසර ප්‍රඟාව වඩා ඇත. එහෙත් දිව්‍ය ලෝකයේ කාම සම්පත් මැද කෙළුලොල් දිව්‍යක් ගත කරන නිසා ප්‍රඟාව යටපත් වී සැගැවී ගොස් තිබේ. හික්ෂුව දිව්‍යාංගනාවගේ සැගැවී තිබූ ප්‍රඟාව මත කර දීමට ඇයට මෙසේ දැනුවත් කළේය.

“ප්‍රතේ ඔබට මේ හික්ෂුව කථාකරන අවසාන අවස්ථාව. ඔබට දෙන අවසාන අවවාදය. දින භතරක්ම හික්ෂුව ඔබට පින් දුන්නා. ඔබ ඒවා අනුමෝදන් වූයේ නැහැ. ඔබ භාග්‍යවන්තියක්. ඔබ මේ හික්ෂුව දෙස හොඳින් බලන්න. හික්ෂුව පරිහරණය කරන තුන් සිවුර දෙස හොඳින් බලන්න. එක වේලෙන් පමණක් පිණ්ඩාතයෙන් යැපෙන මේ හික්ෂු ජීවිතය දෙස හොඳින් බලන්න. මේ සයනය, මේ කුටිය දෙස බලන්න. හික්ෂුවගේ ප්‍රතිපදාව දෙස බලන්න. හික්ෂුවගේ අනෙකුම දෙස බලන්න. මේ හික්ෂුව අනිත්‍ය වඩන්නේ යම් සේද ඔබද ඔය දිව්‍ය සැප, දිව්‍ය ඕජාව, දිව්‍ය ගරීරය, ඔය රුපය අනිත්‍ය බව දකින්න. ඔය ඇස, කන, නාසය, දිව, මිලාරික ගරීරය, සිත අනිත්‍ය බව දකින්න. කවදාහරි දිනයක ඔය දිව්‍ය සැප අනිත්‍යභාවයට පත්වී

මඟ දිව්‍ය ලෝකයෙන් වුත්වේවි. දිව්‍ය සැප අහිමි වන බව දැකලා ඔබ එදාට හඩා වැටෙවි. ඔබ ඔය සැපෙන් මිදිලා සතර අපායට වැටෙවි. ඔබ ඔය විදින සිත ඔබේ නොවෙයි කියලා අතහරින්න. ඔය ස්වර්ණ හංසියක් බඳු කය ඔබට අයිති නැති අනිත්‍යයට අයත් දෙයක් යැයි කියලා අතහරින්න. සියල්ල අනිත්‍ය බව දකින්න. මේ හික්ෂුව ඔබට දකින අනිත්‍ය සංඡාවෙන්ම ඔබ හික්ෂුව දෙස බලන්න. මේ හික්ෂුවද මැරෙන, ලෙඩ වෙන, වයසට යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත බව දකින්න. මේ හික්ෂුව දෙස තැවත තැවත බලන්න. ඔබ අවබෝධය ලබන්න. ධර්මය දැක්ක කෙනෙක් වෙන්න. ඔබ සෝචාන් එළයට පත්වෙන්න. දිව්‍ය ලෝකයෙන්, සතර අපායෙන් මිදෙන්න. බුහ්ම ලෝකයට ගොස් කල්ප ගණනක් වුවද ගතකරන්න. ඒකට ප්‍රශ්නයක් තැහැ. මොකද කවදාවත් ඔබ තැවත සතර අපායට වැටෙන්නේ තැහැ. හික්ෂුවට අවශ්‍ය ඔබට සතර අපායෙන් මුදවන්න. හික්ෂුව කියන දෙය ඔබ අසන්න” හික්ෂුව රාත්‍රියේ පැය කාලක් පමණ ඉහත බණ ගැඹු නගලා දේශනා කළා. එදායින් පසු තැවත එම දිව්‍යාංගනාව නොපැමිණියාය. නොදුටුවේය. ඇයට කුමක් වූයේදැයි හික්ෂුව නොදැනී. එහෙත් ඇය සසර ප්‍රජාව වඩා පුරුදු දිව්‍යාංගනාවක් නිසා හික්ෂුව විසින් දේශනා කරන ලද අනිත්‍ය සංඡාව ඒ මොහොතේම අවබෝධ වීමෙන් ඇය සතර අපායෙන් මිදි මාරුගැලුලාහි දිව්‍යාංගනාවක් වෙන්නට ඇතැයි, හික්ෂුව අනුමාන කරයි. එහෙත් එය නිවැරදිව නොදැනීම්.

හික්ෂුවට දිව්‍යාංගනාව දරුණනය වන්නේ සමාධිය තුළ සිටියදීය. එහෙත් ඇයට බණ කියන විට ඇය සමග කරා කරන විට සමාධිය තැකිවන නිසා ඇයට දරුණනය නොවේ. එහෙත් ඇය එහි සිටින බව හික්ෂුව දනී. එම දිව්‍යාංගනාවගේ සුකුමාල බව, සැහැල්ලුව, ලාලිත්‍යය, රිද්මය කොතොක්ද කිවහොත් ඇය පාථිතන ස්වභාවයේ කෙනෙකුට කාමයේ පාරාදීසයකි. දිව්‍ය ලෝකය යනු එවැනි කාම පාරාදීසයකි. මෙවැනි කාම ලෝකයක් ඔබ නිරතුරුවම පාර්ථනා කරන්නේ නම් එය මහා මුලාවකි.

දිව්‍යසැප තිරතුරුවම ඔබට අකුසල් රස්කර දෙන්නකි. මන්ද ඔබ තුළ හටයට ඇති කැමැත්ත නිසා තිරතුරුවම තණ්ඩාවෙන් සිත පිරි පවතී. දිව්‍ය සැප විදිම යනු මෙම කාම ලෝකය තණ්ඩාවෙන් බදා ගැනීමයි. රස විදිමයි. ඒ තණ්ඩාව නිසා ඇතිවන අකුසල් වලින් ඔබව නැවත සතර අපායට ගාල් කරයි. එහෙත් මෙම දිව්‍යාංගනාව මිනිස් ආත්මවල ඉහිද ප්‍රයාව වඩා තිබුණු නිසා ලැබුණු අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝගනය ගැනීමට ඇයට සමහරවේට හැකි විය. ඔබද කුමන පින්කම කළද එම පින්කම්වල අනිත්‍ය ස්වභාවය, අනිත්‍ය සංයාව වැඩිමට සරලව හෝ පුරුෂ වෙන්න. දිනකට ඔබ පැය කාලක් අනිත්‍ය සංයාව වැඩුවොත් එය ඔබේ ආධ්‍යාත්මය තුළ තැන්පත් වෙලා කවදාහරි ද්‍රව්‍යක ඔබට සසර දුකින් ගැලවෙන්න උපකාර වෙනවා.

ඉහත දිව්‍යාංගනාවන් අනීත හටවල පින්කම කරලා අනිත්‍ය සංයාව සරලව හෝ වඩා තිබු නිසයි පින්කම නිසා දිව්‍ය සැපත්, අනිත්‍ය සංයාව වැඩිම නිසා (ලැබුණා නම්) මාර්ගල්ල සැපත් ලැබුණේ. දිව්‍ය ලෝකවල වැඩ සිටින දෙවිවරු තුළ මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී වඩන ලද ප්‍රයාව ඇත. එහෙත් දිව්‍ය ලෝකයේ කාම සම්පත් නිසා ප්‍රයාව යටපත් වේ. මෙම දිව්‍යාංගනාවද හික්ෂුව ඉදිරියට පැමිණියේ සතුවූ වීම සඳහාය. එහෙත් හික්ෂුව ඇයට සුදුසුම කමටහනින් යටපත්ව තිබු ප්‍රයාව මත්‍යකර දුන්නා යැයි අනුමාන කරමි. මේ සැම දෙයක්ම ධර්මයේ ආශ්චර්යයන්ය. හික්ෂුවගේ ආශ්චර්යයක් නොවේ. ඔබත් සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ල ලැබේවේ. සියල්ලම ඔබට ලැබෙන විට ඒ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඔබ සියල්ලම අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධකර ඇති නිසාය.

ඔබ ලක්ෂ ගණන් දිනය කාලය වියදීම් කර පින්කම සිදු කරමින් ප්‍රාර්ථනා කරන ලෙස ස්ථීරවම ඔබ මහා සැප සහිත දෙවියෙක්, දිව්‍යාංගනාවක් වුනොත් මෙවනි සුක්මාල දිව්‍ය කුමාරයන්, කුමරියන් ඔබව කුල්මත් කරාවි. ඔබව පිස්සු වට්ටාවි. අවසානයේ ඔබට හිමිවන්නේ හටයේ පිස්සන් කොටුව වන සතර අපායමය.

වර්තමානයේද හටයේ පිස්සන් කොටුවේ දුක් විදින්නේ අතිතයේ අනන්ත අප්‍රමාණ දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සැප විදි කෙළිලොල් දිව්‍ය දිව්‍යාංගනාවන්ය. එදා දිව්‍ය ඕජාව, රාජ හෝජන වැළඳි ඔවුන් අද සතර අපායේ සෙම්, සොටු, මල මුත්‍රා, ගින්දර, පුන්නක්කු, තණකොල අනුහව කරයි. මෙය නිමා නොවන වකුයකි. පටන් ගැන්මක්, අවසානයක් නොමැත. ඔබට ඇත්තේ වට්ටියැම පමණකි. ඔබට මින් ගැලීමට අවශ්‍ය නම් වකුයම නිවා දැමීය යුතුය. ඔබම අවුලුවා ගන්නා ගින්න කවදා හෝ දිනයක ඔබම නිවාගත යුතුය. එය වෙන අයකුට කළ නොහැක්කකි. මන්ද ගිණු අවුලුවන්නේ ඔබම නිසාය. ඔබම අවුලුවා ගන්නා ගින්නකින් ඔබම දැවන අංක එක් මෝහ බරිත සත්ත්වයා පාථ්‍රීතන සත්ත්වයාය.

ඔබට ඉහත කරාව කියවන විට හිතෙන්නට ඇති අනේ මටත් මේ අත්දැකීම ලබන්නට ඇත්තම් කියලා. ඔබ එහෙම සිතුවොත් ඔබට මෙම අත්දැකීම කවදාවත් ලබන්න බැහැ. ඔබට එම අත්දැකීම ලබන්න නම් ඇති වූ එම කෙලෙස් සිත අතිත්‍ය වශයෙන් දැකලා අතහරින්නට ඕනෑ. එවිට ඔබට දිව්‍යාංගනාවක් නොව දිව්‍යලෝකයම දැකිය හැකිය. එහෙත් ඔබ ජයග්‍රාහකයෙක් වන්නේ දිව්‍යාංගනාවක්, දිව්‍ය ලෝකය දැකීමෙන් නොව දිව්‍ය ලෝකයම අතහැරිමෙන්ය. දිව්‍ය සැප දැකින, පතන සිත තිබෙන තාක් ඔබට දිව්‍ය ලෝකය අත්හළ නොහැක. ඔබ එහි පදිංචිකරුවෙකි, සාමාජිකයෙකි. කුලිය, සාමාජිකත්වය ඉවර වුණු තැන, වෙන තැනාක් සොයා යා යුතුය. අලුත් තැන සොයා ගන්නේද ඔබ විසින්මය. මේ මොහොත් ඔබ ඉන්නා තැන තෝරා ගන්නේද ඔබමය. ඔබම තෝරා ගන්නා ජීවිතයට මොන තරම් ප්‍රයෝග තිබුණද ඔබ නොගැවන්න. ඔබ ගැටුණොත් ඔබේම තෝරාගැනීමට ඔබ කරන දේහිකමකි.

මිනිසුන් සියයට සියයක්ම රෝගී වන්නේ ඉනැඳියන් හය පිනවීමට යැම නිසාය. දිවට, කයට රස පහස සොයන්නට

යැම නිසාය. දියවැඩියාව, අංගහාගය, කොලෙස්ටරෝල්, ලිංගික රෝග, සම්මු රෝග...

රිය අනතුරකින් අංග විකල වන රෝගියාට එසේ වූයේ රියදුරා මත් වතුර බීම නිසාය, තැතිනම් අධික වේගය නිසාය. එසේන් තැතිනම් පදිකයාගේ තොසැලකිල්ල නිසාය. මේ සියල්ල තුළ තිබෙන්නේ තණ්ඩාවය. අපි වේගයෙන් යන්නේ යමක් ඉක්මනින් ස්පර්ශ කිරීමටය. වැඩිපුර අයිති කරගැනීමටය. පලවෙනියා වීමටය. සියල්ල තුළ තණ්ඩාවය තිබෙන්නේ. සැප සෙවීමේ මෙහෙයුම නිසා මිනිසා දුකට පත්වී රෝගිහාවයට පත්වී අසරණ වනවා සේම, දිව්‍ය ලෝකයේ දෙවියන්ද දිව්‍යාංගනාවන්ද සැප පසුපස හඟා යැම නිසා මනුෂයන් සේම පිරිහිමට පත්වී දුකට ඇද වැවේ. ඔබ පතන ආඹවර්යමත් දිව්‍ය සැප ගැන ඔබ විවේකිව තැවත සිතා බලන්න. දිව්‍ය සැපත ඉහත ස්වභාවයමය. එහෙත් දිව්‍ය ලෝකයේද සිලයෙන් පරිපූර්ණ කුසල් ධර්මයන් වඩන මහේශාඛා දෙවිවරු සිටිති.

සැපයෙන් එහා ගිය නිදහස්වීමක හිමිකරුවෙකි ඔබ

විද්‍යුත්සාන ධාතුවේ ආධිපත්‍යයට තත්ත්ව වී ස්වත්වන ලෝකයේ බහුතරයක් ජනතාව අදහන ආගම්වල දෙවියන් බුහ්මයන් තමන්ගේ ගැලුම්කරුවන් ලෙස දකිනවා. එම පින්වතුන් එහෙම කියන එක සාධාරණයි. මොකද එම ආගම්වල ගාස්තාවරුන්, ආගම නායක උතුමන්, පූජක උතුමන්, බුහ්ම දිව්‍ය සංඡාවලින් ඔබිබට ගිය පින්වත් පිරිසක් තොටේ. ඒ නිසා ඒ අය දිව්‍ය සැප රුඩී අරුඩී බුහ්ම සැප උපාදානය කොටගත්තා. ඉන් ඔබිබට යන්න ඒවායේ අනිත්‍ය දකින්න එම පින්වතුන්ට හේතු සකස් උනේ තැහැ. ඉහත සැප කෙරෙහි ඇති කරගත් ජන්ද රාගය තිසා එම පින්වතුන් දිව්‍යතල, බුහ්මතලවල කොටු වුණා, හිරවුණා. එහි ප්‍රතිඵලය තැවත හවයක් සකස් වීමයි. ඒ කියන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවල හිමිකරුවන් වීම. ලෝකයේ යම් පුරුෂයෙක්, ස්ත්‍රීයක් දෙවියෙක් ලැගට බුහ්මයෙක් ලැගට යන්න ප්‍රාර්ථනා කරනවා නම් ඔහු ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලින් යුත් හවයක්. මෙහි හයානකකම වන්නේ මොවුනට ලැබෙන්නේ මිථ්‍යාදාශේක හවයක් වීමයි. අප බෝධිසත්වයන් වහන්සේද සංසාරයේ අනන්තවත් මිථ්‍යාදාශේකව ඉපදිලා තිබෙනවා. මේ යථාර්ථ ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ යානයෙන් දැක්ක තිසයි දාශ්ටීන් හැට ගණනාවක් තිබුණ ඉන්දියාවේ මේ සැම දාශ්ටීයකටමත් එහි නිරමාතාවරුන්ටත් කරුණාව, මෙමතීය දැක් වුවේ. අපටත් කරුණාව, මෙමතීය දක්වන්න ඉගැන්නුවේ. මෙවා ලෝකයේ ස්වත්‍යාව. ලෝකයේ

බහුතරයක් පින්වතුන් දිව්‍ය තල, බුහ්ම තල උපාදානය කරගැනීම සාධාරණයි. මන්ද දිව්‍ය, බුහ්ම සංයුත්වලින් ඔබ්බට ගිය ලෝකය එම පින්වතුන් නොදැක්ක නිසා. ඒක එම පින්වතුන්ගේ වරදක් නොවේ. එයත් ජයග්‍රහණයක්. නමුත් මේ ජයග්‍රහණයේ ආස්ථාදය කෙළවර වන්නේ දුකෙන්. ඒ ඔවුන් සතර අපායෙන් නොමිදි ඇති නිසා.

මත්‍යාජා ආග්‍රිතව ජ්‍වත්වන සතර අපායෙන් නොමිදුනු දෙව්‍රා හික්ෂුන්ට අරමුණු වී ඇත. මේ දිව්‍ය තල, බුහ්ම තලවලින් නවතින කපාවක්. ඉන් ඔබ්බට ගිය දර්ශනයක් මේවායේ නැහැ. ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ දිව්‍ය තල, බුහ්ම තල ඉක්මවා ගොස් ලෝකයෙන් එතෙරවන මාර්ගය දේශනා කළ ගොස්තන් වහන්සේ තමක්. ගොතම බෝධිසත්ත්වයන් වහන්සේ ජය ශ්‍රී මහා බෝධි මූලයේදී ඔය දිව්‍ය තල, බුහ්ම තල සැපයන්ට මුලා වුණේ නැහැ. වසටරි මාරයාගේ මාර දුවරුන් නොයෙක් කාමානිනන්දන රෘති දර්ශන ඉදිරිපත් කරමින් මෙම දිව්‍ය තල, බුහ්ම තල සඳුක බව සැපය ගැන විසිතුරු පෙන්නුවද උන්වහන්සේ ඒවාට මුලා වුණේ නැහැ. උන්වහන්සේ සැම දිව්‍ය, බුහ්ම තලයක්ම ප්‍රයුත්වන් පිර පිර බැලුවා. යම් තැනක හෝ ඉදිකටු තුවක් ගැසීමට තරම්වත් ප්‍රමාණයේ තිතු සැපයක් තිබෙනවාද කියලා. උන්වහන්සේ ප්‍රයුත්වේ යාන දර්ශනයන් ලබමින් අවබෝධ කළා මේ සියල්ල අතිත්‍ය බව. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවල තෝතැන්නක් බව. සියලු ලෝකයන්ගේ අතිත්‍යහාවය ප්‍රයුත්වන් අවබෝධ කර මේවාට ඇති කැමැත්තෙන් මිදෙන විට සිත පිහිටන්න උන්වහන්සේට වෙන තැනක් තිබුණේ නැහැ. ඒ සිත නැවතුනේ ලෝකයෙන් එතෙර වුණ නිවන අවබෝධය තුළමය.

ඉහත සටහනට උපකාර වශයෙන් හික්ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට දුටු දර්ශනයක් මෙහි සටහන් තබනවා. හික්ෂුවක් සිංහරාජයට යාබද ආරණ්‍යකට පැමිණි දෙවැනි දින රාත්‍රියේ සමාධියෙන් පසු වෙද්දී හික්ෂුව ඉදිරියේ හැඩි දැඩි අඩි හය

හමාරක් පමණ උසැති මස්පිඩු හොඳින් වැඩුණු, තදින් පිහිටි තේරුස් සහිත, ව්‍යායාම කළ ගරිරයක් සේ ගක්තිමත් ගරිරයක් සහිත දිව්‍යරුපයක් දරුණනය වුණා. සුදු අත් කොට කම්පසයක් සහ සුදු සරමක් ඇදැගෙන සිටියා. ප්‍රභාශ්වර, දිලිසේන සුදු පැහැයක් ඇදුමේ තිබුණා. ලා කහ පැහැති ප්‍රසන්න මන බඳනා රුපයක්. ඔහු හික්ෂුව දෙස නොසේල්වී සංප්‍රච්ච විනාඩි තුනක් පමණ නිහඹව බලාසිට නොපෙනී ගියා. මේ දිව්‍ය රුපය කාගේද කියන්න හික්ෂුව දන්නේ නැහැ. නමුත් එකක් විශ්වාසයි. මේ කන්දට ආරණ්‍යයට අධිපති අල්ලේශ්ංසා දෙවියෙක් බව. හික්ෂුව මේ ආරණ්‍යයට ආගන්තුක නිසාත් මෙවැනි දිව්‍ය ස්වභාවයන් මේට පෙර ආරණ්‍යයේ කිසිවෙක් දැක නොතිබු නිසාත් මෙම දෙවියා කවරෝක්ද යන්න හික්ෂුව දන්නේ නැහැ.

සතියක් පමණ ගතවේද්දී උදැසන 4.30 ට පමණ හික්ෂුව පිටුපස විශාල ආලෝකයක් හැරියටද දිව්‍ය ආලෝකයක් පැමිණියා. මෙම ආලෝකය බස් රථය ඉදිරි ප්‍රධාන විදුලි ලාම්පුව තරම් විශාල ආලෝකයක්. එහෙත් මොහොත්කින් මෙම ආලෝකය අතුරුදෙන්වීම නිසා මෙම ආලෝකය වශයෙන්ද පැමිණියේ ඉහත දිව්‍ය ස්වභාවයම බව හික්ෂුව අනුමාන කරා. අවශ්‍ය විටක මනුෂ්‍ය ස්වරුපයේ සියුම් ස්වභාවයෙනුත් අවශ්‍ය විටක ආලෝකයක ස්වභාවයෙනුත් පෙනී සිටීමට මෙම දෙවිවරුන්ට හැකියාව ඇතැයි ඉහත සිද්ධියෙන් හික්ෂුව අනුමාන කරයි.

ඉහත ආරණ්‍යයේ සති දෙකක් පමණ වැඩසිටියදී, දිනක් දහවල් දානය පූජා කළ පිරිස පින් අනුමෝදන් කිරීමට අවශ්‍ය අයගේ නම කොළ කැබැල්ලක සටහන් කර නායක ස්වාමීන් වහන්සේ අතට දුන්නා. මෙහි සඳහන් වෙනවා මියගිය අම්මා, තාත්තාගේ නම සහ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමාට පින් පිණිසයි කියලා. අන්න ඒ අවස්ථාවේ හික්ෂුව සෞයල බැලුවා කුවුද මේ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමා කියලා. මේ ආරණ්‍යයේ පිහිටි ගල් පර්වතයේ තමයි අතිතයේ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමා තම හේවා බලඅැණි සමග පලාවිත් කඳවුරු ඇදැගෙන තිබෙන්නේ. මේ

ගමේ සමහරු එම හේවා හටයින්ගෙන් පැවතෙන අය. ඒ නිසා මොවුන් වර්තමානයේදීත් සෙනවිතුමා සිහි කරලා පින් දෙනවා. මේ කරුණු උක ඇසෙන විට හික්ෂුව අනුමාන කළා ඉහත ප්‍රතාපවත් දිවා ස්වභාවය සහ දිවා ආලෝකය විදියබෙඩාර සෙනවිතුමාගේ පර්ලොව දිවා ජ්විතය බව. එම සෙනවිතුමා ජ්වත්ව සිටි ස්වරුපයේ රුපයට සමාන ප්‍රතාපවත් රුපයක් සහිත සම්භක්දා ජ්විත අල්පේශාබෘ දෙවියෙක් ලෙස ආරණ්‍යය පිහිටි කදු ගැටය උපාදානය කරගෙන ජ්වත් වෙනවා විය හැකිය.

දැන් අපි බලමු මේ දිවා ස්වභාවය ඇයි මේ කදු ගැටය උපාදානය කරගෙන මෙහි ආරක්ෂක දෙවියෙක් වශයෙන් ජ්වත් වෙන්නේ කියලා. එයටත් අනුමාන වශයෙන් හේතුවක් හික්ෂුවට දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ තමයි මේ කදු ගැටය යම් ආරක්ෂිත ස්ථානයක ආහරණ සහිත නිධානයක් ඇතැයි කියන විශ්වාසය. මෙය ඇත්තේක් නම් මෙම ආහරණ නිදින් කරන්නට ඇත්තේන් පරාජය වීමකදී හේ පලා යාමකදී ඒවයේ ආරක්ෂාවට වීමට පූඩ්‍රිවන. මැරෙන මොහොතේදී ඒවා කෙරෙහි ඇති වූ ජන්ද රාගය නිසා සෙනවිතුමා මරණින් මතු ආරක්ෂක දෙවියෙක් ලෙස මෙම කදු ගැටය උපාදානය කර උපත ලැබුවාද විය හැකිය.

දිවා ජ්විත ගත කළද මේ සියල්ලෝම ජාති, ජරා, ව්‍යාධී, මරණ සමග ලෝකය තුළම ජ්වත් වන්නේය. සමහර විටක මේ අය ඔබට ලොකික වශයෙන් උපකාරයන් කළ හැකිය. නමුත් මේ කිසිවෙකුට අන් අයෙකුට සහර දුකින් මිදිම සඳහා පිහිට විය නොහැක. මන්ද තමාද හවය උපාදානය කරගෙන ජ්වත් වන නිසාය.

ඉහත දිවා ස්වභාවයන් සංශීක දිවා ලෝකවල ජ්වත් වන දිවා ස්වභාවයන් නොවේ. යම් යම් කැමැත්තන් කෙරෙහි වන්ද රාගය ඇතිකරගෙන ඒවා නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා මනුෂ්‍ය ලෝකයේම මනුෂ්‍යයන් ඇසුරේ පිරිසිද්ධාවයෙන් ජ්වත් වන දෙවිවරුන්ය. ලොවිතුරු බුදුරජාණන් වහන්සේගේ

ධරමය ලෝකයාට ස්ථීර සැප ඇති තැනක් මේ ලෝක ධාතුව කුළ නැතැයි පැහැදිලිව දේශනා කර ඇතු. හේතුව්ල දරමයන් නිසා සකස්වූණ නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන ලෝකය උන්වහන්සේ ප්‍රයාවේ අවබේදයෙන් අහිඛවා ගියහ. කවදාහරි දිනයක ඔබත් මමත් අපේක්ෂා කරන නිවීම කුළද ඇත්තේ සැපයක් නොව නිදහස් වීමක්මය. නිදහස ලබන්නේ දුක සහ සැපය යන දෙකින්මය. ලොවිතුරා සම්මා සම්බුද්ධ යානයෙන් අවබේද කර වදාල මේ යථාර්ථය අන් දාෂ්ටීන් සමග කෙසේ නම් සසඳුන්නද? ගලපන්නද? ඉහත දාෂ්ටීන් සතර අපායවල් ඉක්මවා නොගිය ස්වහාවයක්ය. එහෙත් මේ සටහන කියවන ඔබ සැබැම වාසනාවන්තයෙකි, දක්ෂයෙකි. සතර අපායෙන් මිදීමේ මාවත පින්වත් ඔබලාට තවම විවෘතය. සමහරවිට පින්වත් ඔබ දැනටමත් අවබේදාත්මකව සතර අපායෙන් එතෙරවූ දක්ෂයෙක් වීමටද එම මාර්ගයේ ගමන් කරන අයෙක් වීමටද පුළුවන. සැබැන්ම ඔබ එසේ නම් කොට්ටේ ප්‍රකොට්ටේ ගණන් මිනිසුන් අදහන දෙවියන් බ්‍රහ්මයන්ට වඩා ඔබ වැළැම පිළුම ලැබීමට සුදුස්සේසකි. අන්‍යන්ට මාර්ගය කියා දීමට සැබැම ලොවිතුරු බුද්ධ වවනයම, අර්ථයම කියාදෙන කළාණ මිතුයෙක් වීමට සුදුස්සේසකි.

ඩ්‍රිය ගැන දුක් වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන මොයන්න

බොද්ධයෙක් වේචා අබොද්ධයෙක් වේචා කෙතෙක් මිය
යැමෙන් අනතුරුව දෙවියෙක් බුහ්මයෙක් ලෙස ලබන උපත
හව නිරෝධයට ඇති මාර්ගය ලෙස පිළිගන්නවා නම් ඔවුනට
සසරින් ගැලවීමට ඇති දුරද අසීමාන්තිකය. මන්ද ඔවුන් මනුෂ්‍ය
ලෝකයේ මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් ජ්වත් වූවද සතර අපායෙන්
මුබිට සිත පිහිටුවීමට අපාහාසන් තිසාය. ඒන් මේ සැම
පින්වතෙක්ම ජ්වත්වන ලෝකය තුළ ධර්මය සන්දිචිකව ඇත.
මාර්ගජලලාහි දෙවියන්, මාර්ගජලලාහි බුහ්මයන් වීමට මාර්ගය
විවෘතව ඇත. තමුත් බහුතරයක් අතරමග තවාතැන් පොලවල
තාවකාලික සැපයන්ට මුලා වී තවාතැන් ගෙන ඇත. පින්වත්
මුබ කුමන ජාතියක ආගමක වූවද ධර්ම මාර්ගයේ තවාතැන්
නොගෙන අවංකවම විරයයෙන්, සතියෙන්, සිහියෙන් හිරිමතප්
දෙක සහිතව පෙරට යන්න, ඔබට බොහෝ දේ හමුවනු ඇත.
බොහෝ දේවල් යැයි සඳහන් කළේ රුප, වේදනා, සංඛ්‍යා, සංඛාර,
වික්‍යුත්‍යාණ යන සියල්ලන්මය. සිත ක්ෂේත්‍රයෙන් අනිත්‍ය වී ගියද
අනිත්‍ය වූ සිත තුළ මේ “ලොකු ගොඩ” ක්‍රියාත්මකව තිබේ. හවය
සඳහා මග වියදම් ඉතිරිකර දෙන්නේ මේ ක්‍රියාත්මකභාවයයි.
ඇති වෙමින් තැති වෙන එක සිතකට ඔබට මහා දුකක් හෝ මහා
සැපක් උරුමකරදීමේ හැකියාව ඇත. ඔබ කැමැත්ත දෙය ඔබේ
කැමැත්ත පරිදි තෝරා ගැනීමට ඔබට හැකිය. මේ කැමැත්ත
අකැමැත්ත දෙක වගේම ඒ දෙක අඩු තැන ඇති උපේක්ෂාව
තුළද ඇත්තේ අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දුකක් හෝ සැපයක් බව

අවබෝධ කර ගතහොත් ඔබට ඉහත සියල්ල අවබෝධයෙන් අතහැරෙනු ඇත. මත්ද ඔබ ගොඩම, දුකේ නිරමාණකරුවන් ලෙස අවබෝධයෙන් හඳුනාගත් නිසාය.

මේ සසරේහි ඔබත් මමත් පැමිණි දුර ඉලක්කම් වලින් සටහන් කළ නොහැක්කති. එහෙත් ඔබටත් මටත් දැනෙන්නේ අපි මේ ජීවිතයේදීත් පෙර ජීවිතයේදීත් පමණක් පැමිණි ගමනය. හවයේ දුර, ගැහුර වසා දමන මාර අස්බැන්දුමෙන් අප මිදිය යුතුය. නිවීම ගැන සතර අපායයෙන් මිදීම ගැන ධර්මය ඇසෙන, සැබැම සද්ධර්මය සම්බුද්ධ වචනයම ඇසෙන මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේ පින්වත් ඔබ වීරය කළ යුත්තේ ලොවිතුරා බුදුසම්පූර්ණ දැක තිබන් දැකීමට නොවේ. නිවන් අවබෝධ කර අවම වශයෙන් සතර අපායයෙන් මිදී ලොවිතුරා බුදු සම්පූර්ණව දැකීමටය. මෙවැනි ගාසන පරිභාතියක් කරා යන යුගයක බුදුන් දැක තිබන් දැකීම යනු මාර ධර්මයකි. පින්වත් ඔබ දුකෙන් දුකට යැමකි. මේ ලැබූ ජීවිතයේදී එහි දුක සැප ඔබ විසින්ම නිරමාණය කරගත් එකති. නිරමාණය දුක නම් නිරමාණය කළ නම් එහි සැබැ නිරමාපකය සොයා පිළියම් කරනවා මිස තවත් පිටස්තරයකුට නිරපරාදේ ලෝදනා නොකරන්න. එලය ගැන දුක් වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන සොයා බැලීමෙන් ඔබට මේ තත්ත්වයෙන් මිදිය හැකිය. මේ මොහොත් ඔබ ජීවිතය තුළින් අත්විදින රුපයේ අවපැහැය, අල්පේශාබ්‍යහාවය, වත්පොහොසත්කමේ අඩුව මේවා ගැන දුක් වීම පසෙක තබා මේවා මේ ජීවිතයේ නොලැබීමට හේතුවත් එවා ලැබීමට මාරගයත් සොයා බලන්න. ඔබ කැමති සැප ලැබීමේ මාරගය ලබන්න නම් නොලැබීමට හේතු වන්නාවූ අකසලයන් ජීවිතයෙන් අතහරින්න. බොහෝම නිරවුල්ව ඔබට මෙය තොරා ගන්න පුළුවන්.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාල ධර්මය තුළ ඔබ ජීවිතයේ වැඩිම වුවහොත් අවුරුදු 100 ක් ජීවත් වෙයි. එය තමයි උපරිමය. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ ගන්නාවූ භූස්ම පොදු ඉහළට අරගෙන පිට කරන මොහොත් මරණය

සිදුවිය හැකිබව. එය තමයි අවමය. ඒ නිසා ඔබට ජ්වත් වීමට ඇති කෙටි කාලයේදී බොහෝම ඉවසීමෙන් ජ්වතය නිවැරදි මගට ගන්න. ර්ලග සුගතිගාමී ජ්වතය සඳහා මේ කෙටි කාලය කළමනාකරණය කරගන්න. තමා පෙර ජ්වතයේ කරගත් දෙයට තමා වර්තමානයේ වෛටර කරන්න යන්න එපා. මේ ජ්වතයේ ඔබට ලැබුණු දුර්වල රුපය, අධ්‍යාපනය, රැකියාව, විවාහය, සමාජ තත්ත්වය ගැන නැවත නැවත දුක්වීම පසෙක තබා දානය, සීලය, මෙමතීය, තෙරුවන් ගුණ ගැනම සිතන්න. නොලැබූ දෙය ලබා ගැනීමේ මාර්ගයට අවතිරණ වන්න. ඉවත් වීමට ඉතිරිව ඇති ඉතිරි කෙටි කාලය අවුරුදු ලක්ෂ ගණනින් ආයුෂ විදින සූගික ප්‍රහාර්වර ආයුෂ, සැප, වර්ණ, බලයෙන් අනුත දෙවියෙක් දිව්‍යාංගනාවක් වීම උදෙසා කැපකරන්න. මේ ජ්වතයේදී ඔබට අර්ථාන්තික ලෙස යෙදිය හැකි සැබැම ලාභදායී ව්‍යාපාරය එය බව හඳුනාගන්න. පින්කම් සිදුකරමින් දේවානුස්සතිය වඩන්න. ඔබම වැටුණු වෙළන් ඔබම ගොඩ එන්න. ද්වේෂයේ, මෝහයේ උදැල්ලන් එම වළ තව තව ගැහුරු නොකරගන්න. දානය, සීලය, මෙමතීයෙන් එම වළ පුරවා ස්වාත්සාහයෙන් ඔබම වෙළන් ගොඩ වී සුගතියේ සුර පුරයට ගොඩවදින්න. හැබැයි ඔබ සියලු යසුසුරින් සපිර දෙවියෙක් දිව්‍යාංගනාවක් ලෙස සූගික දිව්‍ය තලයක උපත ලැබුවද එම දිව්‍ය තලයෙම ජ්වත්වෙන මහේශාඛා දෙවිවරුන් දිව්‍යාංගනාවන්ගේ රුපත්‍රිය අසිරිය ප්‍රහාර්වර භාවය දැක එතැනදී ද ඔබට හිනමානය, ද්වේෂය ඇතිවීම ස්වභාවයක්මය.

අතිතයේ මනුෂ්‍යයන් ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේලාට මහරභතන් වහන්සේලාට සියතින් සිවිපසය පුරා කර සිල් ආරක්ෂා කරලා මෙමතීය වඩා එම පිහෙන් දෙවියෙක් වූ අප්‍රමාණ පිහෙන් පිරි දෙවියන් දිව්‍ය තලවල වෙසෙයි. මවුනගේ සූගිකභාවයට ලං වීමට වර්තමානයේ හෝ අනාගතයේදී එම දිව්‍ය තලවල උපත ලබන කිසිවකුට නොහැකිය. මන්ද අතිතයේ කළ අති දුර්ලහ පින්කම් සිදුකර ගැනීමට බුදුරජාණන් වහන්සේදී, මහ රභතන් වහන්සේලාද අපිට භමු නොවන නිසාය. එහෙත් ඔබ දැක්ෂ නම්

සතිය සිහිය තියුණු තම් ඔබට ප්‍රතිඵාරයයන් සිදු කරගත හැකිය. මේ යථාරථයන් ඔබ අවබෝධකර නොගතහාත් සුගතියද ඔබට දුකක් විය හැකිය. මොකද ඔබ මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස උපත ලබා තිබෙන්නේ සුගතියට අයත් වාසස්ථානයකය. එහෙයින් මෙතැන ඇත්තේ සුගතියේ ඔබ ඉපදෙන තැන ප්‍රශ්නයක් නොවේ. කොතනක ඉපදිනද එතැන දුකය කියන ප්‍රශ්නයයි. කුමන අඩුපාඩු ජ්විතය තුළ තිබුණාද ඔබ දුකට හඩුන්න එපා. හඩුන්න හඩුන්න දුකමයි තවත් වැඩිවන්නේ, දුකේ හිතවතා තමයි කදුල. කදුල තමයි දුකේ වටිනාකම වැඩිකර දෙන්නේ. ඔබ හඩුනවා පසුතැවෙනවා කියන්නේ දුක පිළිගන්නවා කියන එකයි. දුකට වටිනාකමක් දෙනවා කියන එකයි. සතුවත් මේ වගේම තමයි. සතුවේදීත්, සැපයේදීත් ඔබ හෙළන්නේ සතුව කදුල, ඇලීමත් ගැටීමත් දෙකටම හේතුව තෘෂ්ණාව තිසාම එකම ස්වභාවයේ කදුල ඔබ දුකටත් සැපටත් දෙකටම හෙළනවා. මෙයින් ඔබ තේරුම් ගන්න දුකත් සැපත් අතර තිබෙන පරතරය සම්ප බව කොතරම් කෙටිද කියලා. සිතක් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන වේගය යම් සේ ප්‍රවේශකාරීද දුක සහ සැපය අතර පරතරය එතරම්ම කෙටිය.

මේ තිසාමය පින්වත් ඔබ තිතරම දුක් සහ සැප වේදනාවන් අතර දේශනය වන්නේ. මේ කෙටි බව ඔබට තාවකාලිකව ඇති කරගන්න පූජාවන් මාරුගය ධර්මය තුළ තිබෙනවා. ඔබේ ජ්විතය තුළින් කුසල් දහම් සිදුකර ගැනීමෙන් දාන, සීල, භාවනා පින්කම් සිදුකර ගැනීමෙන් මේ ආකාරයෙන් දුකත් සැපත් අතර තිබෙන පරතරය වැඩිකරගෙන සැප වැඩියෙන් විදින පිරිසක් තමයි සශ්‍රීක දිව්‍ය තලවල ජීවත් වන දෙවියන් දිව්‍යංගනාවන්. ඒ අතිතයේ ධර්මානුකුල ජ්විත ගත කරලා එහි ප්‍රතිඵලය වශයෙන් දිව්‍ය තලවල ඉපදිලා තාවකාලිකව දුක තුනීකාටගෙන ජීවත්වන පිරිසක්. දුකෙන් මිදිල තැහැ. දුක ජ්විතයෙන් ඇත්ත් කරගෙන සැපමයි අත් විදින්නේ. මේ අවස්ථාව තාවකාලිකයි. පින්වත් මනුෂ්‍ය ජ්විත ගතකරන ඔබ දක්ෂ නම් ඔබට පූජාවන් මේ තාවකාලික සැපය

නිවන් අවබෝධ කර ගන්නා තෙක් ස්ථීර සැපයක් බවට පත්කර ගන්න. ඒ ඔබ මාරග එලලාහි දෙවියෙක් දිව්‍යාංගනාවක් බවට පත් වුවහොත්. ඊට අදාළ ධර්මයන් වැඩුවෙන්.

එම නිසා දුකට පසුතැවෙන හඩන ලතවෙන ඔබ දුකට පසුරු බඳින, කොඩි එල්ලන ඔබ ඔබේ ජීවිතයෙන් අර්ථවත් ලෙසට දුක දුරකර ගැනීමට, ඇත්ත්කර ගැනීමට වෙහෙසවිය යුතුයි. සහික දෙවියෙක් වීමට පෙර ඔවුන් මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී ජීවිතයෙන් වැඩු සැබැම ධර්ම ප්‍රතිපදාව තුවණීන් හඳුනා ගන්න. අතිතයේ කුසල් දහම් සිදු කරගෙන සහික දිව්‍ය ජීවිත ගතකරන මහේශාංශ දෙවිවරුන් පින්වත් ඔබලා දුකෙන් සහනය ලැබේමට පූජා වට්ට ඔසවාගෙන යත විට පසුරු බඳින විට සිනාසෙනවා මිස අන් කුමක් කරන්නද? පිනම තමයි සැපය. එය ජීවිතයේ කොටසක් කරගන්න. කරමය, කරමත්ල විශ්වාසයෙන් තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාවෙන් තෘප්ත්ණාවෙන් තොරව ඔබ පූජා කරන දාන වේලක ඔබට ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය මෙලොව පරලොව වශයෙන් ලැබෙන බව මෙනෙහි කරන්න. එහෙත් ඔබ කාමය උදෙසා තෘප්ත්ණාවෙන් ගිල දමන ආභාර වේලක සැගවී ඇත්තේ ප්‍රේතයෙක්ම බව දැකින්න. ඔබම කුමති දෙය තෝරාගන්න. භැබැයි ඔබ වැරදි දෙය තෝරා ගතහොත් මතු ජීවිතයේදී ඔබ ප්‍රේතයෙක් තොවී අභ්‍යන්තරේන්වත් මනුෂ්‍යයෙක්ව ඉපදුන හොත් දුකට හඩන්නෙක් වීමටද පසුරු බඳින, කොඩි එල්ලන මනුෂ්‍යයෙකු වීමද අනිවාර්ය බව දැකින්න. පසුරුත් කොඩියත් කදුළත් තුළ සැගවුණ සංසාරික අකුසල් පිළිබඳ යථාර්ථය යම් මොහොතක ඔබ හෙළිකරගනී ද ඒ හෙළි කරගන්නේ සැප ලැබේමේ සැබැම මාරගයයි.

පඩුර බෙල්ලේ බැඳු ගන්න සිලයේ කොචිය අතට ගන්න

ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර තිබෙන්නේ දුකට හේතුව වන කාමයන් කෙරෙහි ඇති තාත්සාව පාමකයි, තුවිජයි කියලා. මේ කාමයන්ගෙන් ආශ්චර්යාන්ගෙන් දුරස් වෙන්න කියලයි බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබලාට දේශනා කරන්නේ.

මේ ආශ්චර්යායට ඇති ලොල් හාටය නිසාමයි සත්වයා අපමාණ අකුසල් සිදුකර ගන්නේ. ඒ අකුසල්වල ප්‍රතිඵ්‍යුතු තමයි කායිකව මානසිකව ඔබ අත්විදින දුක පසුතැවීම. මෙය හදුනාගතහොත් ඔබලාට දේශාල ගාණේ පඩුරු බඳින්න, හාරහාර වෙන්න යන්න අවශ්‍ය තැහැ.

වර්තමානයේ සමහරක් පූජනීය බෝධීන් වහන්සේලාගේ බෝධි අතු හාරහාර සඳහා බැඳපු පඩුරුවලින් පිරිලා, එල්ලපු කොචිවලින් පිරිලා, දේශාලවලත් එහෙමයි. ඔබේ ජීවිතයට බලපාන ප්‍රශ්න ඔබ හේතුවෙන් ධර්මයන්ට අනුව ගලපා ගතහොත් ඔබ තැවත පූජනීය බෝධීන් වහන්සේලාගේ බෝධි අතුවල පඩුරු එල්ලන්නේ තැහැ. ඔබට පඩුරක් බඳින්න අවශ්‍ය තාම් රේට සුදුසුම තැන ඔබේම අත හෝ බෙල්ලයි. මොකද ඔබ එහෙම බැඳගතහොත් ඔබට නිරතුරුවම සිහිය පිහිටනවා. ඔබ එය දකින, දකින මොහොතක් පාසාම. ඔබ තුළින් අකුසලයන් සිද්ධ වෙන්න යන විට එය වළක්වා ගැනීමට, කළ අකුසල් තැවත නොකිරීමට, නොකළ කුසල් සිදුකර ගැනීමට... මොකද ඔබ පඩුරු බඳින්නේ ඔබට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් විසදා ගන්න හාරයක් ලෙසටයි. මය

ප්‍රශ්න ඇති වුවෙන් අතිතයේ ඔබ කළ අකුසල් නිසාමයි. ඒ නිසා අනුත්ව භාර වෙලා වැඩක් තැහැ. තමා තමාට භාර වෙන්න ඕනෑම්. සපරි වෙන්න ඕනෑම්. අකුසලයෙන් දුරුවෙලා කුසල් වඩනවාය කියලා. ඒ මාර්ගය තුළයි ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑම්. එවිටයි ඔබට අකුසල් යටපත් වෙලා කුසල් ඉස්මතු කරගන්න පූජ්‍යවන්කම ලැබෙන්නේ. පවතිපත් කරලා පින මතු කරගන්න පූජ්‍යවන්.

ලොවිතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පින කියලා කියන්නේ සැපයට කියන තව තමක්ය කියලා. සැපය හිනයි කියන්නේ පින හිනයි කියන එකයි. ඉවසීම තිබෙනවා නම් තේරුම් ගැනීමට ඉතාමත් පහසු සම්කරණයක් මේක. ඉවසීම නැති තැනැදී ඔබ ඔබගෙන්ම පළිගන්නවා. එයත් දිවිධාම්මවේදනීය අකුසල විපාකයක්. ඔබ අතිතයේ කරන අකුසල්වලට ඔබ විසින්ම වැරදි දැළුටින් ඇති කරගෙන කායිකව මානසිකව දුඩුවම් විදිනවා. වෙනත් කෙනෙක් ඔබට දුඩුවම් කරනවා තොවේ.

ඔබ ඔය දේවාල ගාණේ පිළිසරණ සොයා රස්තියාදු වන්නේ පෙර ජ්විතයේදී ඔබ අනුත්ගේ බලාපොරොත්තු කඩ කරලා තිබෙන නිසා වෙන්න පූජ්‍යවන්. අනුත්ගේ බලාපොරොත්තු කඩ කරලා අනුත්ව අතරම් කළ නිසා වෙන්න පූජ්‍යවන්. ඔබේ මහේශාබ්‍යහාවයෙන් අනුත්ට පීඩා කිරීමේ අකුසලයේ ප්‍රතිබිම්බය තමයි ඔබ අත්විදින්නේ. ප්‍රතිබිම්බය කියන්නේ ඔබම හේතුවෙන් සැදුනක්. මේ සැම දෙයක්ම ධර්මානුකුලට බැලුවහම, ඔබට සිතෙන්න ඕනෑම්, සැප හෝ දුක ගැන සිත සිතා සිටීම තොව, මේ දෙකෙන්ම මිදිය යුතුය කියලා. මිදිමේ මාර්ගයට අවතිරීණ වීමය කියලා. දුක, සැප දකින, මතින, කිරන, ගණන් හඳුන මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් මිදිය යුතුය කියලා.

රේදී කැබැල්ලක බැඳුගත් රුපියල් දෙකේ කාසියකින්, පොජ්ලින් යාරයකින් මසා ගත් කොචියකින්, දේවාලයේ ක්‍රිඹුලය

මත ගැට ගසන පඩුරකින්, දුකින් මිදිමට හැකි බවට ඔබ තුළ ඇති දාජ්ටීය, විශ්වාසය, තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති ගුද්ධාව තුළින්ම ඔබ තැනිකරගත යුතුය. තෙරුවන් වෙත ජ්විතය පූජා කර, සිලයේ කොට්ඨාස ඔබේ අතට ගෙන, කර්මය කර්මචිල විශ්වාසයෙන් හැකිතාක් පඩුරු දන් දෙමින්, දුකට හඩනා කදුළ මෙමතියෙන් පිසදා ගෙන, සැප ලබන සැබැම මාර්ගයට අවනීරණ වෙන්න. මුලාවු ලෝකයෙන් මිදී, සතර අපායෙන් නිදහස් වූ මනුෂායෙක්, දෙවියෙක් වන්න ඔබත් විරෝධ වඩන්න.

මස් මාලිවල නොවෙයි කෙපෙස්වල පිළි ගෙදන් මිදෙන්න...

ලඛාචාරු බුදුරජාණන් වහන්සේ ජ්වලානව වැඩ සිටි කාලවකවානුවේදී මෙන්, සම්බුද්ධ බණ පදයක් අසා, ධර්මය දැකීමේ, අවබෝධ කරගැනීමේ ස්වභාවයට පත් වීමට සමත්, පිනක් සහිත පින්වතුන් වර්තමානයේ විරලය. එහෙයින් නිවිමේ මග පෙරට යා යුත්තේ මෙමතිය, කරුණාව, ජ්විතය තුළ වඩා ගෙන, ඒ තුළින් තෙරුවන් කෙරෙහි ගුද්ධාව, දානය, සීලය වඩුන් උත්සහයෙන්ම වීම ඒකාන්තය.

ඒ විරයයෙන් යන ගමන් ඔබට යම් සන්ධිස්ථානයකදී මස්මාංශද, නිරමාංශද යන්න නොව ඉහත ස්වභාවයන් දෙකටම ඇලිමෙන්, ගැටීමෙන්, උපේක්ෂාවෙන් මිදී මස් මාංශ සහිත රුපයෙන් සදහටම මිදී, ඉපදීම නිරුද්ධ කරගැනීම එකම අරමුණ විය යුතු යැයි ඔබ දකිනවා ඇති. එය කළ හැක්කේ ඉහත තුන් ආකාරයේ බැඳීම, මස් මාංශ කෙරෙහි තැති කරගත් දාකමය. එතෙක් කුකුලෙක්, හරකෙක්, උරෙක්, එළවෙක්, මාංශවෙක් වෙනුවෙන් සටන් කරන ඔබ, එම සතුන්ගේ තිදහස කැමති වුවද, ඔබ මරණින් පසු තිරිසන් යෝනියේ ඉපදීමේ ස්වභාවයෙන් තවම මිදී නොමැති බව මෙහෙති කළ යුතුය.

තිරිසන් ලෝකයේ ඕනෑම සතෙකකු එම ස්වභාවයේ උපතක් ලබන්නේ, එම සතුන් පෙර මනුෂ්‍ය ආත්මභාවවල ඉපිද කරගන්නා ලද අනන්ත ප්‍රමාණ සත්ව සාතන නිසාමය. මසට මැරෙන තිරිසන් සතෙක් යනු පෙර හවයක පාණාතිපාතා වේරම්ණී

හික්ෂා පදය දැඩි ලෙස කැඩු මත්‍යාජින්මය. මස් මාංගයෙන් වැළකීම මගින් එවැනි කරම විපාකයන්ගෙන් එම සතුන්ව ගලවා ගැනීමට ඔබට හැකි යැයි ඔබ සිතනවා නම් එය මූලාවකි.

ගවයෙක්, එළදෙනක් උදාහරණයකට ගන්න. පින්වත් ඔබ බොහෝම ගුද්ධාවෙන් කරුණාවෙන් මස් මඩුවට ගිහින්, එම සතා නිදහස් කරගෙන ඇැවිත් වත්තකට තැත්තම් ගව රෙකට දානවා. ඒ මොහොතේ පටන් ඒ සතා මොකද කරන්නේ. තම වර්ගයා බෝ කරනවා. ඒ කියන්නේ මූලා වූ ලෝකයට දුක පැටවි ගසනවා. පින්වත් ඔබ මය නිදහස් කළේ තව තව මරණයට පැටවූ නිපදවන්නෙක්. ඔවුන් නිපදවයි. ඔබට තිබෙන්නේ නිදහස් කිරීමය. මේ පරස්පරයට තමයි අපි මෝහය කියන්නේ. අපිම සංවර්ධනයට දායක වෙමින් අපම සීමා කරනවා. මෝහයෙන් මිදුණු දිනක තමයි ඔබට මේ ධර්මතාවය වැටහෙන්නේ.

පින්වත් ඔබට, සතා නිදහස් කළ පින ලැබෙනවා. ඔබ තුළ මෙත්‍රිය කරුණාව වැශේනවා. එය තැතෙයි කියලා හික්ෂාව කියන්නේ තැහැ. සමහරවිට ඔබ ඔබේ අපලයකටය කියලා වෙන්න පුළුවන් සතුන් නිදහස් කරන්න ඇත්තේ. තමුත් තිරිසන් සතෙකට, මත්‍යාජින් මූදවා දීර්සායුෂ දෙන්න බැහැ. මෙතැනදී ඔබව අපලයෙන් මූදවන්නේ තිරිසන් සතා නොවයි. එම ක්‍රියාව නිසා ඔබ තුළ ඇති කරගන්නා කුසල් සිතයි. එම ගක්තිමත් කුසල් සිත නිසා අකුසල් කරමයන් යටපත් වෙනවා. බලන්න, පින්වත් ඔබ තුළින්ම එම කුසල් සිත මත්‍යකර ගැනීමටත්, ඔබට තිරිසන් සත්ත්ව සංයුවක් රට හැවුල් කරගන්න අවශ්‍ය වුණා. හික්ෂාව මේ කරුණු ඔබට දක්වන්නේ, පින්වත් ඔබට මේ තිරිසන් සත්ත්ව සංයුවලින් ඉවත් වෙන්න කියලයි. සැබැවින්ම ඔබ විසින් වැඩිය යුත්තේ දිවා බුහ්ම සංයුයි.

පින්වත් ඔබ අහිංසක තිරිසන් සතුන් මරණීන් මූදා ගන්න. එවැනි පින්කම්වලින් ව්‍යුතින්න කියා කියනවා නොවේ. තමුත් වඩා වැළැගත් වෙන්නේ ලැබූ මේ බුද්ධේද්‍යපාද කාලයේ, තමා

සිරගතව සිටියදී, අනුත්ව නිදහස් කිරීමට යැම තොවේ. තමා සතර අපායෙන් නිදහස් වීමට වෙර දැරීමයි. ර්ට අවශ්‍ය ශක්තිය සැගවී ඇත්තේ තිරිසන් සතා තුළ තොට, ඔබ තුළමය.

ප්‍රමාදී භාවයකට පත් වී අපි තිරිසන් යෝතියක, උපතකට වැටුනොත්, අපිව නිදහස් කරගැනීමට කිසිවෙක් තොමැත. ඒ දුක අපම විදිය යුතුය.

ඉහතින් සඳහන් කළේ හරක් එඟවෝ ගැන. ඔබ මාඅ ගැන සිතන්න. පිටකොටුව තොග මාඅ වෙළඳපොලට යන්න. දස දහස් ගණනින්, ලක්ෂ ගණනින් මියගිය මාඅ ඔබට දකින්නට පූඩ්වන්. පොඩි මාඅ අසුවෙන කාලවලදී, දැල්වලට දස දහස් ගණනිනුයි මාඅ අහුවෙලා මිය යන්නේ. මේ වගේ මාඅ තොග ප්‍රමාණයෙන් දකිනකාට මිනිස්සුන්ට සිතෙනවද 'මේ මොන අපරාධයක්ද?' කියලා. එහෙම සිතෙන්නේ තැහැ. 'මේ මාඅවාත් පෙර ආත්මයක මනුෂ්‍යයෙක්, දැන් මේ තිරිසන් යෝතියේ ඉපදිලා' කියලා හැඟීමක් ඇතිවෙන්නේ තැහැ. ඒ මාඅවන්ගේ කර්ම විපාකයයි. ඔවුන් දස දහස් ගණනින් මූහුද මතුපිටට මතුවේ එන්නේ මැරෙනන්මය. ඔවුන්ගේ ආයුෂ එපමණය. මේ මාඅ යෝතියේ මසුන් පෙර ජ්විතවල කළ කර්ම විපාකයන්ය. හේතුවේ ධර්මයන්ය. භාල්මේස්සාගේ පටන් සැම මාඅවෙක්ම කුස පුරවා ගන්නේ තමන්ට වඩා කුඩා මාඅ සිය දහස් ගණනින් ගිල දමාය. ඔබ ඔය මරණයෙන් මුදවන්නට හදන මාඅවාද මාංශ භක්ෂකයෙකි. කිලෝ දහයක් බයති කෙළවල්ලෙක් ඔය තැනට ගෙන එන්න, කුඩා මාඅ ලක්ෂ ගණනක් ගිල දමන්නට ඇති. ඒ කියන්නේ ප්‍රාණසාත අකුසල් ලක්ෂ ගණනක් ඒ සතා අතින් සිද්ධ වෙලා. අපි හිතමු ඉහත කෙළවල්ලා මූහුදෙන් අල්ලාගෙන පැමිණෙනකාටම නිර්මාංග ඔබ එය දැක්ලා එම කෙළවල්ලා තැවත මූහුදට තිදහස් කළා කියලා. ඒ තිදහස් කළ මොහොතේ පටන්ම ඒ සතා කරන්නේත් ප්‍රාණසාතයමයි. කුඩා මාඅන් දහස් ගණනින් ගිල දමනවා. කුඩා මාඅන් එම කෙළවල්ලාගේ කුස තුළ මැරෙනන්නේ ඒ ඔවුන්ගේ කර්ම විපාකය නිසයි. විපාක දිමට ඇති

ස්වභාවය නිසා. මේකට තමයි ලෝකය කියන්නේ. ඉපදෙන, කැබේන බිඳෙන, විසිරෙන ස්වභාවය...

එක් කෙළවල්ලෙකුගේ කුස තුළ දිනකට තවත් කුඩා මාඟ ජීවිත දස දහස් ගණනක් කැඩිලා බිඳිලා විසිරිලා යන ප්‍රමාණයට වඩා, සිය ගුණයකින් එම කෙළවල්ලා තැවත තැවත බිත්තර මගින් පැටවු, වරශය බෝ කරනවා. මේ සතුන් සැබැවීන්ම අකුසල් නිධි. දිනපතා ලියලන, දළුලන අකුසල් නිධි. මේ මරණ දුකට හේතුව තමාමය. ඒ දුක වෙනස් කරන්න මනුෂ්‍ය අපට බැහැ. ලියලන අකුසල් නිධි තැමැති හේතුව තිබෙන තාක්කල්, මරණ දුක තැමැති එලය නියතය. අවිද්‍යාව විසින් අයෙක් මාඟ යොතියට ඇද අමද්ද, අවිද්‍යාව විසින්ම තව අයෙක් මාඟවා බෙරා ගැනීම උදෙසා මෙහෙයවයි. මේ දෙකටම හේතුව ඔබ අවිද්‍යාවෙන් නිදහස් නොවීමයි. ඔබ කළ යුත්තේ සම්මා දිවිධිය ඇති කරගැනීම මිස, මාර ධර්මයන්ට රවවී (සමාජයේ භාවිතා වන වචනයෙන්ම කියන්නේ නම්) මාරයාට 'කඩ් යැම' නොවේ. ඒ කියන්නේ ඔබට අයිති නොමැති සිතට රවවී සතර අපායට නොයන්න කියලයි.

ඔබට ඔබේ ස්වභාවයෙන් සිටීමට නොහැක. ඔබ සිටින්නේ අවිද්‍යා සහගත සිතේ ස්වභාවයෙන්ය. මන්ද සිත ඔබේ ත්‍රියාකරුවාය. ඔබ ඔබේ ස්වභාවයට සිටිනවා යනු, ඔබ අවිද්‍යා සහගත සිතේ ස්වභාවයෙන් සිටීමයි. ඔබ විරෝධ කළ යුත්තේ ධර්මයේ ස්වභාවයට පැමිණීමටය. එවිට සිතද ධර්මයේ ස්වභාවයට පැමිණෙනු ඇත. මේ තැනට පැමිණෙනතාක් ඔබව ඔය අවිද්‍යා සහගත සිත නොයෙක් ජනප්‍රිය දැජ්ඩීන්වල සිරකරුවෙක් කරනු ඇත. එහයින් මස්, මාඟ, බිත්තර, කරවල කැබැල්ලකට ඇලිමෙන්, ගැටීමෙන්, උපේක්ෂාවෙන් ඔබ රකින උතුම් සිලය, සමාධිය තණ්ඩාවෙන්, මාන්නයෙන්, දිවිධියෙන් කිළිට කිරීමට මාරයාට ඉඩ නොදෙන්න.

හික්ෂුව ඉහත සටහන සටස් වරුවේ ලියන විට හික්ෂුවට පෙනෙනවා, කුටිය අසැලින් රතු පැහැ එළදෙනක් කැලය තුළට යනවා. ඇය යන්නේ බොහෝම අමාරුවෙන්. කකුලක් කොරගසම්න්. සමහරවිට වාහනයක ගැටිලා වෙන්න පූජ්වලන්. ඇය භාද්‍රම කෙටිවු වෙලා. ආහාර නොලැබේමෙන් වෙන්න ඇති. ඇය පසුපසින් සති දෙකක් පමණ වයසැති සුරුමුහුරි වසු පැටුවෙක් ගමන් කරනවා. ඒ ඇයගේ පැටවා. කොර ගසමින් යන මව් වැස්සීය පසුපසින් පැටවාද සතුටින් යනවා. මවගේ වේදනාව එයාට දැනෙන්නේ නැහැ. මව් වැස්සීය පැටවාත් අරගෙන මහා අවධානම් ගමනාක් යන්නේ. ඇයට තේරුමක් නැහැ රාත්‍රී අදුර වැටෙන විට පැටවාත් සමග කැලයට යැම තුළුදුසුයි කියලා. තපුරු සතෙකුට ගොදුරු වෙන්න පූජ්වලන් කියලා. මව් වැස්සීය රෝගී තත්ත්වය වැඩි වී කැලයේ අතරමං වේවිය කියලා. මේවා ගැන කිසිම හැඟීමක් මව් වැස්සීයට නැහැ. පැටවා සමග කැලය තුළට ගියා. මව් වැස්සීයගේ අනවබෝධය තිසා දෙදෙනාගේම විනාශය කැලය තුළදී සිද්ධ වෙන්න පූජ්වලන්. පැටවාට කරන්න දෙයක් නැහැ. එයා මව් උණුසුමට, මව් කිරට ඇති ජන්ද රාගය තිසා, අවධානම කරා කැමැත්තෙන් ගමන් කරනවා.

මෙ සිද්ධිය අපටත් හෝ පාඩිමක්. අප හැමවිටම අනුගමනය කළ යුත්තේ, ආදර්ශයට ගත යුත්තේ අපව සතර අපායේ අවධානම කරා යෙනෙන යන පෙරගමන්කරුවෙක් නොවේ. තිවැරදි මාර්ගයට අපව මෙහෙයවන කළයාණ මිතුයෙක්මය. ඒ කළයාණ මිතුයා අන් කවිරුවත් නොව ලොවිතරා බුදුරජාණන් වහන්සේමය. උන්වහන්සේ අපට වදාලේ පිළි ගද ඇත්තේ මස්මාංශවල නොව, සිලයක් නොරකින, සමාධියක් නොවඩන මනුෂ්‍යයා තුළ ඇති කෙළෙස්වල බවයි. ඔබ මස් මාංශ අනුහව නොකොට සිටියද, ඔබේ සිත කෙළෙස්වලින් බරිත නම්, සැබැවින්ම ඔබ තුළ පිළි ගද ඇත. ඔබ මස් මාංශ අනුහව කළද සිත කෙළෙස්වලින් පිරිසිදු කිරීමට වෙහෙස වන්නේ නම් ඒ ඔබ වෙහෙස වන්නේ පිළි ගදට එරෙහිවය.

මාලි යනු මාලිය. මස් යනු මස්ය. බිත්තර යනු බිත්තරය. මේවා රස අනුව, ගුණ අනුව, වර්ගය, හැඩරුව, ප්‍රමාණය, පින් පවි අනුව වර්ග කරන්නේ ඔබේ සිතමය. මේ විෂයන් පිළිබඳව ඔබව සංකීර්ණහාවයට පත්කරන්නේ ඔබගේ සිතය. මේ සංකීර්ණහාවය තිසාම, නොයෙක් දාජ්ට්‍රේ මතවාදවල ඔබ සිරකරුවෙක් වෙයි. ඉහත සිරකාර බවින් ඔබ තිදහස් වීමට නම් අවිද්‍යා සහගත සිත ඔබ අවබෝධ කරගත යුතුය.

ගෝරනර සසඳල්
 නිවත් එක් සහේයක
 ඉඩාගාතේ ඇඹුදී
 සංසාර සතුන් හට
 නොඇලෙන්න කියාදුන්
 නොගැවෙන්න සිහිය දුන්
 අනහරන සතිය දුන්
 නිදුකානගේම ප්‍රත්
 සග මැණික ඔබම විය

කරගන්න මහ කුසල්
 බෙඳු ලෙළවටම දහම
 ඔබේ අවබෝධයෙන්
 සහයිය මතු කැලක්
 විමතු නොව දැවියේද
 එසින් තුවු වතු දනිම්

සාරපුන් පරපුල්
 අපේ කාලේ උපන්
 මහකසුප් මහතෙරගේ
 එමග යන වුදු පුතුනි
 එක්කේ මරණයය
 නොමැතිනම් නිවනමය
 කියා කළ සිහ නාද
 තව කොහොත් අසන්නද

ඔබේ දුම් ගැලපුමට
 නොතින් පැසසුම් එනැයි
 කිදු කළ මා ඔබට
 ප්‍රතේ මේ මගේ නොවෙයි
 වුදුරපුන් දහමමය
 නිහතමානිව කිවු
 ඒ වදන් රාවදෙයි

කොහො හෝ වන පෙනක
 මේ මොනාගා වැඩ සිටින
 අපේ පිනටම උපන්
 නිමියන් ඔබේ ගුණෙන්
 දකිමු අඩ වුදු රුපන්

ඒ අමා මැණියන්
 සහය දෙකකුත් අඩික්
 ගෙවී වස් ගනවෙතන්
 වදුය ඔබ වනි පුතුන්
 ලෝ සතට සෙනෙහසින්

මුද්‍යාය: ස්මාර්ට් උත්ත් කොළඹපුද්‍ර ශෞරුවාර්

මල රු. 130/-